

155.33

๗๒๒๕๐

จ.๕

องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
ในวัยรุ่นหญิง

ผ่องพักตร์ จิ่งวิมุตพันธ์

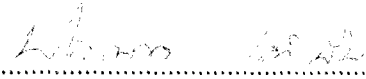
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

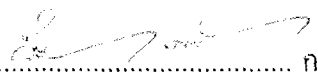
พฤษภาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

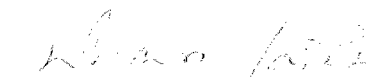
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

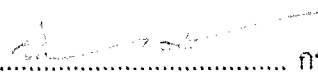
คณะกรรมการควบคุม

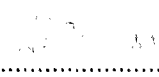
 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต แก้วนิม)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

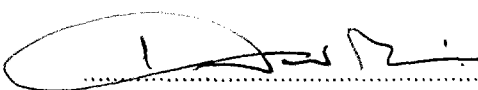
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต แก้วนิม)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ธรรมมา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต คำนิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา ธรรมา ที่ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นในการทำปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต คำนิม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม และโรงเรียนศึกษานารี ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบ ทดสอบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ บาทหลวงชัยยะ กิจสวัสดิ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ ทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณชูใจ รุ่งวารินทร์ ที่ให้กำลังใจและให้ความสะดวกใน ขณะศึกษา รวมทั้งการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่น้องแผนกผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ที่ให้ความสะดวก ในขณะศึกษา

ขอขอบคุณ คุณอภิชัย นันทารมย์เจริญ ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือจน กระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขออภิวาทถึงพระคุณของบิดา มารดา คุณย่า คุณอา ที่ให้ การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเป็นอย่างดี ขอระลึกถึงพระคุณครู-อาจารย์ ทุกท่านที่เคย ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ให้ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าจนถึงทุกวันนี้ คุณความดี และประโยชน์ที่พึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา บิดา มารดา คุณย่า ครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ผ่องพัทตร์ จิงวิมุตพันธ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา	4
ความสำคัญของการศึกษา	5
ขอบเขตของการศึกษา	5
นิยามปฏิบัติการของตัวแปร	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับงานวิจัย	13
ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	14
แนวความคิดทฤษฎีพัฒนาการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการวัด	
และการประเมินลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	15
การวัดและการประเมินลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	22
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	24
ทัศนคติต่อบทบาททางเพศของบิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชาย	
ความเป็นชายและความเป็นหญิง	28
ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของบิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชาย	
เป็นชายและความเป็นหญิง	32
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา กับลักษณะความ	
เป็นชาย และความเป็นหญิง	34
เอกลักษณ์ในตนเองกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	36
การคบเพื่อนกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	39
ลำดับการเกิดกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง	40
สมมติฐานในการวิจัย	41

3	วิธีดำเนินการศึกษา	48
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
	เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล	49
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล	56
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
	ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	59
	ตอนที่ 2 เปรียบเทียบสัดส่วนลักษณะความเป็นชาย ลักษณะ	
	ความเป็นหญิง ตามตัวแปรต่าง ๆ ของบิดา มารดา	63
	ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสัดส่วนลักษณะความเป็นชาย ลักษณะ	
	ความเป็นหญิง ตามตัวแปรต่าง ๆ ของบุตร	70
	ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสัดส่วนลักษณะความเป็นชายและลักษณะ	
	ความเป็นหญิงร่วมกัน 4 แบบ ตามตัวแปรต่าง ๆ ของบิดา มารดา	74
	ตอนที่ 5 เปรียบเทียบสัดส่วนลักษณะความเป็นชายและลักษณะ	
	ความเป็นหญิงร่วมกัน 4 แบบ ตามตัวแปรต่าง ๆ ของบุตร	85
	ตอนที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นชาย	
	และลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม	
	ตัวแปรต่าง ๆ ของบิดา มารดา และของบุตร	89
	ตอนที่ 7 ศึกษาอำนาจของตัวแปรลักษณะความเป็นชายและ	
	ความเป็นหญิง	99
5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	101
	สรุป	101
	อภิปราย	116
	ข้อเสนอแนะ	121

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บทคัดย่อ

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของบิดา มารดา ที่แยกตามตัวแปรต่าง ๆ	59
2	แสดงจำนวนและร้อยละของบุตรวัยรุ่นหญิงที่แยกตามตัวแปรต่าง ๆ	61
3	แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะความเป็นชายหรือลักษณะความเป็นหญิง เมื่อพิจารณาที่ลักษณะกับเมื่อพิจารณาร่วมกันทั้งสองลักษณะ	62
4	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม	63
5	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศ แบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม	64
6	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกและในทางลบ	64
7	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก	65
8	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ	65
9	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ	66
10	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม.....	67

11	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม	68
12	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก	68
13	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก	69
14	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและแบบ รักสนับสนุนต่ำ	69
15	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและแบบรักสนับสนุนต่ำ	70
16	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงและมีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ	71
17	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีกับการคบเพื่อนไม่ดี	71
18	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับเป็นบุตรคนรอง	72
19	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงและมีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ	72
20	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีกับการคบเพื่อนไม่ดี	73
21	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับบุตรคนรอง	73
22	แสดงการเปรียบเทียบของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะ ความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบ สมัยใหม่และแบบดั้งเดิม	74

23	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่สามารถมีทัศนคติ ต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม	75
24	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติ ต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก	77
25	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติ ต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก	79
26	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดู แบบรักสนับสนุนสูงและรักแบบสนับสนุนต่ำ	81
27	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดู แบบรักสนับสนุนสูงและรักแบบสนับสนุนต่ำ	83
28	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง กับมีเอกลักษณ์ในเองต่ำ	85
29	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วม กับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีลักษณะการคบเพื่อนดีกับ เพื่อนไม่ดี	87
30	แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็น บุตรคนโตกับบุตรคนรอง	88
31	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดา มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติ ต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม	89

32	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม	90
33	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก	90
34	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก	91
35	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ	91
36	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ	92
37	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ	92
38	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนดีกับวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนไม่ดี	93
39	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตและลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง	93
40	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่กับระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม	94

41	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดามี ทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติ ต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม	95
42	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามี ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อ เรื่องรักร่วมเพศในทางบวก	95
43	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดา มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่มารดา มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก	86
44	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามี การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดู แบบรักสนับสนุนต่ำ	96
45	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ	97
46	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี เอกลักษณ์ในตนเองสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ	97
47	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี ลักษณะการคบเพื่อนดีกับวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนไม่ดี.....	98
48	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี ลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตและลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง	98
49	เปอร์เซ็นต์การทํานายลักษณะความเป็นชายตามตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด	99

50	เปอร์เซ็นต์การทำนายลักษณะความเป็นหญิงตามตัวแปร ทศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสันนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด	100
----	--	-----

บทที่ 1

ภูมิหลัง

สังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากระบบสังคมเก่าหรือสังคมเกษตรกรรม มาเป็นระบบสังคมใหม่หรือระบบอุตสาหกรรมมากขึ้น (ไพบูลย์ ช่างเรียน .2534 : 4) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ปัญหาที่พบมากคือ เด็กที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติไปจากธรรมชาติ (Green .1974 : 181)

บุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติมักจะมีปมด้อย เนื่องจากผิดไปจากธรรมชาติ ซึ่งทำให้รู้สึกมีความขัดแย้งในใจตลอดเวลา (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม .2535 : 251) บุคคลกลุ่มนี้นอกจากจะมีปัญหาเฉพาะบุคคล ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงสังคม ดังจะเห็นได้จาก ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเพราะความหึงหวงของพวกเร่ร่วมเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ .2526 : 63) กลุ่มพวกเร่ร่วมเพศได้เปิดเผยตนเข้าสู่สังคมมากขึ้น มีการรวมกลุ่มกันทางสังคม เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งเปิดสถานเริงรมย์สำหรับเฉพาะคนกลุ่มนี้ เพื่อให้มีโอกาสดูเปลี่ยนและหาความสุขได้ตลอดเวลา (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม .2523) รวมทั้งยังมีการเผยแพร่เรื่องราวข่าวสารทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ (รุ่งกานดา พงษ์ธรกุลพานิช .2531 : 10) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นันทิรัตน์ คุณากร (วารสารจิตวิทยาคลินิก .2533 : 23) พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมเร่ร่วมเพศจะรับรู้เรื่องเร่ร่วมเพศจาก วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไปมากที่สุด และยังมีกลุ่มอาจารย์ ซึ่งเป็นกลุ่มเร่ร่วมเพศหญิงที่ได้มีการประกาศตัวออกมาสู่สังคม ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักวิชาการเกรงว่าจะทำให้มีแนวโน้มเกิดพฤติกรรมเร่ร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น (มดิชน 11 ก.ค. 38 : 23)

ทฤษฎีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมักจะอธิบายสาเหตุของเร่ร่วมเพศ โดยมุ่งประเด็นไปที่พยาธิสภาพของครอบครัว (ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร .2533 : 12) การวางบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับตัวเอง นักจิตวิทยาส่วนใหญ่กล่าวว่า บิดา มารดา เป็นผู้ที่กำหนด โดยที่บิดามีอิทธิพลต่อบุตรชาย มารดามีอิทธิพลต่อบุตรหญิง เด็กหญิงจะมีสัญชาตญาณของความเป็นหญิงมาโดยกำเนิด และเด็กชายจะรู้ได้ว่าตนเองเมื่อโตขึ้นเขาจะไม่เหมือนกับผู้หญิงอย่างแน่นอน

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญมากในการหล่อหลอมบุคลิกภาพของเด็ก เนื่องจากเป็นสถาบันแรกที่จะพัฒนาเด็กให้เจริญขึ้นอย่างเหมาะสม ในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534) รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับสถาบันครอบครัว โดยจะส่งเสริมและสนับสนุนครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และตระหนักถึงความสำคัญและหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มากยิ่งขึ้น (บทบาทครอบครัวในการพัฒนาเด็กและเยาวชน .2532 : 2 อ้างอิงมาจาก นันทิรัตน์ คุณากร. 2532)

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม รวมทั้งเป็นวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์ (Identity) ของตัวเอง ซึ่งเด็กจะมีการพัฒนามโนภาพของตนเองและยังยึดถือต่อไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ แต่เมื่อแสวงหาเอกลักษณ์ไม่ได้ จะทำให้เด็กรู้สึกสับสนว้าวุ่นเกี่ยวกับตนในหลาย ๆ ด้านรวมถึงบทบาททางเพศของตนเอง (มลวิภา ทรงวุฒิสีล .2526 : 312) ช่วงที่เด็กเกิดความสับสนในบทบาททางเพศมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 15-19 ปี (Lason .1982 : 277 ; อ้างอิงมาจาก Dank 1971) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณรงค์ศักดิ์ ตะละภู และคณะ (2520 : 25) พบว่าผู้มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิตมาด้วยปัญหาร่วมเพศ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 13-19 ปี

การเข้าสู่วัยรุ่นในแต่ละวัฒนธรรมแตกต่างกันออกไป (นวลระออ สุภาพล .2527 : 172) สำหรับวัฒนธรรมไทยนั้น หญิงไทยถูกกำหนดให้อยู่ในกรอบประเพณี ประสพการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศมีไม่มากนัก ดังที่ อรรถัย ชื่นมณูย์ (บุปผา คุณพิโน .2530 : 20 ; อ้างอิงมาจาก อรรถัย ชื่นมณูย์ .2518) กล่าวไว้ว่า การถูกชักชวน โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนได้ง่ายอาจถูกชักชวนและชักนำให้มีพฤติกรรมเชิงรักร่วมเพศ อันเป็นสาเหตุนำไปสู่การเป็นรักร่วมเพศได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับลลิตา วีระสิริ (2530 : 61) กล่าวว่า สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศนั้นเกิดจาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ส่วนปัจจัยภายนอก เกิดจากการชักชวนของเพื่อน

การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลิกภาพของลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง (รัชนี วารินทร์ .2531 : 2) ซึ่ง เลวิน (ดวงเดือน พันธุ์นาวัน .2528 : 5 ; อ้างอิงมาจาก Levin. nd.) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นพื้นฐานของการที่บิดามารดาจะถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ตามเพศของตนไปสู่เด็ก

วัยรุ่นจำเป็นต้องมีประสบการณ์ที่จะได้เรียนรู้บทบาททางเพศที่เหมาะสม โดยที่บิดามารดามีความสำคัญมากในกระบวนการพัฒนาบทบาททางเพศ เพื่อให้เขามีบทบาททางเพศได้ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม (นวลละออ สุภาพล .2527 : 94) บิดามารดาสามารถที่จะวางบทบาททางเพศให้บุตรของตนมีพัฒนาการทางเพศที่เหมาะสมตั้งแต่วัยเด็ก (Kaplan and Sedney. 1980 : 179) วัยรุ่นที่แสดงพฤติกรรมเหล่านี้นั้นออกไปเพราะต้องการกระทำสิ่งนั้น (Freedman and Others. 1981 : 497) ซึ่งการกระทำพฤติกรรมใดก็ตามขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อพฤติกรรมนั้น ซึ่งมีอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้เชิงประมาณค่า ความรู้สึกพอใจ และความพร้อมกระทำ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ .2529 : 125-227) ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ จะเป็นตัวเสริมสร้างทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างดี ซึ่งทำให้เด็กสามารถยึดถือบุคคลใดบุคคลหนึ่งไว้เป็นแบบอย่างของตนเอง (ชลธิชา ศาลิคุปต. 2532 : 19) มัสเซน กล่าวว่า งานหลักของผู้ปกครอง คือ สอนให้เด็กมีการตอบสนองตามชนิดเพศของตนให้เหมาะสมและเป็นแบบอย่างของบุคลิกภาพและทัศนคติของเด็ก (Mussen. 1969 : 728) ซึ่งทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ จะส่งผลต่อทัศนคติทางเพศของบุตร ทัศนคติต่อการเป็นรักร่วมเพศในสังคมไทย มีผู้ทำการศึกษาในกลุ่มต่าง ๆ ดังเช่น นันทิรัตน์ คุณากร ศึกษาพบว่าทัศนคติของนักเรียนวัยรุ่นหญิงต่อการเป็นรักร่วมเพศดีกว่าของนักเรียนชาย (วารสารจิตวิทยาคลินิก. 2533 : 19) ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงสำหรับนักเรียนวัยรุ่นหญิง ที่จะมีอัตราแนวโน้มการเกิดเป็นรักร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น

ทฤษฎีของ Adler ได้ให้ความสำคัญกับลำดับการเกิดเป็นลูกคนโต คนกลาง และคนเล็ก ต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคล โดยพบว่าลูกคนโตและลูกคนเล็ก จะมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ ซึ่งมีนักจิตวิทยาได้ทำการทดสอบหลายครั้ง แต่ผลการค้นคว้ายังไม่ได้รับการสนับสนุน (Jones. 1931; อ้างอิงมาจาก นวลละออ สุภาพล .2527 : 121) สำหรับการศึกษาของนันทิรัตน์ คุณากร (วารสารจิตวิทยาคลินิก .2533 : 22) ได้พบว่าส่วนใหญ่พวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะเป็นบุตรคนโตมากที่สุด

สำหรับการศึกษาในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะศึกษาปัญหาเฉพาะวัยรุ่นชายที่มีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในผู้หญิงมีน้อย (พิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท. 2537 : 4) ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของนันทิรัตน์ คุณากร พบว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศได้เกิดมากในนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย (มติชน. 11 ก.ค. 38 : 23)

ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิง คือ ตัวแปรที่เกี่ยวกับทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศทัศนคติของบิดา มารดา ต่อการเป็นรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เอกลักษณะในตนเอง ลักษณะการคบเพื่อน และลำดับการเกิด ซึ่งงานวิจัยนี้จะศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงของวัยรุ่นหญิง โดยผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ บิดา มารดา และครู โดยเฉพาะครูสามารถนำมาหาแนวทางในการแนะแนวในเรื่องบทบาททางเพศที่เหมาะสม หรือสำรวจนักเรียนที่จะเกิดแนวโน้มพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตนเอง เพื่อที่จะให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมตามบทบาททางเพศของตนเอง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ความมุ่งหมายในการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
2. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด
3. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
4. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด
5. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด
6. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา

ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิดเป็นตัวทำนาย

ความสำคัญของการศึกษา

1. เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาด้านทางเพศที่เหมาะสมกับเด็ก โดยให้ความรู้ คำแนะนำแก่บิดา มารดา ให้เข้าใจในการเป็นต้นแบบที่ดีในการวางบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับบุตร
2. เพื่อนำผลการศึกษาไปจัดแนวทางในการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียน ได้ตระหนักถึงบทบาททางเพศของตน และให้เข้าใจในบทบาทของตนเอง ทำให้สามารถปรับตัว และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น บิดา มารดา และบุตรวัยรุ่นหญิง อายุ 13-18 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2540 ในโรงเรียนสตรีล้วนที่สังกัดกองมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น บิดา มารดา 142 คู่ และบุตรวัยรุ่นหญิงอายุ 13-18 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 142 คน ในโรงเรียนสตรีล้วนที่สังกัดกองมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร รวมกลุ่มตัวอย่าง 426 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่

ตัวแปรอิสระ

1. ทักษะคติของบิดา ต่อบทบาททางเพศ
2. ทักษะคติของมารดา ต่อบทบาททางเพศ
3. ทักษะคติของบิดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ
4. ทักษะคติของมารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ
5. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา
6. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดา
7. เอกลักษณะในตนเอง
8. การคบเพื่อน

9. ลำดับการเกิดของบุตร

ตัวแปรตาม

1. ลักษณะความเป็นชาย
2. ลักษณะความเป็นหญิง

นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

1. ลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

1.1 ความมีอำนาจในสังคมและการตัดสินใจด้วยปัญญา (Social Intellectual Ascendency) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงการตัดสินใจที่เด็ดขาด โดยไม่หวั่นต่อผลที่จะทำให้ตัวเองสะเทือนใจ หรือการใช้สติปัญญาไตร่ตรองในการประกอบการตัดสินใจ โดยยอมรับผลการตัดสินใจนั้น ประกอบไปด้วย

- 1.1.1 ความเป็นผู้นำ (Leadership)
- 1.1.2 ความมีอำนาจเหนือ (Dominance)
- 1.1.3 ความก้าวร้าว (Aggression)
- 1.1.4 การมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง (Strong Personality)

1.2 ความมีอิสระ (Autonomy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่หวั่นไหวไปกับท่าที หรือคำพูดของคนอื่น เมื่อเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สามารถยอมรับได้เมื่อมีเหตุผลเพียงพอ ประกอบด้วย

- 1.2.1 มีความเป็นตัวของตัวเอง (Independence)
- 1.2.2 มีความพึงพอใจในตนเอง (Self - Sufficinet)
- 1.2.3 มีความมั่นใจในตนเอง (Self - Reliance)
- 1.2.4 มีลักษณะเฉพาะตัว (Individualism)

1.3 มีเลือนนักสู้ (Physical Boldness) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความกล้าเผชิญอันตราย หรือเหตุการณ์รุนแรงได้โดยไม่หวั่นไหวสามารถพาตนเองเข้าร่วมกับเหตุการณ์รุนแรงได้โดยไม่หวั่นไหว ประกอบด้วย

- 1.3.1 ความเป็นนักกีฬา (Athleticism)
- 1.3.2 ชอบการแข่งขัน (Competition)
- 1.3.3 มีความกล้าหาญ (Temerition)

1.3.4 ชอบการใช้กำลัง (Manual Physical)

ลักษณะความเป็นชายสามารถแยกเป็นลักษณะความเป็นชายในชาย และความเป็นชายในหญิง

2. ลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของบุคคล ประกอบด้วย

2.1 มีความรู้สึกผูกพันและทะนุถนอม (Nurturant Affiliation) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความกังวลห่วงใยกับคนหรือสิ่งรอบตัว มีกิริยาที่นุ่มนวล พุดจาไพเราะ ประกอบด้วย

2.1.1 มีความเมตตากรุณา (Companion)

2.1.2 มีความเห็นอกเห็นใจ (Sympathetic)

2.1.3 การแสดงความรักใคร่ (Affection)

2.1.4 มีความเข้าใจผู้อื่น (Understanding)

2.2 มีลักษณะยอมตาม (Self-Subordinate) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกคล้อยตามกับคนที่ตนพอใจ และแสดงการต่อต้านกับคนที่ตนเองไม่พอใจ ทั้งคำพูดและการกระทำ ประกอบด้วย

2.2.1 คล้อยตามผู้อื่น (Gullible)

2.2.2 ชอบการประจบเอาใจ (Flatterable)

2.2.3 มีการพึ่งพากลุ่ม (Expressive Community)

2.2.4 มีความรู้สึกอ่อนไหวต่อความต้องการ (Sensitivity)

2.3 มีความสนใจตนเอง (Introversion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความพึงพอใจในการจัดระเบียบให้ตนเอง ทั้งในด้านร่างกาย เครื่องแต่งกาย เครื่องใช้และที่อยู่อาศัย ชอบในสิ่งที่สวยงาม ประกอบด้วย

2.3.1 ชอบความสวยงาม (Aestheticism)

2.3.2 ขลาดกลัว (Timidity)

2.3.3 จี้อาย (Shy)

2.3.4 อ่อนไหวต่อความรู้สึกสูง (Hypersensitivity)

ลักษณะความเป็นหญิงแยกออกเป็นลักษณะความเป็นหญิงในชาย และความเป็นหญิงในหญิง

เครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงเป็นแบบทดสอบของรัชนี วารินทร์ (2531) ที่สร้างตามแนวคิดของเบอร์นาร์ด (Bernard .1981 : 797-802) แบ่งเป็น 2 ฉบับคือ

1. แบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชาย
2. แบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิง

แบบทดสอบนี้มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติที่ประสบในชีวิตประจำวันในแต่ละสถานการณ์ คำตอบเป็นมาตรฐานประเมินค่า 7 ระดับจาก “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด” โดยการให้คะแนนจะเป็น 2 แบบคือ แบบข้อความที่มีความหายในทางบวก จะให้คะแนนจาก 7 ถึง 1 และข้อความที่มีความหมายในทางลบจะให้คะแนนจาก 1 ถึง 7 แบบทดสอบแต่ละชุดจะมี 25 ข้อ โดยให้ตอบทั้ง 2 ชุด แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบดังนี้

1. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
2. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
3. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
4. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
5. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
6. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

3. ทักษะคติของบิดาต่อบทบาททางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของบิดาต่อพฤติกรรมในเพศหญิงและเพศชายโดยแบ่งออกเป็น

3.1 ทักษะคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นต่อการอบรมบุตรให้เป็นไปตามเพศ โดยแยกบทบาทเพศชายและเพศหญิงต่างกันอย่างชัดเจน

3.2 ทักษะคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นต่อการอบรมบุตรเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน ไม่แยกบทบาทชัดเจน

4. ทักษะคติของมารดาต่อบทบาททางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของมารดา ต่อพฤติกรรมในเพศหญิงและเพศชาย โดยแบ่งออกเป็น

4.1 ทักษะคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นต่อการอบรมบุตรให้เป็นไปตามเพศ โดยแยกบทบาทเพศชายและเพศหญิงต่างกันอย่างชัดเจน

4.2 ทักษะคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นต่อการอบรมบุตรเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน ไม่แยกบทบาทชัดเจน

ตัวแปรทักษะคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ วัดจากแบบสอบถามของ พิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537) ที่สร้างตามแนวคิดจากแบบวัดทัศนคติบทบาททางเพศของเมสัน แซทคอร์ และอาร์เบอร์ (The National Fertility Survey Sex Role Attitude Inventory ของ Mason, Zajkor และ Arber 1976) (Clunn .1991 : 288) เป็นประโยค 20 ประโยค ประกอบมาตราส่วนประเมินค่า 5 หน่วย จาก “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คะแนนทักษะคติต่อบทบาททางเพศของผู้ตอบแต่ละคน มีพิสัยระหว่าง 20-100 คะแนน ผู้ที่ตอบ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ในประโยคที่แสดงลักษณะบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ในประโยคที่แสดงลักษณะบทบาททางเพศสมัยใหม่ จะได้คะแนนสูงสุด ซึ่งแสดงว่า ผู้ตอบมีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม ส่วนผู้ที่ตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ในประโยคที่แสดงลักษณะบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ในประโยคที่แสดงลักษณะบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ จะได้คะแนนต่ำสุด ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบมีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ ในการแบ่งผู้ตอบออกเป็นสองประเภทใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ผู้ที่ตอบได้

คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มจัดเป็นผู้มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มจัดเป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่

5. ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของบิดาที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศรวมถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน

5.1 ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านบวก หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศและบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในด้านบวก

5.2 ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านลบ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศและบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในด้านลบ

6. ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของมารดาที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศรวมถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วย โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน

6.1 ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านบวก หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศและบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในด้านบวก

6.2 ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านลบ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศและบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในด้านลบ

ตัวแปรด้านทัศนคติของบิดามารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ นี้วัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ตามมาตราวัดทัศนคติของออสกูด แบบสอบถามแต่ละข้อมีลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ 2 คำ ที่มีความหมายตรงกันข้าม อยู่คนละด้านกันกับมาตราวัด ซึ่งแบ่งเป็นคะแนน 7 ระดับ จาก +3 ถึง -3 โดยจุดกึ่งกลางของมาตรามีคะแนนเป็น 0 คำคุณศัพท์ที่เป็นไปทางบวกจะมีคะแนนตั้งแต่ +3 ถึง +1 ส่วนคำคุณศัพท์ที่เป็นไปทางลบจะมีคะแนนตั้งแต่ -1 ถึง -3 ผู้ตอบที่ได้คะแนนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ส่วนผู้ตอบที่ได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ

7. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา หมายถึง การปฏิบัติของบิดาต่อเด็ก มีความรักความเอาใจใส่ต่อเด็ก โดยแบ่งเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

8. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดา หมายถึง การปฏิบัติของมารดาต่อเด็ก มีความรักความเอาใจใส่ต่อเด็ก โดยแบ่งเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

ตัวแปรด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดาวัดจากแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528) ซึ่งเป็นประโยคประกอบมาตราส่วนประมาณค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวน 10 ประโยค คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนจึงมีพิสัยระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ในการแบ่งผู้ตอบออกเป็นสองประเภทใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่าผู้ตอบเลี้ยงดูเด็กแบบรักสนับสนุนมาก ส่วนผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่า ผู้ตอบเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย

9. เอกลักษณ์ในตนเอง หมายถึง ความเข้าใจในตนเองว่าตนเป็นใคร มีความคิดในเรื่องการแสดงออกของตนเอง เพื่อการดำเนินชีวิตในแนวทางใดทางหนึ่งยอมรับความแตกต่าง และความเหมือนกันของบุคคลในเรื่องต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน

9.1 เอกลักษณ์ในตนเองที่ดี ทำให้บุคคลปรับตัวได้ และแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

9.2 เอกลักษณ์ในตนเองที่พัฒนาไม่ดี ทำให้บุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ เกิดความสับสนในเอกลักษณ์ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

ตัวแปรด้านเอกลักษณ์ในตนเองเป็นแบบวัดที่นำมาจากแบบวัดของอุษา ศรีจินดารัตน์ (2530) มีลักษณะเป็นประโยคประกอบด้วยมาตรา 6 หน่วย เพื่อวัดการยอมรับของผู้ตอบว่าตนมีความรู้สึกอย่างไรต่อตนเอง มีการประเมินค่าตนในทางบวกและในทางลบ โดยประโยคทางบวกจะได้คะแนนจาก 1 ถึง 6 คะแนน ตอบว่าไม่จริงเลยจะได้ 1 คะแนน และได้คะแนนเพิ่มจนกระทั่งเมื่อตอบว่าจริงที่สุดได้ 6 คะแนน และเมื่อเป็นประโยคทางลบ จะได้คะแนนจาก 6 ถึง 1 คะแนน ตอบว่าไม่จริงเลยจะได้ 6 คะแนน และได้คะแนนลดลงจนกระทั่งตอบว่าจริงที่สุดจะได้ 1 คะแนน ตามลำดับ มีทั้งหมด 23 ประโยค ในการแบ่งผู้ตอบจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ผู้ที่ตอบได้คะแนน

สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีเอกลักษณ์ในตนเองดี ส่วนผู้ตอบที่ได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีเอกลักษณ์ในตนเองไม่ดี

10. การคบเพื่อน หมายถึง ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ การแสดงออกการมีพฤติกรรมร่วมกันกับเพื่อนของบุตรวัยรุ่นหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน

10.1 ลักษณะของการคบเพื่อนที่ดี หมายถึง นิสัย บุคลิกภาพ การแสดงออกที่เหมาะสมและการมีพฤติกรรมร่วมกันในทางที่ถูกต้องกับเพื่อนของบุตรวัยรุ่นหญิง

10.2 ลักษณะของการคบเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง นิสัย บุคลิกภาพ การแสดงออกที่ไม่เหมาะสมและการมีพฤติกรรมร่วมกันในทางที่ไม่ถูกต้องกับเพื่อนของบุตรวัยรุ่นหญิง

ตัวแปรด้านการคบเพื่อน เป็นแบบวัดของอุษา ศรีจินดารัตน์ (2530) เป็นประโยคประกอบด้วย มาตรา 6 หน่วย ที่ทั้งหมด 20 ประโยค ประกอบด้วยประโยคทางบวกและประโยคทางลบ โดยประโยคทางบวกจะได้คะแนนจาก 6 ถึง 1 คะแนนตามลำดับ เมื่อตอบว่าจริงที่สุดได้ 6 คะแนน คะแนนจะลดลงจนกระทั่งตอบว่าไม่จริงเลยได้ 1 คะแนน เป็นประโยคทางลบจะได้คะแนนจาก 1 ถึง 6 คะแนน เมื่อตอบว่าจริงที่สุดได้ 1 คะแนน คะแนนจะเพิ่มขึ้นจนกระทั่งตอบว่าไม่จริงเลย ในการแบ่งผู้ตอบจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนของกลุ่ม แสดงว่ามีการคบเพื่อนที่ดี ส่วนผู้ตอบตอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีการคบเพื่อนที่ไม่ดี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลำดับการเกิดของบุตร หมายถึง ลำดับการเกิดของบุตรวัยรุ่นหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ลำดับ

1.1 คนโต หมายถึง ลูกคนแรกที่มีน้อง

1.2 คนรอง หมายถึง ลูกในลำดับที่สองเป็นต้นไป

บทที่ 2

เอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลความคิดเห็น หลักการ ทฤษฎี และการวิจัยต่าง ๆ ประกอบไปด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
2. แนวความคิดทฤษฎีพัฒนาการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
3. การวัดและการประเมินลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
5. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
6. ทศนคติต่อบทบาททางเพศของบิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
7. ทศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของบิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
8. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดากับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
9. เอกลักษณ์ในตนเองกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
10. การคบเพื่อนกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
11. ลำดับการเกิดกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

ลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) และลักษณะความเป็นหญิง (Femininity)

มิลเลอร์และเคม (Miller and Keame .1983) ให้ความหมายของลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงในสารานุกรมและพจนานุกรมทางการแพทย์ดังนี้

ความเป็นชาย หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชาย

ความเป็นหญิง หมายถึง คุณภาพทั่วไปของคุณลักษณะความเป็นหญิง

แชปลิน (Chaplin .1971 : 854) กล่าวถึงลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงในพจนานุกรมทางจิตวิทยาว่า

ความเป็นชาย หมายถึง สถานภาพหรือเงื่อนไขของร่างกาย ที่ทำให้ปรากฏคุณลักษณะของเพศชาย

ความเป็นหญิง หมายถึง คุณภาพหรือคุณลักษณะพิเศษ ที่ทำให้ปรากฏเป็นเพศหญิง หรือสถานภาพของเพศหญิง

บิลเลียอุสคัส (Bieliauskas .1965 : 255) กล่าวว่าลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง คือ ประสบการณ์ทางจิตวิทยาที่พัฒนาการมาตั้งแต่ในวัยเด็กและมีส่วนเกี่ยวข้องกับมโนภาพแห่งตน (Self-Concept) และความสำเร็จในการเลียนแบบ

ฮาร์รี และ ดี วอล (ชลธิชา ศาลิคุปต์ .2532 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Harry and de Vall .1978 : 8) กล่าวว่าลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง เป็นลักษณะของบทบาททางเพศ (Sex role หรือ Gender role) ที่เป็นเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเอกลักษณ์

กูตส์ และ ทอยเด็น (ชลธิชา ศาลิคุปต์. 2532 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Goods and Troiden .1974 : 231) กล่าวว่าลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง คือ ความพึงพอใจที่บุคคลนั้นจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกในทางใดทางหนึ่ง เช่น บุคคลหนึ่งเมื่อเกิดมาพร้อมกับเพศที่แสดงออกถึงความเป็นเพศชายหรือเพศหญิง แต่บุคคลนั้นอาจมีความพึงพอใจที่จะมีลักษณะความเป็นชายหรือความเป็นหญิงที่ตรงกับเพศของตน หรือตรงข้ามกับเพศของตนก็ได้

เฮอร์ล็อก (Elizabeth B. Hurlock .1982 : 209) กล่าวว่า ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง เป็นพฤติกรรมของเด็กหญิงหรือเด็กชาย โดยพวกเขาได้หล่อหลอมพฤติกรรมจากหนังสือ ภาพยนต์ และจากบุคคลที่เขาสังเกตเอาบุคลิกลักษณะ

แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์ กล่าวว่า เด็กชายจะเกิดปมวิกฤตของเด็กชาย (The boy's Oedipal Crisis) ซึ่งเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นสนใจในอวัยวะเพศของตนและของคนอื่น รวมทั้งสนใจตอบหาบทระหว่างเพศทำให้เกิดความปรารถนาในตัวแม่จึงเกิด Oedipal Complex ซึ่งทำให้เกิดความอิจฉาในตัวพ่อ จึงมีการใช้กลวิธานในการป้องกันตัวชนิดเลียนแบบ (Identification) เพื่อเลียนแบบลักษณะพ่อ (นวลละอ อสุภผล .2527 : 57-58) โดยฟรอยด์ชี้ให้เห็นว่าเด็กจะเลียนแบบลักษณะ ทำทาง การพูด อารมณ์ ฯลฯ ซึ่งจะทำให้เด็กเมื่อโตขึ้นอยากเป็นเหมือนบิดา นั่นคือเด็กมีทัศนคติต่อบิดา และตรงกับลักษณะเพศชาย ทำให้เขามีรูปแบบลักษณะความเป็นชาย (Lamb .1980 : 319 ; Citing Freud .1921 : 105) ส่วนเด็กผู้หญิงจะเกิด Electra Complex เกิดจากความปรารถนาในตัวพ่อ ทำให้เกิดการเก็บกดเนื่องจากกลัวการสูญเสียความรัก ดังนั้นจึงเก็บกด (Repress) ความปรารถนาต่าง ๆ ดังนั้นจึงหันมาเลียนแบบลักษณะความเป็นหญิงจากแม่ (นวลละอ อสุภผล .2527 : 57-59)

ทฤษฎีของฟรอยด์ (Freud) จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของบิดา มารดา ที่มีผลต่อกระบวนการพัฒนาลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ซึ่งถ้ากระบวนการพัฒนาเป็นไปตามปกติ โดยเด็กหญิงเลียนแบบมารดาที่มีลักษณะเป็นหญิง - ยอมตาม (Feminine - Passive Mother) ส่วนเด็กชายจะเลียนแบบบิดาที่มีลักษณะความเป็นชาย - มีอำนาจ (Masculine - Dominant Father) ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางเพศที่สมบูรณ์ (Kaplan and Sedney .1980 : 183)

ปรากฏการณ์เบี่ยงเบนทางเพศอีกแนวหนึ่งของฟรอยด์ อธิบายได้ว่าเกิดจากการหลงรักตนเอง (Narcissim) ซึ่งมาจากนิทานเรื่องนาร์ซิสซัสผู้หลงรักเงาตนเองที่สะท้อนจากผิวน้ำตามทฤษฎีนี้เชื่อว่าคนทุกคนจะหลงรักตนเอง และกลัวการสูญเสียความงามของตนเองไป จึงหันไปสนใจคนเพศเดียวกับตน เพื่อชื่นชมความงามที่บุคคลนั้นมีแทนความงามของตนที่ค่อย ๆ สูญสลายไปตามสังขาร ถ้าการหลงรักตนเองอยู่ในระดับรุนแรงจะทำให้เกิดความพอใจที่จะเลือกเฉพาะของรัก (Love Object) ซึ่งเหมือนตนเองเท่านั้น ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นได้ (กิตติกร มีทรัพย์ .2529 : 118-119) ลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นได้ในทั้งสองเพศเท่า ๆ กัน และแม้แต่คนที่ไม่หล่อไม่สวยก็อาจปฏิเสธตัวเองแล้วหาร่างกายที่สวยงามของเพศเดียวกันมาแทน เพื่อชดเชยสิ่งที่ตนขาดไป (Cappon .1965 : 42-43) พวกที่ประสบความสำเร็จในชีวิต

มาก ๆ มีความสามารถและฐานะร่ำรวย เช่น นักกีฬาดัง ดาราภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง นักร้องที่โด่งดัง บุคคลเหล่านี้จำนวนไม่น้อยที่เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ (วิทยา นาควัชร .2528 : 81)

นอกจากนี้ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ จุง (Jung) ได้กล่าวว่ามนุษย์เป็นสัตว์ที่มี 2 เพศอยู่ในคนเดียวกัน โดยพิจารณาในด้านจิตวิทยาคุณลักษณะเพศชายและเพศหญิง จะพบในทั้ง 2 เพศ รักร่วมเพศ (Homosexual) โดยที่ลักษณะความเป็นหญิงในบุคลิกภาพของผู้ชาย หรือลักษณะความเป็นชายในบุคลิกภาพของผู้หญิงเกิดจาก Archetypes (รูป) รูปของผู้หญิงในผู้ชาย (Feminine archetype) เรียกว่า Anima และรูปของผู้ชายในผู้หญิง (Masculine archetype) เรียกว่า Animus ซึ่งรูปต่าง ๆ เกิดจากโครโมโซมเพศ (Sex Chromosomes) และการทำงานของต่อมเพศ (Sex Glands) แต่การได้มีประสบการณ์ระหว่างเพศเกิดขึ้น ทำให้ต่างฝ่ายจะรับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงเข้ามา (นวลละอ อ สุภาพล .2527 : 125-136)

แนวคิดจากแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยม โดย คอนราด ลอเรนซ์ (Konrad Lorenz) นักจิตวิทยาชาวสวีเดน กล่าวว่า ในช่วงเวลาที่พอเหมาะช่วงหนึ่งหากเกิดมีตัวกระตุ้น (Stimulus) ที่พอเหมาะเกิดขึ้น จะทำให้เกิดประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่จะถูกสลักหรือพิมพ์ (Imprint) ลงในสมอง ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร (อุดมศิลป์ ศรีแสงงาม .2525 : 248-249) หรืออาจเกิดจากการเรียนรู้พฤติกรรมโดยการลอกเลียนจากผู้อื่น ซึ่ง แบนดูรา (Bandura) กล่าวว่า “คนเรานั้นไม่จำเป็นต้องเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงอย่างเดียว แต่อาจเรียนรู้จากการดูและจากการฟังจากผู้อื่นก็ได้ (สิทธิโชค วรรณสันติกุล .2529 : 36-37)

การคลุกคลีมีเพื่อนสนิทที่เป็นเพศเดียวกัน อาจทำให้วัยรุ่นมีความสับสนไม่แน่ใจในความเป็นหญิงหรือความเป็นชายของตนเอง แต่พฤติกรรมเหล่านี้จะหายไปเมื่อวัยรุ่นมั่นใจในบทบาททางเพศของตนมากขึ้น (ดวงใจ กสานติกุล .2526 : 829 ; นันทิรัตน์ คุณาภร .2532 ; อ้างอิงมาจาก Parry - Jones .1985) ดวงใจ กสานติกุล ได้อธิบายแนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีจิตสังคมโดยได้ให้ความสำคัญกับความขัดแย้งในจิตใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับแรงผลักดันทางเพศมาสนใจทั้งอิทธิพลภายใน (Internal) คือ ร่างกายจิตใจ และอิทธิพลภายนอก (External) หรือสภาวะสิ่งแวดล้อม ซึ่งวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของตนเอง (Self - Concept) และการสร้างเอกลักษณ์ของตน (Identity Formation) และเชื่อว่าความขัดแย้งในจิตใจวัยรุ่นมี

ปัจจัยด้านสังคมสิ่งแวดล้อม ซึ่งเน้นถึงการพยายามสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง โดยสามารถที่จะรักใคร่ผูกพันกับเพื่อนทั้งสองเพศได้ โดยมีการเลียนแบบ (Identification) จาก บิดา มารดา เพื่อน หรือ บุคคลที่เด่นดัง (จาก นันทิรัตน์ คุณากร. 2532 ; อ้างอิงมาจาก ดวงใจ กสานติกุล .2526 : 830) .

ทฤษฎีระบบทางเพศ (The Sexual System) แอบรามสัน Abramson .1985 : 51) กล่าวว่า ทฤษฎีนี้มีสมมติฐานว่า การแสดงออกทางเพศ (Sexual Expression) ถูกควบคุมด้วย กลไกเชิงสมมติฐานที่เรียกว่า โครงสร้างการรับรู้ (Cognitive Structure) ซึ่งเปรียบเสมือน แหล่งเก็บความรู้สึก ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โครงสร้างการรับรู้นี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด ซึ่งพัฒนามาจากตัวป้อน (Input) 4 ชั้น คือ

1. มาตรฐานของพ่อแม่ (Parental Standards) มาตรฐานหรือค่านิยมของ บิดา มารดา จะต้องตกค้างอยู่ภายในและก่อตัวเป็นโครงสร้างการรับรู้ของบิดา มารดา
2. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) เด็กไม่ได้เรียนรู้จากพ่อแม่ อย่างเดียว แต่เรียนรู้จากเพื่อน กลุ่มศาสนา องค์กรชุมชน วัฒนธรรม สื่อมวลชน ฯลฯ
3. วุฒิภาวะ (Maturation) คือ ขบวนการเติบโตทางร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ ฯลฯ
4. ประสบการณ์ทางเพศในอดีต (Previous Sexual Experience) สิ่งที่ตกค้างอยู่ในโครงสร้างการรับรู้ ก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติหรือบัญญัติแห่งความประพฤติ (Codes of Conduct) ทำให้แสดงออกในชีวิตประจำวันทางทัศนคติ ความเชื่อ ความคาดหวัง และความต้องการเกี่ยวกับเพศ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ

การวัดและการประเมินลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

- เบอร์นาร์ด (Bernard .1984 : 986-991) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของแบบทดสอบ Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) และ Bem Sex Role Inventory (BSRI) ในมาตราวัดความเป็นชายและความเป็นหญิง โดยได้แบ่งเป็น

- (1) ลักษณะความเป็นชาย หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

1.1 ความมีอำนาจในสังคมและการตัดสินใจด้วยปัญญา (Social Intellectual Ascendancy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงการตัดสินใจที่เด็ดขาดโดยไม่หวั่นไหว หรือหวั่นเกรงกับผลลัพธ์ ที่จะทำให้ตนเองสะท้อนใจ การใช้สติปัญญาไตร่ตรองประกอบการตัดสินใจ โดยยอมรับผลการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1 ความเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่เมื่อเกิดภาวะวิกฤตสามารถนำหรือดำเนินกิจกรรมให้กลุ่มผ่านพ้นภาวะวิกฤตได้ ไม่แสดงความอ่อนแอ สามารถรักษาขวัญและกำลังใจของกลุ่มได้

1.1.2 ความมีอำนาจเหนือ (Dominance) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบการกดขี่ข่มเหง ถือความคิดและการกระทำตนเองเป็นใหญ่

1.1.3 ความก้าวร้าว (Aggression) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างรุนแรงในการโต้ตอบกับสถานการณ์ที่ทำให้ตนไม่พึงพอใจ

1.1.4 การมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง (Strong Personality) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ซึ่งเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายก็ยังคงรักษาบุคลิกภาพที่มั่นคงไม่แสดงอารมณ์หวั่นไหวตื่นเต้นหรือหวาดกลัวกับเหตุการณ์นั้น

1.2 ความมีอิสระ (Autonomy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่หวั่นไหวไปกับท่าที หรือคำพูดของคนอื่นเมื่อเห็นว่าการกระทำเป็นสิ่งถูกต้อง สามารถยอมรับได้เมื่อมีเหตุผล ประกอบด้วย

1.2.1 ความเป็นตัวของตัวเอง (Independence) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความมั่นคงในความคิด และการกระทำที่ไม่คล้อยตามไปกับกลุ่มหรือหมู่คณะ ไม่ต้องการการสนับสนุนหรือกำลังใจจากคนอื่น

1.2.2 ความพึงพอใจในตนเอง (Self-Sufficient) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่พยายามช่วยเหลือตนเองก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่นเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ตนสะท้อนใจจะพยายามควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมไม่ให้เกิดออก

1.2.3 ความมั่นใจในตนเอง (Self-Reliance) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่กล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรค เมื่อประสบความล้มเหลวก็ใช้ความพยายามทำใหม่โดยไม่แสดงให้คนอื่นทราบถึงความย่อท้อหรือหมดกำลังใจ

1.2.4 ลักษณะเฉพาะตัว (Individualism) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความหนักแน่นไม่คล้อยตามไปกับความคิดหรือคำวิจารณ์ของคนอื่น เมื่อตนมีความพึงพอใจเช่นนั้น เป็นตัวของตัวเองโดยไม่คำนึงถึงการยอมรับจากสังคม

1.3 เลือดนักสู้ (Physical Boldness) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกล้าหาญเผชิญกับอันตรายหรือเหตุการณ์รุนแรงอย่างไม่หวั่นเกรง สามารถพาตนเองเข้าร่วมกับเหตุการณ์รุนแรงได้โดยไม่หวั่นเกรง เมื่อประสบกับความผิดหวังก็จะพยายามต่อสู้กับความผิดหวัง โดยประกอบด้วย

1.3.1 ความเป็นนักกีฬา (Athleticism) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึง การยอมรับในการพ่ายแพ้ โดยพยายามฝึกฝนตนเองใหม่เพื่อจะต่อสู้ต่อไป แต่เมื่อชนะจะไม่เยาะเย้ยถากถางผู้แพ้ รู้จักการให้อภัย โดยไม่แสดงท่าทีที่ไม่พอใจทั้งต่อหน้าและลับหลัง

1.3.2 ชอบการแข่งขัน (Competition) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบกีฬารุนแรง แสดงความสนใจกีฬาที่รุนแรง ชอบการแข่งขันที่ใช้ความคิดและใช้เวลาทุ่มเทอยู่กับการแข่งขัน

1.3.3 ความองอาจหาญ (Temerity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่รู้ตัวว่ามีความผิดจะไม่แสดงความหวาดหวั่นหรือประหม่ากับความผิดนั้น และยอมรับผลจากความผิดนั้นอย่างเต็มที่

1.3.4 ชอบการใช้กำลัง (Manual Physical) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบการทำงานกลางแจ้ง ชอบการผจญภัย การทำงานที่ได้เคลื่อนไหว และชอบการเล่นที่รุนแรง

(2) ลักษณะความเป็นหญิง หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

2.1 ความผูกพันและการทะนุถนอม (Nurturant Affiliation) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความกังวลห่วงใยกับคนอื่นหรือสิ่งรอบตัว มีกิริยานุ่มนวล พุดจาไพเราะ ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

2.1.1 ความเมตตากรุณา (Compassion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึง การเอาใจใส่กับคนหรือสัตว์ โดยไม่แสดงความรังเกียจ มีความประพฤตินุเคราะห์แก่สัตว์

2.1.2 ความเห็นอกเห็นใจ (Sympathetion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจปัญหา และความต้องการของคนใกล้ชิด

2.1.3 การแสดงความรักใคร่ (Affection) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึง การห่วงใยรักใคร่อย่างเต็มใจ คำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับเด็กและป้องกันอันตรายนั้น

2.1.4 ความเข้าใจผู้อื่น (Understanding) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่รู้ถึงภาวะจิตใจของบุคคลใกล้เคียงในยามที่ได้รับความทุกข์ แสดงการตอบสนองต่อสภาพจิตใจของเพื่อนหรือคนใกล้ชิดได้ถูกต้อง

2.2 มีลักษณะยอมตาม (Self-Subordinate) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่สนใจกับความรู้สึกของตนที่ไม่พึงพอใจคล้อยตามคำพูดหรือการกระทำของคนที่ตนพึงพอใจ ประกอบด้วย

2.2.1 คล้อยตามผู้อื่น (Gullible) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงการตอบสนองที่คล้อยตามกับคนที่ตนพอใจและแสดงการต่อต้านกับคนที่ตนไม่พอใจ

2.2.2 ชอบการประจบเอาใจ (Flatterable) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจในคนที่มีความคิด และการกระทำคล้ายกับคนที่ตนชอบและจะแสดงความไม่พึงพอใจกับคนที่มีความคิดหรือการกระทำที่ขัดแย้ง

2.2.3 การพึ่งพากลุ่ม (Expressive Community) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบคล้อยตามไปกับกลุ่มเพื่อนโดยการแสดงออกที่คล้ายๆ กันในกลุ่มแสดงความห่วงใยและชอบการอยู่ร่วมกัน แสดงความไม่พอใจเมื่อเพื่อนถูกวิจารณ์ในทางที่ไม่ดี

2.2.4 อ่อนไหวต่อความต้องการ (Sensitivity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมากกว่าผู้ชายเมื่อได้รับสิ่งที่ตนปรารถนา หรือเมื่อไม่สมดังที่ตนปรารถนา

2.3. ความสนใจตนเอง (Introversion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพอใจในการจัดระเบียบให้ตนเอง ทั้งในด้านร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้ และที่อยู่อาศัย ชอบในสิ่งที่สวยงาม ประกอบด้วย

2.3.1 ชอบความสวยงาม (Aestheticism) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความพอใจที่จะหาเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย เสื้อผ้าที่สวยงาม การจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบ การนุ่งห่มที่สวยงามเรียบร้อย การจัดที่อยู่อาศัยให้น่าอยู่

2.3.2 ขลาดกลัว (Timidity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ไม่ชอบเป็นจุดสนใจหรือจุดเด่นในสถานการณ์ที่ตนไม่ปรารถนาหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่รุนแรงและแสดงการขัดขวางคนใกล้ชิดออกจากสถานการณ์ที่รุนแรง

2.3.3 ขี้อาย (Shy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ไม่ชอบการล้อเลียนหรือทำให้ต้องอับอาย แสดงการทုปตี หลีก กับคนที่ทำให้ตนเกิดความอับอาย

2.3.4 อ่อนไหวต่อความรู้สึกสูง (Hypersensitivity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความวิตกกังวลกับความผิดหวัง ความไม่พึงพอใจอ่อนไหวกับคำพูดหรือท่าทีของคนทีวิจารณ์ตน

นอกจาก เบอร์นาร์ด แล้วยังมี สเปนซ์ เฮมริช และแสตป ได้สร้างแบบวัดลักษณะความเป็นชายลักษณะความเป็นหญิงมีทั้งหมด 41 ข้อ ประกอบด้วยคำคุณศัพท์หรือข้อความที่วัดลักษณะความเป็นชาย 23 ข้อ และวัดลักษณะความเป็นหญิง 18 ข้อ เรียกแบบวัดนี้ว่า The personal Attributes Questionnaire (PAQ) (พิจิตรา ชัยสิงห์ประสพ .2537 : 18-20 ; อ้างอิงมาจาก Spence Helmich and Stapp .1975) ส่วนวิลเลอรี่ได้นำแบบทดสอบรอสชาร์ด (Roschach Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดฉายออก (Projective Test) มาใช้โดยศึกษาพบว่ามียู่ 20 ลักษณะที่สามารถแยกบุคคลเป็นแบบทางเพศได้ (Gonsiorek .1982 : 71-80 ; Citing Wheeler .1949) สำหรับแบบทดสอบชนิดฉายออก (Projective Test) อีก 2 แบบ ที่มีผู้นำมาใช้มาก คือ D-A-P (Draw-A-Person Test) ซึ่งไรสส์ (Riess .1980 : 306) ได้กล่าวสรุปไว้เท่าที่มีผู้ศึกษา ซึ่งยังไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่าภาพวาดของผู้ที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศและรักต่างเพศจะแตกต่างกัน ในขณะที่แบบทดสอบชนิดฉายออกอีกแบบหนึ่ง คือ TAT (Thematic Apperception Test) มีหลักฐานที่ผู้ถูกทดสอบกล่าวถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการเบี่ยงเบนทางเพศมีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็น ได้ว่ามีแบบทดสอบหลายอย่างที่สามารถนำไปทดสอบเพื่อแยกลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบของ

รัชนี วารินทร์ ซึ่งสร้างตามแนวความคิดของเบอร์นาร์ดและเบ้ม มาใช้เป็นแบบทดสอบวัด ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิง

งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

สุชาดา สิตบุตร (2509) ได้ศึกษา “ความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับบทบาทของ หญิงในสังคมไทยปัจจุบัน” พบว่าเด็กวัยรุ่นมีความเห็นว่าหญิงควรมีลักษณะเรียบร้อยเป็นสง่า ในที่ชวนให้นิยมและเกรงขาม อ่อนหวานเรียบร้อยต่อชนทุกชั้น แต่งการเหมาะสมกับวัยและ บุคลิกของตนเอง รับผิดชอบทุกข์สุขของทุกคนในครอบครัวและเอาใจใส่ดูแลสามีให้ได้รับความ สุข ในการเลือกคู่ครองซึ่งเด็กหญิงจะเลือกชายที่มีลักษณะเป็นผู้นำ มีน้ำใจเด็ดเดี่ยว ซื่อ สัตย์เปิดเผย นอกจากนี้เด็กหญิงยังมีความเห็นว่าผู้หญิงเป็นเพศที่สามารถทำประโยชน์แก่ สังคมได้ แต่ยังเสียเปรียบชายทั้งทางธรรมชาติและสังคม ต้องรับหน้าที่มากกว่าชาย และถูก ควบคุมไม่มีอิสระ

มัลลิกา จุลละเทศ (2508) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับ เด็กไทยในอุดมคติพบว่า เด็กชายควรมีกริยาเรียบร้อยสมเป็นสุภาพบุรุษ มีความสามารถในการ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีเหตุผลสามารถเข้าได้กับเพื่อนต่างเพศและเป็นที่นิยมรักใคร่ของ เพื่อน มีความมั่นคงทางอารมณ์ควบคุมอารมณ์ได้ดี ส่วนเด็กหญิงควรมีลักษณะสมเป็นสุภาพ สตรี มีไหวพริบฉลาดทันคน มีเหตุผลกลเทศะในการแสดงกริยาวาจาต่าง ๆ

วิมลลักษณ์ ชูชาติ (2534) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความเป็นชายของนักเรียนวัย รุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาพบว่า สัดส่วนของนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่ได้ คะแนนทดสอบความเป็นชายอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่อยู่ในระดับชั้นต่าง กัน จะมีความเป็นชายต่างกัน รวมถึงนักเรียนวัยรุ่นชายที่อยู่ในโรงเรียนชาย และนักเรียนวัย รุ่นหญิงในโรงเรียนสหศึกษามีความเป็นชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน

เต็มศิริ บุญยสิงห์ (บพิตร เกาฏีระ .2531 : 5 ; อ้างอิงมาจากเต็มศิริ บุญยสิงห์ .2531) กล่าวว่าปัญหาของการเบี่ยงเบนจากลักษณะหญิงของนักเรียนมักมาจากโรงเรียนที่มีการ เรียนการสอนแบบหญิงล้วนมากกว่าสหศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญผา คุณพิ โน (2530 : 71) พบว่านักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหญิงและชาย จำนวน 180 คน มี ลักษณะเบี่ยงเบนจากเพศที่เป็นอยู่พบในโรงเรียนสหศึกษาน้อยกว่าโรงเรียนเอกเพศ

พิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537) ศึกษาผลขององค์ประกอบทางจิตที่มีผลต่อเอกลักษณ์ทางเพศของเด็กชายวัยรุ่น โดยพบว่า เอกลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่นชายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเอกลักษณ์ทางเพศของบิดา และมีความสัมพันธ์ทางลบกับเอกลักษณ์ทางเพศของมารดา

สุสันหา ยิ้มแย้ม (2530 : ข) พบว่าเอกลักษณ์ทางเพศที่แสดงความเป็นหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนการปรับตัวต่อบทบาทการเป็นมารดาของหญิงมีครรภ์

นันท์รัตน์ คุณากร (2532) ศึกษากลุ่มที่มีลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากความ เป็นหญิงและความเป็นชาย พบว่า นักเรียนหญิงมีส่วนเบี่ยงเบนมากกว่านักเรียนชาย ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ ชวนีย์ จันทน์น้อย ทศนีย์ ธนาประชุม ธารทิพย์ ดัณศลารักษ์ นุจรี เตชะปัญญาชัย รังรอง งามศิริ วัชรรา อัมจิตร และสุภาพร ประดับสมุทร พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ชวนีย์ จันทน์น้อย .2523 : 118 ; ทศนีย์ ธนาประชุม .2523 : 107 ; ธารทิพย์ ดัณศลารักษ์ .2533 : 122 ; นุจรี เตชะปัญญาชัย .2532 : 106 ; รังรอง งามศิริ .2532 : 106 ; วัชรรา อัมจิตร .2532 : 102 ; สุภาพร ประดับสมุทร .2532 : 111)

กรีน (Lamb. 1980 : 337 ; Citing Green .1974) พบว่านักเรียนชายที่มีลักษณะความ เป็นหญิงสูงจะลอกเลียนแบบมารดา และมารดามีลักษณะความเป็นหญิงสูงด้วย

ไฮด์ (Hyde .1982 : 388) พบว่าในครอบครัวที่เคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณี มากเกินไป ให้คับแคบเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่ให้ประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เลยทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ

กิส์ (Giese .1967) ศึกษาพบว่า มีจำนวนชายร้อยละ 19 และหญิงร้อยละ 4 ที่กำลัง ศึกษาในระดับวิทยาลัยในเยอรมันตอนเหนือ ยอมรับว่ามีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ

ซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins .1973 : 192) ได้ศึกษากลุ่มรักร่วมเพศหญิง จำนวน 57 ราย เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เป็นรักต่างเพศหญิง จำนวน 43 ราย พบว่า 2 ใน 3 ของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ (ร้อยละ 70) ยอมรับถึงประวัติของการเป็นทอมบอย (Tomboy) คือผู้หญิงที่ชอบแสดงพฤติกรรมของเด็กผู้ชาย กุนแลค และ ไรสส์ (Moss & Hawkins 1982 : 49 ; Citing Gundlach & Riess 1968) ทำการศึกษาในลักษณะเดียวกัน พบว่าร้อยละ 78 ของกลุ่มหญิงรักร่วมเพศ และร้อยละ 48 ของกลุ่มหญิงรักต่างเพศ มีประวัติทอมบอยมาก่อน

กรีน (Green .1985 : 339) ได้ทำการทบทวนการศึกษาของคนอื่น ๆ ที่ทำการศึกษาแบบย้อนหลังเช่นกัน โดยกล่าวถึง เบลล์ และคณะ (Bell, et .1981) ซึ่งทำการศึกษากลุ่มชายรักร่วมเพศ จำนวน 575 ราย และกลุ่มควบคุม เป็นชายรักต่างเพศ จำนวน 284 ราย พบว่าลักษณะที่มีสหสัมพันธ์สูงสุดกับการเป็นรักร่วมเพศในวัยผู้ใหญ่ ก็คือ ลักษณะที่มีพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเพศ (Gender nonconformity behavior) โดยแสดงออกในลักษณะของการมีความชอบในกิจกรรมของเด็กหญิงมากกว่ากิจกรรมของเด็กชาย ซึ่งตรงกับการศึกษาของฮอกเคนเบอร์รี่ และบิลลิงแฮม (Hockenbery & Billingham .1987 : 475-492) ที่ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนามาตราวัดพฤติกรรมตามเพศของเด็กชาย (Boyhood Gender Conformity Scale, BGCS) และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศในเวลาต่อมา โดยกลุ่มรักร่วมเพศจะได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มรักต่างเพศ ในข้อที่แสดงถึงลักษณะของเพศชาย (Masculine items)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การศึกษาอุบัติการณ์ที่พบในประเทศไทยกับต่างประเทศไม่สอดคล้องกัน ซึ่งพบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเองในเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่าเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งในวัฒนธรรมตะวันตกมีการไปเที่ยวกับคู่คนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้บทบาททางเพศซึ่งกันและกัน ในขณะที่วัฒนธรรมไทยมีความแตกต่างกันไป โดยมีค่านิยมในการรักนวลสงวนตัว (สุพัตรา สุภาพ .2528 : 73-76)

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

จากการศึกษาพบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงดังต่อไปนี้

1. ทักษะคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

พิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537 : 76) ศึกษาพบว่า ทักษะคติของบิดา ต่อบทบาททางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเอกลักษณ์ทางเพศของนักเรียนชาย

แพทริเซีย มินูชิน (Kaplan and Sedney .1980 : 200 ; Citing Patricis Minuchin .1965) พบว่าครอบครัวที่ผู้ปกครองมีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม เด็กชายจะแสดงความก้าวร้าวในการเล่นมากกว่าเด็กหญิง แต่ในครอบครัวที่ผู้ปกครองมีทัศนคติต่อบทบาททาง

เพศแบบสมัยใหม่ พบว่า เด็กชายและเด็กหญิงไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า เด็กที่มีมารดาทำงานนอกบ้าน จะมีบทบาททางเพศตามแบบแผนทางเพศแบบดั้งเดิม น้อยกว่าเด็กที่มีมารดาทำงานในบ้าน (Huston .1980 : 436 ; Citing Hoffman and Nyle .1974 ; Huston-Otein and Higgimatrenc .1978)

กรีน (Lamb .1980 : 337 Citing Green .1974) พบว่านักเรียนชายที่มีลักษณะความเป็นหญิงสูง จะลอกเลียนแบบมารดา และมารดามีลักษณะความเป็นหญิงสูงด้วย

ไฮด์ (Hyde .1982 : 388) พบว่าในครอบครัวที่เคร่งครัดในขนบธรรมเนียม ประเพณีมากเกินไป ให้คบแต่เฉพาะเพื่อนเพศเดียวกัน โดยไม่ให้มีประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศเลยทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ

2. การอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

รัชนี้ วารินทร์ (2531 : 61) ศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลแบบที่พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ ให้เหตุผลแก่ลูก ให้คำแนะนำสั่งสอนจึงทำให้เด็กหญิงถ่ายทอดลักษณะทางเพศของแม่

แฟลนเดอร์ (รัชนี้ วารินทร์ .2531 : 61 ; อ้างอิงมาจาก Flander .1968 : 27) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ดูแลเด็ก มีความสนิทสนมระหว่างเด็กและพ่อแม่ เด็กจะเลียนแบบลักษณะเพศชายและเพศหญิงจากพ่อแม่

ฮักเกิล (Huckel .1984 : 62) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา และ บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักทนุถนอม กับแบบทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นจำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสำรวจจำนวน 8 ชุด ผลการศึกษาพบว่า บิดา มารดา ที่อบรมเลี้ยงดูเด็กแบบให้การยอมรับทนุถนอมเด็ก และไม่ใช้อภัยคำรุนแรงกับเด็ก จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพที่ดีของเด็ก

สมิท (Smith .1988 : 68) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร ซึ่งมารดาของเด็กจำนวน 50 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู บุคลิกภาพและทัศนคติต่อเด็ก พบว่ามารดาที่เลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความปลอดภัย จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีของเด็ก

เฮตเตอร์ริงตัน (Huston .1983 : 457 ; Citing Hetherington .1967) พบว่า สัมพันธภาพของบิดา มารดากับบุตรที่อบอุ่น จะเพิ่มลักษณะความเป็นหญิงในเด็กหญิง และเด็กชายที่มีลักษณะความเป็นชายสูงจะรับรู้บิดาเป็นผู้เลี้ยงดูและให้แรงเสริมมากกว่าเด็กชายที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำ

3. เอกลักษณะในตนเองกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

อดัมและคณะ พบว่า นักศึกษาที่สัมฤทธิ์ผลในเอกลักษณะรายงานว่า มีลักษณะคล้ายตาม ก็ต่อเมื่อเห็นว่าถูกต้องเหมาะสม ซึ่งรวมไปถึงบทบาททางเพศด้วย (Adam and Others .1984) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุ 15-18 ปี พบว่า กลุ่มที่พัฒนาเอกลักษณะในตนเองสูงจะมีความเข้าใจในบทบาทของตน และยอมรับตนเองตามสภาพร่างกายและเพศของตนเอง (La Voice .1976)

4. การคบเพื่อนกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

นันทิรัตน์ คุณากร (2532 : 107) ศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สาเหตุเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบตามกันในกลุ่มวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 43.2 ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ลลิตา ชีระสิริ (2530 : 61) กล่าวว่า สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศชาย มีปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งคือ จากการชักชวน เพื่อให้ลองเล่นรักแบบผิดปกติ

ลาร์สัน (Larson .1972) ได้อ้างอิงจากงานวิจัยหลายฉบับ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบอิทธิพลของพ่อแม่กับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่น พบว่า ครอบครัวมีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยต่อเยาวชน และเยาวชนไม่ยอมรับพ่อแม่ เพราะพึงพอใจในตัวเพื่อนมากกว่า

5. ลำดับการเกิดกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

นันทิรัตน์ คุณากร (2532 : 104) ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในวัยรุ่นหญิง พบว่า มักจะเป็นบุตรคนโต คิดเป็นร้อยละ 31.11

จีล (Gigl .1971 : 174) ได้ส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคมกลุ่มรักร่วมเพศ ชื่อ เอส. ไอ. อาร์ (Society for Individual Right) ในซานฟรานซิสโก พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มรักร่วมเพศที่ตอบกลับมา จะเป็นบุตรชายคนโต คิดเป็นร้อยละ 62.01

6. เพศ ระดับชั้นเรียน ประเภทของโรงเรียน กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

วิมลลักษณ์ ชูชาติ (2534) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สัดส่วนของนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่ได้คะแนนทดสอบความเป็นชายอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่อยู่ในระดับชั้นเรียนต่างกัน จะมีความเป็นชายต่างกัน รวมถึงนักเรียนวัยรุ่นชายที่อยู่ในโรงเรียนสหศึกษาจะมีความเป็นชายมากกว่าในโรงเรียนชาย และนักเรียนวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนสหศึกษามีความเป็นชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน

เต็มศิริ บุญยสิงห์ (บพิตร เกาฏีระ .2531 : 5 ; อ้างอิงมาจาก เต็มศิริ บุญยสิงห์ .2531) กล่าวว่าปัญหาของการเบี่ยงเบนจากลักษณะหญิงของนักเรียนมักมาจากโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบหญิงล้วนมากกว่าสหศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ บุญผา คุณพิโน (2530 : 71) พบว่า นักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหญิงและชายจำนวน 180 คน มีลักษณะเบี่ยงเบนจากเพศที่เป็นอยู่มักพบในโรงเรียนเอกเทศมากกว่าในโรงเรียนสหศึกษา

นันท์รัตน์ คุณากร (2532) ศึกษากลุ่มที่มีลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากความเป็นหญิงและความเป็นชาย พบว่า นักเรียนหญิงมีสัดส่วนเบี่ยงเบนมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชวนีย์ จันทน์น้อย ทศนีย์ ธนาประชุม ธารทิพย์ ดัณศลารักษ์ นุจรี เตชะปัญญาน้อย รังรอง งามศิริ วัชร อัมจิตร และ สุภาพร ประดับสมุทร พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ชวนีย์ จันทน์น้อย .2533 : 118 ; ทศนีย์ ธนาประชุม .2535 : 107 ; ธารทิพย์ ดัณศลารักษ์ .2533 : 122 ; นุจรี เตชะปัญญาน้อย .2532 : 106 ; รังรอง งามศิริ .2532 : 106 ; วัชร อัมจิตร .2532 : 102 ; สุภาพร ประดับสมุทร .2532 : 111)

กีส (Giese .1967) ศึกษาพบว่า มีจำนวนชายร้อยละ 19 และหญิงร้อยละ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในเยอรมันตอนเหนือ ยอมรับว่ามีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่ามีความแปรที่เกี่ยวกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง คือ ตัวแปรทางด้านบิดา มารดา ได้แก่ ทศนคติต่อบทบาททางเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และตัวแปรทางด้านวัยรุ่นหญิง ได้แก่ เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ อย่างไรก็ตามตัวแปรทศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ ยังไม่มีผู้วิจัยศึกษาโดยตรง

โดยตรง แต่ผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรนี้น่าจะเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายความเป็นหญิง ซึ่งได้นำตัวแปรนี้เข้ามาศึกษาด้วย

ทัศนคติต่อบทบาททางเพศของบิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

ความหมายของทัศนคติ ได้มีการกำหนดใช้อย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านสังคมวิทยา และจิตวิทยาสังคม โดยมีรายละเอียดแตกต่างกัน ดังนี้

จุง (Jung) ได้แบ่งทัศนคติพื้นฐานออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ทัศนคติหันออกจากตัวเอง (Extroversion) และทัศนคติหันเข้าหาตัวเอง (Introversion) ซึ่งโดยธรรมชาติบุคคลจะมี 2 ลักษณะอยู่ในตนเอง และองค์ประกอบทั้ง 2 ลักษณะ จะก่อให้เกิดความแปรผันซึ่งกันและกัน (นวลละอ อ สุภาพล .2527 : 141)

ออลพอร์ท (Allport .1960 : 180) ให้ความหมายทัศนคติว่า หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางการปฏิบัติของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์

นิวคอมบ์ (Newcomb .1954 : 128) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่เขาได้รับ ซึ่งจะแสดงออกมาได้ในสองลักษณะ คือ พึงพอใจหรือชอบอันเป็นเหตุให้บุคคลนั้นพอใจอยากใกล้ชิด เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมาน (Positive Attitude) กับทัศนคติอีกแบบที่ออกมาในลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude)

สรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความรู้สึก ความเชื่อทางด้านบวกหรือทางด้านลบ โดยอาจแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมก็ได้

มโนคติของทัศนคติต่อบทบาททางเพศ

เซอร์ล๊อค (จันทรรัตน์ เจริญสันติ .2533 อ้างอิงมาจาก Hurlock .1978 : 456) อธิบายบทบาททางเพศว่าเป็นรูปแบบของพฤติกรรมสำหรับสมาชิกทั้งสองเพศ และวอร์ด (Ward) ได้อธิบายความหมายของบทบาททางเพศ ตามความหมายทางสังคมว่า เป็นพฤติกรรมและทัศนคติที่ยอมรับกันโดยทั่วไปของสังคมและวัฒนธรรม ถึงลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

เซอร์ล๊อค (จันทรรัตน์ เจริญสันติ .2533 อ้างอิงมาจาก Hurlock .1978 : 463) ได้อธิบายแนวความคิดของบทบาททางเพศไว้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบดั้งเดิม (Traditional Sex-Role Stereotype) และรูปแบบสมัยใหม่ (Developmental or Equalitation or Egalitarian Sex-Role Stereotype)

ภาพพจน์บทบาททางเพศในแบบดั้งเดิม (Traditional Sex-Role Stereotype)

ผู้ชาย	ผู้หญิง
1. เป็นผู้นำในทุกสถานการณ์โดยแสดง ออกทางพฤติกรรมก้าวร้าว	1. เป็นผู้ให้บริการในทุกสถานการณ์ และ ตามความประสงค์ของผู้ชาย
2. ชีวิตสมบูรณ์ได้ด้วยความสำเร็จของตน เอง	2. ความพึงพอใจในชีวิตจะเกิดตามความ สำเร็จของสมาชิกผู้ชายในครอบครัว
3. ควบคุมอารมณ์ตลอดเวลา เพื่อแสดง ถึงความเข้มแข็ง	3. แสดงความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความอบอุ่น และเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีใน ครอบครัว
4. เป็นเพศที่เหนือกว่า ดังนั้นต้องให้ หญิงเป็นฝ่ายที่รอคอย	4. เสียสละเพื่อผู้อื่นก่อนเสมอ
5. ในฐานะผู้หารายได้ จึงมีอำนาจในการ ตัดสินใจเรื่องที่สำคัญในครอบครัว	5. ให้ผู้ชายเป็นคนตัดสินใจในเรื่องสำคัญ เสมอ
6. บทบาทในครอบครัวคือการเป็นแบบ อย่างที่ดีสำหรับบุตรชาย	6. บทบาทที่สำคัญคือการดูแลครอบครัว

ผู้ชาย	ผู้หญิง
7. เลือกทำงานที่เสี่ยงอันตราย ต้องใช้ความรอบคอบ รวมทั้งงานที่มีเกียรติ	7. ทำงานนอกบ้านในกรณีที่จำเป็นเท่านั้นและเลือกงานที่คิดว่าเหมาะสมกับผู้หญิง เป็นงานที่ไม่ยุ่งยาก แม้ว่าจะได้ค่าแรงต่ำหรือไม่มีเกียรติ
8. รับผิดชอบต่อการหารายได้ของครอบครัว	8. ยกภาระรับผิดชอบการหารายได้ให้กับผู้ชาย
9. ไม่ยอมรับความสำเร็จของผู้หญิง	9. บริการชุมชน โดยเลือกงานที่ต่ำต้อยกว่าผู้ชาย
10. ยกฐานะทางสังคมด้วยความสำเร็จของตนเอง	10. ยกฐานะทางสังคมของตนเองได้ด้วยการแต่งงานกับผู้มีฐานะทางสังคมสูงกว่าตน
	11. จะรู้สึกว่าคุณคิด หากมีความคิดแตกต่างจากข้อต่าง ๆ ข้างต้น

ภาพพจน์บทบาททางเพศในรูปแบบสมัยใหม่ (Developmental or Equalitation or Egalitarian Sex-Role Stereotype)

ผู้ชาย	ผู้หญิง
1. รู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองได้ด้วยความสามารถในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ไม่ใช่เพราะเป็นเพศชาย	1. รู้ระดับศักยภาพที่แท้จริงของตนเองในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ
2. มีอิสระที่จะเลือกกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนใจ โดยไม่จำกัดว่าสิ่งที่กระทำนั้นเป็นบทบาทของเพศหญิงหรือชาย	2. ให้ความสำคัญแก่ตนมากขึ้น
3. เห็นความสำคัญของผู้อื่น	3. สามารถขอร้องให้ผู้อื่นช่วยเหลือแทนการรอคอยความช่วยเหลือ
4. ร่วมงานกับผู้หญิงได้และไม่รู้สึกอึดอัดใจเมื่อมีหัวหน้างานเป็นผู้หญิง	4. ไม่รู้สึกว่าตนเองผิด ที่แสวงหาความพึงพอใจจากความสามารถของตนเอง

ผู้ชาย	ผู้หญิง
5. ช่วยเหลือรับผิดชอบในงานบ้าน และ เลี้ยงบุตร	5. แสวงหาโอกาสที่เท่าเทียมกัน การปฏิบัติที่เสมอภาครวมทั้งการรับค่าจ้างที่เท่ากับผู้ชายในงานชนิดเดียวกัน
6. ให้สมาชิกทุกคนในครอบครัว มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญ	6. ไม่รู้สึกว่าคุณเองขาดความเป็นผู้หญิง หากประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสูงกว่าผู้ชาย
7. ภาคภูมิใจในความสำเร็จของสมาชิกผู้หญิงในครอบครัวแม้ว่าความสำเร็จนั้น มีมากกว่าที่ตนเองประสบ	7. แสวงหาโอกาสในการก้าวหน้าทาง การงานในตำแหน่งผู้บริหาร
8. ไม่คิดว่า การเป็นผู้ชายต้องแสดงความกล้าหาญ และเสี่ยงภัยเสมอ	8. ไม่รู้สึกว่าการเป็นผู้หญิงเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ในสายงานที่เคยเป็นงานของผู้ชายมาก่อน
9. ไม่รู้สึกกระดากอาย หรืออึดอัดที่จะทำงานที่เคยเชื่อว่าเป็นงานของผู้หญิง	9. ไม่รู้สึกว่าคุณเองผิดที่เลือกประกอบอาชีพหรือทำงานที่พอใจมากกว่าการทำงานบ้านหรือเลี้ยงดูบุตร
	10. สามารถตัดสินใจเลือกดำเนินชีวิตของตนเองได้

จากแนวความคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทศนคติต่อบทบาททางเพศมีผลต่อการพัฒนาการทางเพศของเด็กวัยรุ่น ซึ่งจะแสดงออกมาในลักษณะหญิงหรือลักษณะชาย โดยเด็กจะเลียนแบบพ่อแม่ รูปแบบที่พ่อแม่ได้แสดงออกมานั้นขึ้นอยู่กับทศนคติต่อบทบาททางเพศที่พ่อแม่มี และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา สิ่งเหล่านี้เองจะมีผลต่อการอบรมสั่งสอนหรือเป็นตัวแบบแก่เด็ก เมื่อพ่อแม่มีความเชื่อในบทบาททางเพศที่แตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายย่อมแสดงออกในการดำเนินชีวิตของครอบครัว ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของบุตร (จันทร์รัตน์ เจริญสันติ .2533 : 23)

สังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อบทบาททางเพศ สมัยอดีตทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมจะมีการแบ่งแยกความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิงอย่างชัดเจน ทำให้เด็กมีการแบ่งแยกพฤติกรรมบทบาททางเพศอย่างชัดเจนตามปทัสฐานของสังคม (Clunn .1991 : 285) ในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทุกสังคมในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดต่อทัศนคติต่อบทบาททางเพศ เนื่องจากผู้หญิงและผู้ชายมีสิทธิหน้าที่เท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการศึกษา หน้าที่การงาน รวมทั้งการเลี้ยงดูบุตรซึ่งมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อบุตร ซึ่งอาจทำให้บุตรเกิดความสับสนในบทบาททางเพศได้ ซึ่งพ่อแม่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ (Tomeh .1978 : 347) นอกจากนี้งานวิจัยที่พบว่ามารดาที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ เช่น มารดาที่ทำงานนอกบ้าน จะทำให้เด็กมีพัฒนาการในลักษณะความเป็นชายสูงและหญิงสูงทั้ง 2 ลักษณะ (Huston .1980 : 437 ; Citing Haugh .1974 ; Gold and Andres .1978 a ; 1978 b ; 1978 c ; Gold and Others ; Hoffman .1974, 1977, 1979 ; Woods .1972) ส่วนการศึกษาของพิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537 : 76) พบว่า ทัศนคติของบิดาต่อบทบาททางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเอกลักษณ์ทางเพศของเด็กนักเรียนชาย

ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของ บิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

รักร่วมเพศ Homosexuality มาจากภาษากรีก แปลว่า เหมือน (Same) โดยทั่วไปหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน ซึ่งไพร์ตัน พฤษชาติคุณากร (2533 : 307) ให้คำจำกัดความ “รักร่วมเพศ” ว่าประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. มีจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
2. มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจริง ๆ
3. รู้สึกว่าเอกลักษณ์ภายในของตนเป็นรักร่วมเพศ
4. อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยในบทบาทของรักร่วมเพศ

ดังนั้น ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่มุ่งไปทางชอบหรือไม่ชอบต่อการเป็นรักร่วมเพศ โดยในสังคมมีกฎเกณฑ์ที่ใช้อยู่ คือ การแบ่งแยกปรากฏการณ์ต่าง ๆ ออกเป็น 2 ขั้ว (Dichotomy) เช่น ถูก-ไม่ถูก ปกติ-ผิดปกติ ในการจัดแบ่งเพศมีสิ่งกำกับอยู่ คือ ความหมายที่สังคมให้กับเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งประกอบไปด้วย

คุณลักษณะทางด้านร่างกาย บทบาทของแต่และเพศ เอกลักษณ์ทางเพศ จะต้องเกิดขึ้นระหว่างคนต่างเพศเท่านั้น (นงนาค แซ่ตั้ง .2520 : 38-39) การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อการเป็นรักร่วมเพศนั้น (Homosexuality) จะเกิดขึ้นในระหว่างช่วงต้นๆ ของการเข้าสู่วัยรุ่น (Adolescence) พร้อม ๆ กับการเริ่มพัฒนาความคิดแบบนามธรรมที่แน่นอน(ชลธิชา ศาลิคุปต์ .2532 ; อ้างอิงมาจาก Hart and Richardson . 1981 : 301)

ซึ่งทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้มีผู้ทำการศึกษาไว้ในกลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เยาวนุช อินทรเดโชกุล ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและทัศนคติของสมาชิกแรงงานไทย คูราโบ เกี่ยวกับรักร่วมเพศ พบว่า คนงานส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อกลุ่มรักร่วมเพศ ในลักษณะก้ำกึ่งกันระหว่างความรู้สึกเห็นใจและรังเกียจ (เยาวนุช อินทรเดโชกุล .2526 : 148)

อติรัตน์ วัฒนไพลิน ได้ทำการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร พบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อการเป็นรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง คือเห็นว่ารักร่วมเพศ เป็นความผิดปกติทางจิตใจ แต่ไม่เป็นปัญหาสังคม (อติรัตน์ วัฒนไพลิน .2527 : 84-85)

รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจะส่งผลกระทบต่อผู้มีพฤติกรรมและบุคคลแวดล้อม มีความเข้าใจและเห็นใจยอมรับคุณค่าของมนุษย์ร่วมสังคม แต่ในขณะเดียวกันทำให้เกิดการจำกัดสิทธิบางประการ เช่น การเป็นผู้นำ การจำกัดขอบเขตของการประกอบอาชีพ (รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช .2531 : 1)

นันท์รัตน์ คุณากร ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย (นันท์รัตน์ คุณากร .2532 : 80) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาทัศนคติต่อรักร่วมเพศของนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายในเขตการศึกษาอื่น ๆ พบในลักษณะเดียวกัน คือ นักเรียนหญิงมีทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนชาย (ทัศนีย์ ธนาประชุม .2532 : 99 ; ธารทิพย์ ตันสลาภรักษ์ .2532 : 116 ; นุจรี เตชะปัญญาชัย .2532 : 100 ; รังรอง งามศิริ .2532 : 92 ; วัชรรา อิมจิตร .2532 : 96 ; สุภาพร ประดับสมุทร .2532 : 106)

เพ็ญมาศ กำเนิดโพน (2528 : 100-101) ได้ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาชายล้วน จำนวน 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพของเกย์ในสายตาของครู คือ ผู้ชายที่ทำอาถรรพ์กริยาทำทางคล้ายผู้หญิง ครูมีความคิดว่่านักเรียนเหล่า

นี่เป็นคนที่มีความบุคลิกภาพบกพร่อง สามารถแก้ไขด้วยการพยายามปรับตัวใหม่ และมีความหวาดวิตกกังวลในผลกระทบจากภัยเพียงระดับปานกลาง

วิทแอม และเซนค์ (Whitam & Zent .1984 : 436) ทำการศึกษาข้ามวัฒนธรรม 4 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และ ฟิลิปปินส์ ได้กล่าวถึงสังคมแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกล่าวพาดพิงถึงประเทศไทย โดยมีความเห็นว่าสังคมในแถบนี้ มีทัศนคติในเชิงอคติต่อเรื่องรักร่วมเพศสูง เมื่อเทียบกับสหรัฐอเมริกา

ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศจากงานวิจัยข้างต้นที่กล่าวมานั้น ส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มที่เกิดการยอมรับเห็นอกเห็นใจต่อบุคคลในกลุ่มนี้ ซึ่งทัศนคตินี้เองจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากทัศนคติเป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการประสมประสานของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วผลของความเชื่อนั้นจะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความคิดเห็น (รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช .2531 : อ้างอิงมาจาก Rokeach .1970) ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าถ้าบิดา มารดา มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศไปในทางใดทางหนึ่ง ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมของพ่อแม่ไปในทางเดียวกัน และจะโยงไปถึงพฤติกรรมทางเพศของบุตรด้วย นั่นคือ ผู้วิจัยคาดว่าทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายความเป็นหญิง

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา กับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ที่ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อกับเด็กทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้กระทำ ตลอดจนเป็นแนวทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถจะให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสได้ดูแบบอย่างการกระทำของผู้เลี้ยงดูด้วย (ดวงเดือน พันธมนาวิน 2528 : 3)

ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู ได้มีผู้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้ เช่น

ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520 : 5) แบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเป็น 4 แบบ คือ

1. แบบรักสนับสนุน คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่แสดงความรักอย่างเปิดเผยยอมให้ลูกมีส่วนในกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว และมีความเข้าใจในความรู้สึกของลูกเป็นอย่างดี
2. แบบควบคุม คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่คอยบังคับ และลงโทษเมื่อลูกกระทำในสิ่งที่ตนไม่ต้องการ
3. แบบใช้เหตุผล คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่แจกแจงเหตุผลต่าง ๆ แก่เด็กในการสนับสนุนให้เด็กกระทำ หรือห้ามปรามมิให้เด็กกระทำสิ่งใด
4. แบบลงโทษทางจิต คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่จะใช้วิธีว่ากล่าวตีสอนเด็กด้วยวาจาเมื่อเด็กทำผิด หรือใช้วิธีว่าจะไม่รัก และตัดสิทธิ์บางอย่างที่เด็กเคยมีตามปกติ

เลวิน (ดวงเดือน พันธมนาวิน .2528 : 5 ; อ้างอิงมาจาก Levin . nd.) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน มีเหตุผลเป็นพื้นฐานของการที่บิดา มารดา จะถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ตามเพศของตนเองไปสู่เด็ก ทำให้เด็กมีบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับเพศของตนเอง และเซียร์ส (รัชนี วารินทร์ .2531 : 26 ; อ้างอิงมาจาก Sears .1957 : 68) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากของบิดา มารดา จะทำให้นุตรยอมรับการอบรมสั่งสอนต่าง ๆ ของบิดา เป็นแบบอย่างโดยไม่รู้ตัว

จากทฤษฎีและแนวความคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก โดยเฉพาะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวแปรศึกษาว่าเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงของวัยรุ่นหญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดามารดากับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

รัชนี วารินทร์ (2531 : 61) ศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลแบบที่พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ ให้เหตุผลแก่ลูก ให้คำแนะนำสั่งสอนจะทำให้เด็กหญิงถ่ายทอดลักษณะทางเพศของแม่

แฟลนเดอร์ (รัชนี วารินทร์ .2531 : 61 ; อ้างอิงมาจาก Flander .1968 : 27) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ดูแล

เด็กมีความสนิทสนมระหว่างเด็กและพ่อแม่ เด็กจะเลียนแบบลักษณะเพศชายและเพศหญิงจากพ่อแม่

ฮักเกิล (รัชนี วารินทร์. 2531 ; อ้างอิงมาจาก Huckel .1984 : 62) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา และ บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักทะนุถนอม กับแบบทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นจำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสำรวจจำนวน 8 ชุด ผลการศึกษาพบว่า บิดา มารดา ที่อบรมเลี้ยงดูเด็กแบบให้การยอมรับทุนถนอมเด็ก และไม่ใช่อ้อยคำรุนแรงกับเด็ก จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพที่ดีของเด็ก

สมิท (Smith .1988 : 68) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร ซึ่งมารดาของเด็กจำนวน 50 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามของการอบรมเลี้ยงดูบุคลิกภาพและทัศนคติต่อเด็ก พบว่า มารดาที่เลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความปลอดภัย จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีของเด็ก

เฮตเตอร์ริงตัน (Huston .1983 : 457 ; Citing Hetherington .1967) พบว่า สัมพันธภาพของบิดา มารดากับบุตรที่อบอุ่น จะเพิ่มลักษณะความเป็นหญิงในเด็กหญิง และเด็กชายที่มีลักษณะความเป็นชายสูง จะรับรู้บิดาเป็นผู้เลี้ยงดูและให้แรงเสริมมากกว่าเด็กชายที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้

เอกลักษณ์ในตนเองกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการเชิงสังคม ของ อิริคสัน (Erikson) ได้อธิบายถึงสาเหตุที่บุคคลมีพัฒนาการทางอารมณ์เชิงสังคม และบุคลิกภาพลักษณะหนึ่งลักษณะใดในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งส่งผลต่อการเข้าใจในบทบาทของตนเองว่าจะมุ่งไปในทิศทางใด (Bhanthumnavin and Sucaromana .1985 : 225 อ้างอิงจาก อุษา ศรีจินดารัตน์. 2533)

ซึ่งอิริคสัน ได้แบ่งช่วงพัฒนาการเชิงสังคม เป็น 8 ขั้น

1. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกไว้วางใจพื้นฐาน ซึ่งทำให้ผ่านพ้นความรู้สึกไม่ไว้วางใจ - ความหวังเกิดขึ้น (Acquiring a Sense of Basic Trust While Overcoming a Sense of Basic Mistrust - a Realization of Hope) พัฒนาการขั้นแรกนี้มีระยะเวลาดังแต่เกิดจนถึงอายุ 1 ขวบ เป็นขั้นตอนความต้องการทางกายและความต้องการได้รับการตอบสนองทางจิตใจ ถ้าเขาได้รับการสนองตอบตามที่เขาดังการ จะทำให้เขาเกิดความรู้สึกไว้วางใจในประสบการณ์ใหม่ที่เขาจะได้รับ

2. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกเป็นอิสระ ซึ่งตรงข้ามกับความรู้สึกไม่แน่ใจและความละอายการรับรู้ในความสามารถ (Acquiring a Sense of Autonomy While Combating a Sense of Doubt and Shame - a Realization of Will) พัฒนาการขั้นนี้มีช่วงอายุ 1-3 ขวบ เด็กจะคิดว่าเขาสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ แต่ขณะเดียวกันบางครั้งเขาเกิดความรู้สึกถึงเลสงสัยไม่แน่ใจในความสามารถของตนเอง ทำให้เขาเกิดผลต่อการเป็นตัวของตัวเอง และทำให้ต้องคอยพึ่งพาอาศัยผู้อื่นเสมอ

3. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกของความคิดริเริ่ม ซึ่งทำให้ผ่านพ้นความรู้สึกผิด - การตั้งความมุ่งหมาย (Acquiring a Sense of Initiative and Overcoming a Sense of Guilt - a Realization of Purpose) อายุ 3-5 ปี เด็กในวัยนี้สิ่งแวดล้อมทำให้เขาเกิดความคิดสร้างสรรค์อยากทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง แต่เด็กอาจรู้สึกผิดเมื่อความสามารถของเขาถูกรีดรอนหรือขัดขวาง

4. ขั้นพัฒนาความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและขัดความรู้สึกเป็นปมด้อย - ความสามารถเกิดขึ้น (Acquiring a Sense of Industry and Fending off a Sense of inferiority - a Realization of Competence) อายุ 6-12 ปี ช่วงนี้เด็กจะมีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่าสามารถทำได้ ทำให้เกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และถ้าทำไม่ได้จะทำให้เกิดปมด้อย

5. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกในความเป็นเอกลักษณ์ในตนเองและผ่านพ้นความรู้สึกสับสนในตนเอง - รับรู้ตามความจริง (Acquiring a Sense of Identity While Overcoming a Sense of Identity Diffusion - a Realization of Fidelity) อายุ 13-17 ปี เด็กในวัยนี้จะมีความรู้สึกสับสนในบทบาทของตนเองเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยวัยรุ่น

ต้องการประสบการณ์ที่จะทำให้เขารู้บทบาททางเพศของตนเองให้ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

6. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกสัมพันธ์ภาพและเป็นมิตรกับบุคคลอื่นโดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศและหลีกเลี่ยงความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง - ความรักเกิดขึ้น (Acquiring a Sense of Intimacy and Solidarity and Avoiding a Sense of Isolation - a Realization of Love) อายุ 18-21 ปี เมื่อผ่านขั้นพัฒนามา 5 ขั้นแล้ว เขาจะเกิดความต้องการมีเพื่อนสนิท ต้องการแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนมีอยู่กับผู้อื่น มีการเลือกคู่ครอง

7. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกที่จะทำให้ผู้อื่นให้กำเนิดและสร้างสรรค์สังคมและหลีกเลี่ยงความรู้สึกที่คำนึงถึงแต่ตนเอง - การเอาใจใส่ดูแลเกิดขึ้น (Acquiring a Sense of Generativity and Avoiding a Sense of Self - Absorption - a Realization of Care) ช่วงอายุ 22-40 ปี เป็นวัยที่พร้อมจะทำประโยชน์เพื่อสังคม มีความรู้สึกที่ต้องการมีบุตรสืบไปภายหน้า

8. ขั้นพัฒนาการความรู้สึกมั่นคงสมบูรณ์ในชีวิตและหลีกเลี่ยงความรู้สึกสิ้นหวังท้อถอยในชีวิต - รู้จักชีวิต (Acquiring a Sense of Integrity and Avoiding a Sense of Despair - a Realization of Wisdom) ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เป็นวัยที่ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ในชีวิตมีความพึงพอใจในชีวิต (นวลละอ อ สุภาพล .2527 : 71-97)

ทฤษฎีพัฒนาการเชิงสังคมของอิริคสัน เป็นพัฒนาการของเอกลักษณ์ในตนเองในทุกช่วงชีวิต (อุษา ศรีจินดารัตน์ .2533 : 50)

วอเตอร์แมน (Waterman .1988) กล่าวว่า เอกลักษณ์ในตนเองในความหมายของอิริคสัน หมายถึง ความเชื่อ ค่านิยม จุดมุ่งหมาย และการแสดงตนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งยอมรับว่าตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่นและเหมือนบุคคลอื่นในบางเรื่องเท่านั้น

อิริคสัน (อุษา ศรีจินดารัตน์ .2533 ; อ้างอิงมาจาก Erikson .1968 : 87-211) ได้อธิบายลักษณะพัฒนาการเอกลักษณ์ในตนเอง ที่ได้จากการนำเหตุการณ์ที่เป็นจริงในสังคมมาปรับปรุงเปรียบเทียบ ทดสอบ คัดเลือก และบูรณาการด้วยจิตนาการแห่งความเชื่อในตนเองเกิดจากวิกฤตการณ์ทางจิตสังคมตั้งแต่วัยเด็ก โดยเอาเอกลักษณ์ในตนเองเมื่อเกิดขึ้นแล้วและพัฒนาไปในแต่ละช่วง ทำให้เขามีความเชื่อ ค่านิยม และจุดมุ่งหมายที่เป็นของตนเอง และบรรลุเอกลักษณ์เมื่อถึงวัยรุ่น พัฒนาการของเอกลักษณ์ในตนเองจะดำเนินต่อไป เพื่อนำผลของการบรรลุเอกลักษณ์ไปใช้ในช่วงชีวิตต่อ ๆ ไป

การมีพัฒนาการทางเอกลักษณ์ในตนเองที่ดี ทำให้วัยรุ่นมีการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสรีระ บทบาททางเพศของตน จากการศึกษาพัฒนาการมีเอกลักษณ์ในตนเองในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอายุ 15-18 ปี พบว่ากลุ่มที่พัฒนาการของเอกลักษณ์ในตนเองสูงมักปรับตัวได้ดี และมีการยอมรับของเพื่อนในด้านสรีระ บทบาททางเพศของตนได้ดีกว่ากลุ่มที่มีพัฒนาการเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ ผู้ที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงจะมีความเข้าใจในบทบาทของตน และยอมรับตนเองตามสภาพร่างกายและเพศของตนเอง (La Voice .1976)

ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง เป็นบทบาททางเพศอย่างหนึ่งที่วัยรุ่นจะเลือกไว้เป็นแบบ ในการกำหนดพฤติกรรมของตนเองถ้าเขามีการพัฒนาเอกลักษณ์ในตนเองที่ดี ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าองค์ประกอบนี้จะมีผลเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงหรือไม่

การคบเพื่อนกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น บทบาทของกลุ่มเพื่อน (Peer Group) เข้ามาแทนที่บทบาทของครอบครัว หรือมากกว่าครอบครัว เพราะเป็นที่ยอมโดยทั่วไปว่าในปัจจุบันครอบครัวได้ลดหย่อนบทบาทในการให้การศึกษาอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว เด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน (สุชา จันทรเฒ .2528 : 48) การเข้าสู่วัยรุ่นในแต่ละวัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกันออกไป (นวลละออ สุภาพล .2527 : 172) ในวัฒนธรรมไทยนั้น หญิงไทยถูกกำหนดให้อยู่ในกรอบประเพณี ประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศมีไม่มากนัก ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ เช่น เด็กที่ครอบครัวเคร่งครัดในการคบเพื่อนโดยให้คบเฉพาะผู้หญิงด้วยกันหรือจากความใกล้ชิด จึงถูกชักจูงโดยเพื่อน (วันเพ็ญ บุญประกอบ .2526 : 60-63) บางครั้งแรงยุของเพื่อนสนิทที่เป็นเพศเดียวกันก็ก่อให้เกิดรักร่วมเพศได้ (Gelder, Gath & Mayou .1984 :471) ค่านิยมของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบว่าเป็นเหมือนกับตนเอง (Identification) ในเรื่องบรรทัดฐานของสังคมส่วนรวม (สุชา จันทรเฒ .2528 : 48) การเกิดพฤติกรรมเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นนั้น บุปผา คุณพิโน (2530 : 4) กล่าวว่า วัยรุ่นเลียนแบบกันได้ง่ายเพราะเป็นวัยที่มีการอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นันทิรัตน์ คุณากร (2532 : 107) พบว่า

นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สาเหตุเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 43.2 ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ลลิตา ชีระสิริ (2530 : 61) กล่าวว่า สาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศชายมีปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง คือ จากการชักชวนเพื่อนให้ลองเล่นรักแบบผัดปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถย ชื่นมณูย์ (2518 อ้างใน บุปผา คุณพิโน .2530 : 20) กล่าวว่า การถูกชักชวนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่วัยรุ่น เป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนได้ง่าย จึงอาจถูกชักชวนไปสู่พฤติกรรมเหล่านั้น

เพศหญิงเป็นเพศที่มีโอกาสในการคบเพื่อนชายน้อย อาจมีโอกาสน้อยในการคบเพื่อนชาย จึงมีการเกาะกลุ่มกันในหมู่เพื่อนหญิงด้วยกัน ทำให้เกิดการเลียนแบบกันในกลุ่ม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับภายในกลุ่มและทำให้ตนมีความรู้สึกร่วมกับกลุ่มเพื่อนได้ (สุชา จันทรธม .2528 : 66-69)

โดยปกติแล้วเพศหญิงจะมีความสัมพันธ์ในเพศเดียวกันทางด้านการแสดงออกมากกว่าเพศชาย (พนิตย์ จิระนนทประวัติ .2532 : 137) ดังนั้นเวลาที่เราพบหญิงกับหญิงเดินจูมมือกัน กอดจูบ โอบกอด หรือพักอยู่ในห้องเดียวกันในประเทศไทยเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งในต่างประเทศ ไฮด์ (Hyde 1982 : 368) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ถ้ารักร่วมเพศหญิงจะปกปิดว่าตนเป็นรักร่วมเพศ จะทำได้ง่ายกว่าพวกรักร่วมเพศชาย ทำให้สังคมมองข้ามจำนวนที่เพิ่มขึ้นของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ลาร์สัน (Larson .1972) ได้อ้างอิงจากงานวิจัยหลายฉบับ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบอิทธิพลของพ่อแม่กับอิทธิพลของพ่อแม่กับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นว่ามีข้อค้นพบ 2 ลักษณะ พบว่าครอบครัวมีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยต่อเยาวชน และเยาวชนไม่ยอมรับพ่อแม่ เพราะพึงพอใจในตัวเพื่อนมากกว่า จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นการคบเพื่อนน่าจะเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิง

ลำดับการเกิดกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

Adler ให้ความสำคัญต่อลำดับการเกิดว่าจะส่งผลต่อบุคลิกภาพหรือไม่ โดยเขาได้สังเกตบุคลิกภาพของลูกคนโต คนกลาง และคนเล็ก ซึ่งได้อธิบายว่าเกิดจากประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน ในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคม เขาได้กล่าวว่า ลำดับการเกิดมีผลต่อบุคลิกภาพ ดังต่อไปนี้

1. ลูกคนโตหรือเด็กที่เกิดคนแรกหรือคนโตจะได้รับความสนใจ เมื่อน้องคนรองเกิด ทำให้ความรู้สึกว่าพ่อแม่ได้แบ่งปันความรักไปให้คนใหม่ ทำให้เขาเกิดความเกลียดชังหรือรู้สึกไม่มั่นคง และต้องต่อสู้กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

2. ลูกคนที่ 2 หรือ คนกลาง จะมีความทะเยอทะยาน และมีความมานะที่จะทำให้เหมือนพี่คนโต มีแนวโน้มที่จะเป็นคนริษยาแต่จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าลูกคนอื่น ๆ

3. ลูกคนเล็ก ได้รับการตามใจมาก ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวเช่นเดียวกับลูกคนโต (นวละออ สุภาพล .2527 : 121)

จากทฤษฎีของ Adler นั้น นันทิรัตน์ कुमार (2532 : 104) ได้ศึกษาพบว่าผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในวัยรุ่นหญิง พบว่ามักจะเป็นบุตรคนโต คิดเป็นร้อยละ 31.11

จีล (Gigl .1971 : 174) ได้ส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคมกลุ่มรักร่วมเพศ ชื่อ เอส. ไอ. อาร์. (Society for Individual Right) ในซานฟรานซิสโก พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มรักร่วมเพศที่ตอบกลับมากจะเป็นบุตรชายคนโต คิดเป็นร้อยละ 62.01

ทฤษฎีและข้อมูลทางการวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศในด้านลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง จะเกิดกับบุตรคนโต ซึ่งอาจเกิดจากความรู้สึกไม่มั่นคงในบุคลิกภาพของตนเอง เมื่อพ่อแม่ได้แบ่งปันความรักไปให้น้องคนอื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกอยากแข่งขันชิงดีชิงเด่น ขาดความช่วยเหลือเกื้อกูลกันทำให้เกิดความไม่พอใจ ในสัมพันธภาพระหว่างชายหญิงได้ง่าย (ผกา สัตยธรรม .2516 : 7-12 ; อ้างอิงมาจาก hatterer .1971 ; Pattaya Yaisoon .1984 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Waller .1962)

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นลำดับการเกิดน่าจะเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

สมมติฐานในการวิจัย

1. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

2. เปรียบเทียบสัดส่วนของการเกิดลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

2.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

2.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

2.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

2.4 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

2.5 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

2.6 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

2.7 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณะในตนเองสูง แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณะในตนเองต่ำ

2.8 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

2.9 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโต แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง

3. เปรียบเทียบสัดส่วนของการเกิดลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง, ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ, ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

3.1 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

3.2 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

3.3 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

3.4 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

3.5 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากบิดามีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากบิดา

3.6 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากมารดามีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากมารดา

3.7 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

3.8 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีสัดส่วนแตกต่างกันในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

3.9 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง

4. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

4.1 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

4.2 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

4.3 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

4.4 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

4.5 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากบิดา มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากบิดา

4.6 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากมารดา มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากมารดา

4.7 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

4.8 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

4.9 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง

5. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่ออบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

5.1 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

5.2 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

5.3 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

5.4 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

5.5 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากบิดา มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากบิดา

5.6 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากมารดา มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากมารดา

5.7 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

5.8 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

5.9 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง

6. ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด สามารถร่วมกันทำนายลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงของวัยรุ่นหญิงได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิงตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อการเป็นรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบสนับสนุน ของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นบิดามารดา และบุตรวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 135,962 คน ในโรงเรียนสตรีล้วนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นบิดา มารดา 142 คู่ และบุตรวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2540 ในโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม และโรงเรียนศึกษานารี จำนวน 142 คน ซึ่งร่วมกับบิดา มารดา และไม่เป็นบุตรคนเดียว โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างนี้

1. สุ่มเขตโรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มมา 3 เขต
2. สุ่มชื่อโรงเรียน ในแต่ละเขตมา 1 โรงเรียน รวม 2 โรงเรียน

3. ขอความร่วมมือกับอาจารย์ฝ่ายปกครองและฝ่ายแนะแนว ในการคัดเลือกวัยรุ่นหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งอาศัยร่วมกับบิดา มารดา และมีพี่น้อง โดยจะยกเว้น บิดา มารดา ที่มีบุตรคนเดียว

4. สุ่มวัยรุ่นหญิงที่อาจารย์คัดเลือกมาในชั้นที่ 3 โดยสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ชั้นละ 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่างบุตรวัยรุ่น 142 คน และบิดา มารดา 142 คู่

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสอบถามรายละเอียดของบุคคล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลำดับการเกิดของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบให้เลือกตอบ 2 คำตอบ คือ เป็นบุตรคนโตกับเป็นบุตรคนรอง

2. แบบทดสอบลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบทดสอบของ รัชณี วรินทร์ (2531) มี 2 ฉบับ คือ

1. แบบทดสอบลักษณะความเป็นชาย มีค่าความเชื่อมั่น 0.7821
2. แบบทดสอบลักษณะความเป็นหญิง มีค่าความเชื่อมั่น 0.7576

ตัวอย่าง แบบทดสอบลักษณะความเป็นชาย

0. แก้วเป็นเด็กซึ่งทราบว่าเกรที่ที่สุด เข้ามาหาและขู่ว่าจะเอาเงิน 5 บาท นักเรียนบอกว่าไม่มี เพราะไม่มีเงินแล้วนักเรียนก็เดินหนีไป นักเรียนรู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นอย่างไร

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

กลัวที่สุด กลัวมาก ค่อนข้างกลัว ปานกลาง ไม่ค่อยกลัว ไม่กลัว ไม่กลัวเลย

ตัวอย่าง แบบทดสอบลักษณะความเป็นหญิง

00. ขณะที่ใกล้วันปีใหม่ ซึ่งทางโรงเรียนเคยจัดงานทุกปี และปีที่แล้วด้วยก็ออกแสดงละคร ซึ่งประทับใจคนดูมากแต่ในตอนเช้าวันหนึ่ง ครูใหญ่ประกาศว่างานปีนี้ต้องงดถ้านักเรียนเป็นด้อย จะรู้สึกเสียใจเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

มากที่สุด มาก ค่อนข้างมาก ปานกลาง ค่อนข้างน้อย น้อย น้อยที่สุด

แบบทดสอบนี้เป็นสถานการณ์สมมติที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ในแต่ละสถานการณ์ ให้ประเมินตนเองเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 7 ระดับ จาก “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด”

การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 แบบ

1. แบบข้อความที่มีความหมายในทางบวก จะให้คะแนนจาก 7 ถึง 1
2. แบบข้อความที่มีความหมายในทางลบ จะให้คะแนนจาก 1 ถึง 7

แบบทดสอบนี้สามารถจัดกลุ่มของลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ได้ดังนี้

1. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
2. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
3. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
4. กลุ่มวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายสูงและความเป็นหญิงต่ำ หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
5. กลุ่มวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
6. กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ หมายถึง กลุ่มที่มีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชายต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

3. แบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ โดยใช้แบบสอบถามของพิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537)

แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นประโยค 20 ประโยค มาตรฐานประมาณค่า 5 หน่วยจาก “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0. ผู้ชายรับผิดชอบงานในบ้านเช่นเดียวกับผู้หญิง (ทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่)

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

00. ผู้หญิงไม่ควรเป็นผู้นำของสังคม (ทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม)

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนน ข้อ 0 ให้คะแนนจาก 1 ถึง 5 และข้อ 00 ให้คะแนนจาก 5 ถึง 1

เกณฑ์แบ่งกลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. บิดา มารดา ที่ตอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

2. บิดา มารดา ที่ตอบได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่

แบบสอบถามนี้พิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท ได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเนื้อหา โครงสร้าง ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 2.12 - 6.29 และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวิจัยเท่ากับ 0.86

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ มาตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ ได้ค่าเชื่อมั่นดังนี้

ทัศนคติของบิดา ต่อบทบาททางเพศ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.63

ทัศนคติของมารดาต่อบทบาททางเพศ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.72

4. แบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 20 ข้อ ตามมาตราวัดทัศนคติของออสกูด แบบสอบถามแต่ละข้อมีลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ 2 คำ ที่มีความหมายตรงกันข้ามอยู่คนละด้านกันกับมาตราวัด ซึ่งแบ่งเป็นคะแนน 7 ระดับ จาก +3 ถึง -3 โดยจุดกึ่งกลางของมาตรามีคะแนนเป็น 0 คำคุณศัพท์ที่เป็นไปทางบวกจะมีคะแนนตั้งแต่ +3 ถึง +1 ส่วนคำคุณศัพท์ที่เป็นไปทางลบจะมีคะแนนตั้งแต่ -1 ถึง -3

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ มีดังนี้

1. ศึกษา นิยาม ทฤษฎีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ
2. เขียนนิยามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศในรูปนิยามปฏิบัติการ
3. สร้างแบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ
 - 3.1 สร้างแบบสอบถามโดยหาคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน
 - 3.2 การให้คะแนนจะแบ่งออกเป็นสองด้าน โดยคะแนนจะแบ่งเป็น
 - 3.2.1 ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านบวก จะได้คะแนน จาก +3 ถึง +1
 - 3.2.2 ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในด้านลบ จะได้คะแนน จาก -1 ถึง -3

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือวัดทัศนคติต่อการเป็นรักร่วมเพศและการคบเพื่อน เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา ตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหาและความเหมาะสมในภาษาที่ใช้ว่าตรงตามนิยามปฏิบัติการหรือไม่ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง
2. หาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้ตอบที่ได้คะแนนสูง และคะแนนต่ำ โดยใช้ t-test เลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป
3. หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธี Cronbach หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α Coefficient) ของแบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ เท่ากับ 0.98 และได้คำตอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติของมารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ เท่ากับ 0.97

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

0. น่าสนับสนุน +3 +2 +1 0 -1 -2 -3 น่าต่อต้าน

เกณฑ์การแบ่งกลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. บิดา มารดา ที่ได้คะแนนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก
2. บิดา มารดา ที่ได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ

5. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นแบบสอบถามของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528) เป็นประโยคประกอบด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 6 หน่วยจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 10 ประโยค โดยถามถึงการปฏิบัติของบิดา มารดา ต่อบุตร ในการแสดงออกด้านความรัก การยอมรับ ให้ความสนิทสนม ต่อบุตรและให้บุตรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0. ข้าพเจ้าแสดงให้ลูกรู้ว่าข้าพเจ้ารักลูกมาก

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

การให้คะแนน

บิดา มารดา ในแต่ละคนจะมีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน โดยบิดา มารดา ที่ตอบแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจะได้คะแนนจาก 6 ถึง 1 ในประโยคคำถามที่แสดงถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และบิดา มารดา ที่

ทำแบบสอบถามในประโยคคำถามที่แสดงถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ จะได้คะแนนจาก 1 ถึง 6

เกณฑ์การแบ่งกลุ่ม

1. บิดา มารดา ที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่าเป็นบิดา มารดา ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง

2. บิดา มารดา ที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่าเป็นบิดา มารดา ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

แบบสอบถามนี้ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้หาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.70

6. แบบทดสอบเอกลักษณ์ในตนเอง เป็นแบบทดสอบของอุษา ศรีจินดารัตน์ (2533) เป็นประโยคบอกเล่า โดยให้ผู้ตอบประเมินตนเองตามความรู้สึก มีคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” มีทั้งหมด 23 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของสังคมที่อยู่ในปัจจุบัน

☐
☐
☐
☐
☐
☐

ไม่จริงเลย

ไม่จริง

ค่อนข้างไม่จริง

ค่อนข้างจริง

จริง

จริงที่สุด

การให้คะแนน

แบบทดสอบเอกลักษณ์ในตนเองจะแบ่งเป็นประโยคสองแบบ โดยประโยคในทางบวกจะได้คะแนนจาก 1 ถึง 6 คะแนน ตอบว่าไม่จริงเลยจะได้ 1 คะแนน และได้คะแนนเพิ่มจนกระทั่งเมื่อตอบว่าจริงที่สุด ส่วนในประโยคทางลบ จะได้คะแนนจาก 6 ถึง 1 คะแนน ตอบว่าไม่จริงเลยจะได้ 6 คะแนน และได้คะแนนลดลงจนกระทั่งตอบว่าจริงที่สุด จะได้ 1 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม

- วัยรุ่นที่ตอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีเอกลักษณ์ในตนเองสูง

- วัยรุ่นที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แสดงว่ามีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

แบบทดสอบนี้อุษา ศรีจินดารัตน์ (2533) ได้หาค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบเอกลักษณ์ในตนเองมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ได้เท่ากับ 0.70

7. การคบเพื่อน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ลักษณะการคบเพื่อน ของ อุษา ศรีจินดารัตน์ (2533) โดยให้ผู้ตอบตอบตามคุณสมบัติของเพื่อนที่คบ ในด้าน ความประพฤติเกี่ยวกับ การทำงาน การเรียน การคบเพื่อนต่างเพศ และความมีระเบียบ วินัย ประกอบด้วยประโยคบอกเล่า 1 ประโยค คำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

ตัวอย่างแบบสอบถาม

- ทางบวก

0. เพื่อนของฉันตั้งใจเรียนและส่งการบ้านสม่ำเสมอ

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

- ทางลบ

00. เพื่อนของฉันมักจะฝ่าฝืนระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ไม่จริงเลย ไม่จริง ก่อนข้างไม่จริง ก่อนข้างจริง จริง จริงที่สุด

การให้คะแนน

- ผู้ตอบได้คะแนนจาก 6 ถึง 1 คะแนน เมื่อตอบในประโยคทางบวก ตอบจริงที่สุดได้ 6 คะแนน จนตอบว่าไม่จริงเลยได้ 1 คะแนน

- ผู้ตอบที่ตอบในประโยคทางลบ จะได้คะแนนจาก 1 ถึง 6 เมื่อตอบจริงที่สุด ได้ 1 คะแนน จนตอบว่าไม่จริงเลยได้ 6 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม

ผู้ตอบที่ได้คะแนนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มรวม แสดงว่าที่ลักษณะการคบเพื่อนที่ดี ส่วนผู้ตอบที่ได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มรวมแสดงว่ามี การคบเพื่อนไม่ดี มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ ได้เท่ากับ 0.88

✓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต ประสานมิตร ถึงอธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในโรงเรียนรัฐบาลที่สังกัดกองมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขต กรุงเทพมหานคร

2. ขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียน เพื่อกำหนดวันและดำเนินการวัด

3. นำแบบวัดทุกฉบับที่ได้ให้กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ผล

✓ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. จำนวน ร้อยละของบิดา มารดา และวัยรุ่นหญิง ที่แยกตามตัวแปรต่าง ๆ

2. ศึกษาจำนวน ร้อยละของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง เมื่อพิจารณาทีละลักษณะกับเมื่อพิจารณาร่วมกันสองลักษณะ

3. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ในกลุ่มของบิดา มารดา ที่แยกตามตัวแปรต่าง ๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และ 2 โดยใช้สถิติ Z - test

4. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่พิจารณาลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง ที่แยกตามตัวแปรในกลุ่มของบิดา มารดา และตัวแปร ในกลุ่มของวัยรุ่นหญิง เพื่อสมมติฐานข้อ 3 และ 4 โดยใช้สถิติ Z-test

5. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มที่แยกตามตัวแปร ในกลุ่มของบิดา มารดา และวัยรุ่นหญิง เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 5 โดยใช้สถิติ t-test

6. ศึกษาอำนาจการทำนายร่วมของตัวแปร โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 6

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

$\bar{X}$	=	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
P	=	ค่าสัดส่วน (Proportion)
Z	=	ค่าสถิติ Z-TEST สำหรับทดสอบค่าสัดส่วน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยใน t-distribution
R	=	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	=	สัมประสิทธิ์การถดถอย
SE	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้เสนอตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อมท
บาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบ
เพื่อน และลำดับการเกิด

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วม
กับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศน
คติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีมีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทักษะคติของบิดา มารดา ต่ออบทบาททางเพศ ทักษะคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

ตอนที่ 7 การศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ตัวแปร ทักษะคติของบิดา มารดา ต่ออบทบาททางเพศ ทักษะคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อนและลำดับการเกิด เป็นตัวทำนาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

1.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดา มารดา ของบุตรวัยรุ่นหญิง
จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ปรากฏผลตามตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของบิดา มารดา ที่แยกตามตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปรด้านบิดา มารดา	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติต่อบทบาททางเพศของบิดา		
แบบสมัยใหม่	72	50.7
แบบดั้งเดิม	62	43.7
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	8	5.6
ทัศนคติต่อบทบาททางเพศของมารดา		
แบบสมัยใหม่	75	52.8
แบบดั้งเดิม	56	39.4
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	11	7.7
ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของบิดา		
ทางลบ	85	59.9
ทางบวก	44	31.0
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	13	9.2
ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของมารดา		
ทางลบ	89	62.9
ทางบวก	38	26.8
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	15	10.6
การอบรมเลี้ยงดูของบิดา		
แบบรักสนับสนุนสูง	82	57.7
แบบรักสนับสนุนต่ำ	53	37.3
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	7	5.0

ตัวแปรด้านบิดา มารดา	จำนวน	ร้อยละ
การอบรมเลี้ยงดูของมารดา		
แบบรักสนับสนุนสูง	85	59.9
แบบรักสนับสนุนต่ำ	55	38.7
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	2	1.4

ข้อมูลจากตาราง 1 แสดงว่า

1. บิดา มารดา ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่มีจำนวนมากกว่า บิดา มารดา ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม
2. บิดา มารดา ที่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบมีจำนวนมากกว่าบิดา มารดา ที่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก
3. บิดา มารดา ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีจำนวนมากกว่า บิดา มารดา ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

1.2. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรวัยรุ่นหญิง จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ปรากฏผลตามตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของบุตรวัยรุ่นหญิงที่แยกตามตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปรด้านวัยรุ่นหญิง	จำนวน	ร้อยละ
เอกลักษณ์ในตนเอง		
สูง	65	45.8
ต่ำ	76	53.5
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	1	0.7
การคบเพื่อน		
ดี	83	58.5
ไม่ดี	59	41.5
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	0	0.0
ลำดับการเกิด		
บุตรคนโต	59	41.5
บุตรคนรอง	81	57.0
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	2	1.5

ข้อมูลจากตาราง 2 แสดงว่าบุตรวัยรุ่นหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ มีการคบเพื่อนดีและเป็นบุตรคนรอง

1.3. จำนวนและร้อยละของลักษณะความเป็นชายหรือลักษณะความเป็นหญิงเมื่อพิจารณาแยกทีละลักษณะกับเมื่อพิจารณาร่วมกันทั้งสองลักษณะ ปรากฏตามตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะความเป็นชายหรือลักษณะความเป็นหญิง เมื่อพิจารณาทีละลักษณะกับเมื่อพิจารณาร่วมกันทั้งสองลักษณะ

ลักษณะความเป็นชายความเป็นหญิง	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะความเป็นชาย	65	55.08
ลักษณะความเป็นหญิง	53	44.9
ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง	39	32.5
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ	17	14.15
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง	34	28.3
ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ	30	25

ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าเมื่อพิจารณาลักษณะความเป็นชาย หรือลักษณะความเป็นหญิง แยกทีละลักษณะ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ มีลักษณะความเป็นชายจำนวนมากกว่าที่มีลักษณะความเป็นหญิง (65 คน และ 53 คน ตามลำดับ) แต่เมื่อพิจารณาพร้อมกันทั้งสองลักษณะ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูงมีมากที่สุด(39 คน) ส่วนลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำมีน้อยที่สุด (17 คน)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

2.1. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ปรากฏผลตามตาราง 4-9

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของบิดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวน บิดา	จำนวนบุตรหญิง ที่มีลักษณะความเป็นชาย	P	Z
แบบสมัยใหม่	72	35	.49	1.151
แบบดั้งเดิม	62	24	.39	

จากตาราง 4 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดา มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน ข้อที่ 1.1

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศ แบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของมารดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวนมารดา	จำนวนบุตรหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย	P	Z
แบบสมัยใหม่	75	31	.41	1.590
แบบดั้งเดิม	56	31	.55	

จากตาราง 5 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิง ที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.2

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ผู้ซึ่ง บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกและในทางลบ

ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	จำนวนบิดา	จำนวนบุตรหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย	P	Z
ทางลบ	85	30	.35	4.034*
ทางบวก	44	32	.73	

* $\alpha = .05$

จากตาราง 6 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.3 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกสูง

กว่าสัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ
ในทางลบ

จากตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก

ทัศนคติของมารดาต่อเรื่อง รักร่วมเพศ	จำนวน มารดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็น ชาย	P	Z
ทางลบ	89	38	.43	1.3
ทางบวก	38	21	.55	

จากตาราง 7 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่
มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความ
เป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่
สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.4

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่
บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวนบิดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นชาย	P	Z
แบบรักสนับสนุนสูง	82	25	.30	4.687*
แบบรักสนับสนุนต่ำ	53	38	.72	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 8 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่
บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความ
เป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.5 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิง

ที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีสัดส่วนต่ำกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวน มารดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นชาย	P	Z
แบบรักสนับสนุนสูง	85	30	.35	3.077*
แบบรักสนับสนุนต่ำ	55	34	.62	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 9 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.6 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีสัดส่วนต่ำกว่าของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

2.2. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่ บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ปรากฏผลตามตาราง 10-15

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของบิดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวน บิดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
แบบสมัยใหม่	72	24	.33	0.647
แบบดั้งเดิม	62	24	.39	

จากตาราง 10 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.1

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง
ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของมารดาต่อบทบาท ทางเพศ	จำนวน มารดา	จำนวนบุตรหญิงที่ มีลักษณะความ เป็นหญิง	P	Z
แบบสมัยใหม่	75	30	.40	0.499
แบบดั้งเดิม	56	20	.36	

จากตาราง 11 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.2

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง
ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก

ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	จำนวน บิดา	จำนวนบุตรหญิงที่ มีลักษณะความ เป็นหญิง	P	Z
ทางลบ	85	36	.42	0.195
ทางบวก	44	13	.30	

จากตาราง 12 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.3

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง
ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก

ทัศนคติของมารดาต่อเรื่อง รักร่วมเพศ	จำนวน มารดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
ทางลบ	89	40	.45	3.429*
ทางบวก	38	5	.13	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 13 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.4 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัดส่วนสูงกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง
ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวน บิดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
แบบรักสนับสนุนสูง	82	22	.27	3.055*
แบบรักสนับสนุนต่ำ	53	28	.53	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 14 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.5 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มี

ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงมีต่ำกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงและแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวน มารดา	จำนวนบุตรหญิงที่มี มีลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
แบบรักสนับสนุนสูง	85	23	.28	3.069*
แบบรักสนับสนุนต่ำ	55	29	.55	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 15 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.6 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงมีต่ำกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิง ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิง ที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

3.1 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อนและลำดับการเกิด ปรากฏผลตามตาราง 16-18

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงและมีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

เอกลักษณ์ในตนเอง	จำนวน	จำนวนวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย	P	Z
สูง	65	32	.49	0.689
ต่ำ	76	33	.43	

จากตาราง 16 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.7

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีกับการคบเพื่อนไม่ดี

การคบเพื่อน	จำนวน	จำนวนบุตรหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย	P	Z
ดี	83	29	.35	3.074*
ไม่ดี	59	36	.61	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 17 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.8 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี ต่ำกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับเป็นบุตรคนรอง

ลำดับการเกิด	จำนวน	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นชาย	P	Z
บุตรคนโต	59	23	.39	1.221
บุตรคนรอง	81	40	.49	

ตาราง 18 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตและสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรองไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1.9

3.2. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อนและลำดับการเกิด ปรากฏตามตาราง 19-21

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง
ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงและมีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

เอกลักษณ์ในตนเอง	จำนวน	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
สูง	65	29	.45	1.761*
ต่ำ	76	23	.30	

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 19 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.7 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่

มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงมีสูงกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีกับการคบเพื่อนไม่ดี

การคบเพื่อน	จำนวน	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
ดี	83	27	.33	1.401
ไม่ดี	59	26	.44	

จากตาราง 20 พบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีและสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.8

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับบุตรคนรอง

ลำดับการเกิด	จำนวน	จำนวนบุตรหญิงที่มี ลักษณะความเป็นหญิง	P	Z
บุตรคนโต	59	24	.41	0.892
บุตรคนรอง	81	27	.33	

จากตาราง 21 พบว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโต และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2.9

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ปรากฏผลตามตาราง 22-27

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และแบบดั้งเดิม

ลักษณะความเป็นชายร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนบุตรหญิงจากบิดา 72 คน ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่	P1	จำนวนบุตรหญิงจากบิดา 62 คน ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	22	0.31	17	0.27	0.398
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	10	0.14	6	0.10	0.0749
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	21	0.29	10	0.16	1.784*
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	13	0.18	14	0.23	0.651

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 22 พบว่า (1) สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.1 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มบิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่สูงกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศ

แบบดั้งเดิม (2) สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม ไม่แตกต่างกัน กลุ่มต่อกลุ่มตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3.1

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มารดาสามารถมีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม

ลักษณะความเป็นชายร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนบุตรหญิงจากมารดา 75 คน ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่	P1	จำนวนบุตรหญิงจากมารดา 56 คน ที่มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	22	0.29	14	0.25	0.549
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	11	0.15	3	0.05	1.706*
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	15	0.20	16	0.29	1.142
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	16	0.21	14	0.25	0.494

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 23 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดา มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดา มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติ

ฐานข้อ 3.2 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่สูงกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ กับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ไม่แตกต่างกับกลุ่มต่อกลุ่มตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.2

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบและในทางบวก

ลักษณะความเป็นชายร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนบุตรหญิงจากบิดา 85 คน ที่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ	P1	จำนวนบุตรหญิงจากบิดา 44 คน ที่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง	30	0.35	5	0.11	2.898*
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ	12	0.14	2	0.05	1.657
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ	9	0.11	23	0.52	5.0606*
ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง	21	0.25	8	0.18	0.0841

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 24 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.3

3. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.3 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบต่ำกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

4. สักส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสักส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.3

ตาราง 25 การเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับ
ลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศใน
ทางลบและในทางบวก

ลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนบุตรหญิงจาก มารดา 89 คน ที่มีทัศนคติ ต่อเรื่องรักร่วมเพศ ในทางลบ	P1	จำนวนบุตรหญิงจาก มารดา 38 คน ที่มีทัศนคติ ต่อเรื่องรักร่วมเพศ ในทางบวก	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	24	0.27	10	0.26	0.076
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	1	0.01	13	0.34	5.452*
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำสูง	14	0.16	18	0.47	3.761*
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูงสูง	23	0.26	3	0.80	2.16*

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 25 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.4

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.4 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบต่ำกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

3. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.4 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบต่ำกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

4. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.4 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบสูงกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ผู้ซึ่งมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
รักสนับสนุนสูงและรักแบบสนับสนุนต่ำ

ลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนบุตรหญิงจาก บิดา 82 คน ที่มีการอบรม เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน สูง	P1	จำนวนบุตรหญิงจาก บิดา 53 คน ที่มีการอบรม เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ต่ำ	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	24	0.29	15	0.28	0.121
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	6	0.07	8	0.15	1.447
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	12	0.15	20	0.38	3.082*
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	13	0.16	17	0.32	2.214*

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 26 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และ
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
สนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง
และลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
สนับสนุนต่ำ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.5

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ใน
กลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะ
ความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.5
โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามี

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงต่ำกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

3. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 3.5 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงต่ำกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
สนับสนุนสูงและรักแบบสนับสนุนต่ำ

ลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนบุตรหญิงจาก มารดา 85 คน ที่มีการอบรม เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน สูง	P1	จำนวนบุตรหญิงจาก มารดา 55 คน ที่มีการอบรม เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ต่ำ	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	26	0.31	13	0.24	0.896
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	5	0.06	11	0.20	2.564*
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	13	0.15	20	0.36	2.868*
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	17	0.20	13	0.24	0.512

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 27 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และ
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
สนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง
และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
สนับสนุนต่ำ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.6

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ใน
กลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะ
ความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.6
โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดา

มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

3. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 3.6 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ปรากฏผลตามตาราง 28-30

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงกับมีเอกลักษณ์ในเองต่ำ

ลักษณะความเป็นชายร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนวัยรุ่นหญิง 65 คน ที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง	P1	จำนวนวัยรุ่นหญิง 76 คน ที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	26	0.40	13	0.17	3.029*
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	12	0.20	5	0.07	2.159*
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	18	0.25	16	0.24	0.129
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	16	0.25	14	0.18	0.896

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 28 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.7 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงสูงกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.7 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงสูงกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

3. สัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.7

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย
ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีลักษณะการคบเพื่อนดีกับเพื่อน ไม่ดี

ลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนวัยรุ่นหญิง 83 คน ที่มีการคบเพื่อนดี	P1	จำนวนวัยรุ่นหญิง 59 คน ที่มีการคบเพื่อนไม่ดี	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	19	0.23	20	0.34	1.448
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	5	0.06	12	0.20	2.589*
ลักษณะความเป็นชายสูง ความเป็นหญิงต่ำ	8	0.10	26	0.44	5.408*
ลักษณะความเป็นชายต่ำ ความเป็นหญิงสูง	21	0.25	9	0.15	1.445

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 29 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.8

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.8 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีต่ำกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

3. สัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง

ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.8 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีต่ำกว่าสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ผู้ซึ่งมีการคบเพื่อนไม่ดี

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับบุตรคนรอง

ลักษณะความเป็นชายร่วมกับความเป็นหญิง	จำนวนวัยรุ่นหญิงที่เป็นบุตรคนโต 59 คน	P1	จำนวนวัยรุ่นหญิงที่เป็นบุตรคนรอง 81 คน	P2	Z
ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง	15	0.25	24	0.30	0.548
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ	9	0.15	8	0.10	0.962
ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ	10	0.17	24	0.30	1.728*
ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง	13	0.22	15	0.19	0.513

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 30 พบว่า

1. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโต และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.9

2. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโต และสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 3.9 โดยที่สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงมีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตต่ำกว่า สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

6.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ปรากฏผลตามตาราง 31-39

ตาราง 31 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

ทักษะคิดของบิดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	— X	SD	t
แบบสมัยใหม่	70	3.59	0.33	0.16
แบบดั้งเดิม	51	3.58	0.38	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

21

จากตาราง 31 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.1

ตาราง 32 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของมารดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
แบบสมัยใหม่	68	3.58	0.35	1.33
แบบดั้งเดิม	51	3.66	0.34	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

23

จากตาราง 32 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.2

ตาราง 33 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
ในทางลบ	78	3.54	0.37	3.52*
ในทางบวก	39	3.75	0.27	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

25

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 33 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.3 โดยที่วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายต่ำกว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ตาราง 34 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
ในทางลบ	81	3.61	0.36	0.23
ในทางบวก	32	3.62	0.34	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 29

จากตาราง 34 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.4

ตาราง 35 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดูของบิดา	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
แบบรักสนับสนุนสูง	49	3.23	0.47	1.28
แบบรักสนับสนุนต่ำ	77	3.13	0.34	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 16

จากตาราง 35 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.5

ตาราง 36 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดูของมารดา	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
แบบรักสนับสนุนสูง	52	3.19	0.40	0.59
แบบรักสนับสนุนต่ำ	77	3.15	0.40	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 13

จากตาราง 36 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.6

ตาราง 37 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

เอกลักษณ์ในตนเอง	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
สูง	73	3.62	0.36	0.92
ต่ำ	55	3.56	0.36	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 14

จากตาราง 37 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.7

ตาราง 38 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี
ลักษณะการคบเพื่อนดีกับวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนไม่ดี

การคบเพื่อน	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
ดี	54	3.60	0.34	0.20
ไม่ดี	74	3.59	0.37	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 14

จากตาราง 38 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนดีกับวัยรุ่นหญิงที่มี
ลักษณะการคบเพื่อนไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.8

ตาราง 39 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี
ลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตและลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง

ลำดับการเกิด	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
บุตรคนโต	49	3.61	0.34	0.44
บุตรคนรอง	77	3.59	0.37	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 16

จากตาราง 39 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับวัยรุ่นหญิง
ที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่
สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 4.9

6.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ปรากฏผลตามตาราง 40-48

ตาราง 40 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่กับระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของบิดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	— X	SD	t
แบบสมัยใหม่	68	3.14	0.404	0.88
แบบดั้งเดิม	55	3.19	0.391	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

19

จากตาราง 40 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.1

ตาราง 41 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

ทัศนคติของมารดาต่อบทบาททางเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	— X	SD	t
แบบสมัยใหม่	69	3.19	0.38	0.22
แบบดั้งเดิม	53	3.18	0.41	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

20

จากตาราง 41 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่กับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.2

ตาราง 42 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	— X	SD	t
ในทางลบ	79	3.21	0.35	0.14
ในทางบวก	41	3.10	0.46	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

22

จากตาราง 42 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.3

ตาราง 43 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	— X	SD	t
ในทางลบ	82	3.24	0.39	3.31*
ในทางบวก	34	2.98	0.36	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

26

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 43 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.4 โดยที่วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

ตาราง 44 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดูของบิดา	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	— X	SD	t
แบบรักสนับสนุนสูง	49	3.23	0.46	1.28
แบบรักสนับสนุนต่ำ	77	3.13	0.34	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

16

จากตาราง 44 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.5

ตาราง 45 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

การอบรมเลี้ยงดูของมารดา	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
แบบรักสนับสนุนสูง	50	3.64	0.33	0.96
แบบรักสนับสนุนต่ำ	73	3.58	0.37	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

13

จากตาราง 45 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.6

ตาราง 46 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

เอกลักษณ์ในตนเอง	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
สูง	74	3.17	0.40	0.86
ต่ำ	56	3.16	0.39	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

12

จากตาราง 46 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูงกับวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.7

ตาราง 47 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี
ลักษณะการคบเพื่อนดีกับวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนไม่ดี

การคบเพื่อน	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
ดี	54	3.24	0.35	1.64
ไม่ดี	77	3.12	0.42	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

11

จากตาราง 47 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะการคบเพื่อนดีกับวัยรุ่นหญิงที่มี
ลักษณะการคบเพื่อนไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง
ตามสมมติฐานข้อที่ 5.8

ตาราง 48 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างวัยรุ่นหญิงที่มี
ลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตและลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง

ลำดับการเกิด	จำนวนบุตร วัยรุ่นหญิง	$\bar{X}$	SD	t
บุตรคนโต	53	3.19	0.34	0.55
บุตรคนรอง	76	3.15	0.43	

แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

13

จากตาราง 48 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโตกับวัยรุ่นหญิง
ที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่
สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 5.9

ตอนที่ 7 การศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด เป็นตัวทำนาย

7.1 การศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย โดยใช้ตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ปรากฏผลตามตาราง 49

ตาราง 49 เปอร์เซ็นต์การทำนายลักษณะความเป็นชายโดยใช้ตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศของบิดา มารดา ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิดเป็นตัวทำนาย

ตัวแปร	b	SE	t
ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	0.036	0.011	3.16*
ค่าคงที่	3.548	0.041	85.748*
R = 0.313			
R ² = 0.092			

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 49 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีตัวแปร 1 ตัว ที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายลักษณะความเป็นชายของเด็กวัยรุ่นหญิง ได้แก่ ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยสามารถทำนายลักษณะความเป็นชายได้ร้อยละ 9.2 และมีสมการทำนาย ดังนี้

$$Y = 3.548 + 0.036 (\text{ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ})$$

7.2 การศึกษาอำนาจทำนายลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ตัวแปร ทศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ปรากฏผลตามตาราง 50

ตาราง 50 เปอร์เซ็นต์การทำนายลักษณะความเป็นหญิงโดยใช้ตัวแปร ทศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิดเป็นตัวทำนาย

ตัวแปร	b	SE	t
ทศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ	0.034	0.014	2.407*
การคบเพื่อน	0.198	0.062	3.213*
ค่าคงที่	2.721	0.161	16.927*
R = 0.368			
R ² = 0.135			

* $\alpha = 0.05$

จากตาราง 50 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีตัวแปร 2 ตัว ที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการร่วมกันทำนาย ลักษณะความเป็นหญิงของเด็กวัยรุ่นหญิง ได้แก่ ทศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการคบเพื่อน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยสามารถร่วมกันทำนายลักษณะความเป็นหญิงได้ร้อยละ 13.5 และมีสมการทำนาย ดังนี้

$$Y' = 2.721 - 0.034 (\text{ทศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ}) + .198 (\text{การคบเพื่อน})$$

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงของวัยรุ่นหญิง โดยเปรียบเทียบสัดส่วนคะแนนเฉลี่ยและอำนาจการทำนาย ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ตามตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด ซึ่งสรุปขั้นตอนและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
2. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด
3. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
4. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด
5. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด
6. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อ

เรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิดเป็นตัวทำนาย

✓ สมมติฐานในการวิจัย

1. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

1.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

1.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

1.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

1.4 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

1.5 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

1.6 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

1.7 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณะในตนเองสูง แตกต่างกับสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณะในตนเองต่ำ

1.8 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

1.9 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโต แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง

2. เปรียบเทียบสัตว์ส่วนของทารกเกิดลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

2.1 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

2.2 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

2.3 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

2.4 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

2.5 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

2.6 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ

2.7 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

2.8 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

2.9 สัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนโต แตกต่างกับสัตว์ส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นบุตรคนรอง

3. เปรียบเทียบสัตว์ส่วนของสัตว์ของการเกิดลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

3.1 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีสัตว์ส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

3.2 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีสัตว์ส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

3.3 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัตว์ส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

3.4 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะ

ความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

3.5 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากบิดา มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากบิดา

3.6 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากมารดา มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากมารดา

3.7 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

3.8 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีสัดส่วนแตกต่างกันในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

3.9 วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต มีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง

4. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปร ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

4.1 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

4.2 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

4.3 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

4.4 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

4.5 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากบิดา มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากบิดา

4.6 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากมารดา มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากมารดา

4.7 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

4.8 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

4.9 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต มีคะแนนลักษณะความเป็นชายแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง

5. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แยกตามตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่ออบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

5.1 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

5.2 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศสมัยใหม่ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่ออบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม

5.3 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

5.4 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

5.5 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากบิดา มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากบิดา

5.6 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงจากมารดา มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำจากมารดา

5.7 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

5.8 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี

5.9 วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงแตกต่างกับกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง

6. ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด สามารถร่วมกันทำนายลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงของวัยรุ่นหญิงได้

วิธีการดำเนินการค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนศึกษานารี โรงเรียนสตรีวิทยา และโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร อาศัยอยู่ร่วมกับบิดา มารดา

และไม่เป็นบุตรคนเดียว จำนวน 142 คน และบิดา มารดาของบุตรวัยรุ่น 142 คู่ เลือกมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แบบสอบถามลำดับการเกิด เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบเป็น บุตรคนโตหรือเป็นบุตรคนรอง

2.2 แบบทดสอบลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบของรัชนี วรินทร์ (2531) มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 7 ระดับ แบ่งเป็นแบบทดสอบวัดลักษณะความเป็นชาย 25 ข้อ และวัดลักษณะความเป็นหญิง 25 ข้อ รวม 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.7821 และ 0.7576 ตามลำดับ

2.3 แบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของพิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537) มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 2.12-6.29 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86 ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติของบิดาต่อบทบาททางเพศ เท่ากับ 0.63 และมีความเชื่อมั่นจากแบบสอบถามทัศนคติของมารดาต่อบทบาททางเพศ เท่ากับ 0.72

2.4 แบบสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 20 ข้อ ตามมาตราวัดทัศนคติของออสกูด แบบสอบถามแต่ละข้อมีลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ 2 คำ ที่มีความหมายตรงกันข้าม อยู่คนละด้านกันกับมาตราวัด ซึ่งแบ่งเป็นคะแนน 7 ระดับ จาก +3 ถึง -3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ เท่ากับ 0.98 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ เท่ากับ 0.97

2.5 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นแบบสอบถามของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามให้ขีดตอบ 10 ข้อ เป็นคำตอบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.70

ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ ได้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา 0.69 และ แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของมารดา 0.65

2.6 แบบสอบถามเอกลักษณ์ในตนเอง เป็นแบบสอบถามของ

อุษา ศรีจินดารัตน์ (2533) เป็นคำตอบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.80 ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่เท่ากับ 0.70

2.7 แบบสอบถามเรื่องการคบเพื่อน เป็นแบบสอบถามของ

อุษา ศรีจินดารัตน์ (2533) เป็นคำตอบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ได้เท่ากับ 0.88

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและขอความอนุเคราะห์จากอธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปดำเนินการสอบ
2. เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบ
3. อธิบายให้อาจารย์แนะแนวเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามทุกฉบับที่กลุ่มตัวอย่างทำแล้วนำมาวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบสัดส่วนและร้อยละของลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ตามตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สถิติ Z-test
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงตามตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สถิติ t-test
3. หาตัวแปรที่มีอำนาจทำนายลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษา

1. เปรียบเทียบสัดส่วนวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนได้ผลดังนี้

1.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดา มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน

1.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน

1.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกมีสูงกว่าในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกไม่แตกต่างกัน

1.5 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกว่าในกลุ่มบิดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.6 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงกว่าในกลุ่มมารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิงในกลุ่มที่บิดามารดา มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

2.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม และในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ไม่แตกต่างกัน

2.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม และในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ไม่แตกต่างกัน

2.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกไม่แตกต่างกัน

2.4 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสูงกว่าในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีต่ำกว่าในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.6 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีต่ำกว่าในกลุ่มที่มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อนและลำดับการเกิด

3.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำไม่แตกต่างกัน

3.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี มีต่ำกว่าในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 สัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต และในกลุ่มที่เป็นบุตรคนรองไม่แตกต่างกัน

4. สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

4.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีสูงกว่าในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี และในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดีไม่แตกต่างกัน

4.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต และในกลุ่มที่เป็นบุตรคนรองไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีความแตกต่างกัน ในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

5.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน

5.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีสูงกว่าในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมไม่แตกต่างกัน

5.4 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.5 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีต่ำกว่าและสูงกว่าในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.6 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกไม่แตกต่างกัน

5.7 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวกไม่แตกต่างกัน

5.8 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ

ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสูงกว่าในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.9 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ ไม่แตกต่างกัน

5.10 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีน้อยกว่าในกลุ่มที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.11 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ ไม่แตกต่างกัน

5.12 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีสูงกว่าในกลุ่มที่มารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

6.1 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีสูงกว่าในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.2 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ ไม่แตกต่างกัน

6.3 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี และในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี ไม่แตกต่างกัน

6.4 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดีมีต่ำกว่า ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงสูง ลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงต่ำ และลักษณะความเป็นชายต่ำความเป็นหญิงต่ำ ในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต และในกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง ไม่แตกต่างกัน

6.6 สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายสูงความเป็นหญิงสูง ในกลุ่มที่เป็นบุตรคนโต ต่ำกว่าในกลุ่มที่เป็นบุตรคนรอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นชายระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ จำแนกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณะในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

7.1 วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และบิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน

7.2 วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ และมารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายไม่แตกต่างกัน

7.3 วัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายต่ำกว่าวัยรุ่นหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.4 วัยรุ่นหญิงที่มารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และมารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ไม่แตกต่างกัน

7.5 วัยรุ่นหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และบิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ไม่แตกต่างกัน

7.6 วัชรุนหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และมารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ไม่แตกต่างกัน

7.7 วัชรุนหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และมีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ไม่แตกต่างกัน

7.8 วัชรุนหญิงที่มีการคบเพื่อนดี และมีการคบเพื่อนไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ไม่แตกต่างกัน

7.9 วัชรุนหญิงที่บุตรคนโตและเป็นบุตรคนรอง มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชาย ไม่แตกต่างกัน

8. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทักษะคิดของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

8.1 วัชรุนหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมและบิดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.2 วัชรุนหญิงที่มารดามีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบดั้งเดิมและมารดา มีทักษะคิดต่อบทบาททางเพศแบบสมัยใหม่ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.3 วัชรุนหญิงที่บิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ และบิดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.4 วัชรุนหญิงที่มารดามีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าวัชรุนที่มีทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8.5 วัชรุนหญิงที่บิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และวัชรุนหญิงที่มีบิดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.6 วัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง และวัยรุ่นหญิงที่มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.7 วัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง และมีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.8 วัยรุ่นหญิงที่มีการคบเพื่อดี และมีการคบเพื่อนไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

8.9 วัยรุ่นหญิงที่เป็นบุตรคนโต และเป็นบุตรคนรอง มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นหญิง ไม่แตกต่างกัน

9. การศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ตามตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด

9.1 ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ สามารถทำนายลักษณะความเป็นชายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถทำนายลักษณะความเป็นชายได้ร้อยละ 9.2

9.2 ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการคบเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายลักษณะความเป็นหญิงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถร่วมกันทำนายลักษณะความเป็นหญิงได้ร้อยละ 13.5

การอภิปรายผล

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิง

✓ ลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิงกับทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ

จากผลการศึกษานี้พบว่า ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิง กล่าวคือ สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัดส่วนต่ำกว่าในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่าบุตรวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายจากบิดาที่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีจำนวนน้อยกว่า ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบมี

จำนวนน้อยกว่า ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก^{ลบ} แสดงถึงการมีทัศนคติที่วรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ สังคมไม่ยอมรับ ทัศนคติเช่นนี้สะท้อนถึงความคิดแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นไปได้ว่าบิดาที่มีความคิดเช่นนี้ย่อมเห็นว่าผู้หญิงควรมีลักษณะความเป็นหญิง คือสุภาพ เรียบร้อย ไม่ก้าวร้าว ส่งผลให้บุตรวัยรุ่นหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับตนเอง หรือมีลักษณะความเป็นชาย ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แสดงถึงการมีทัศนคติที่วรักร่วมเพศเช่นนี้สะท้อนถึงความคิดแบบสมัยใหม่ ซึ่งเป็นไปได้ว่าบิดาที่มีความคิดเช่นนี้ย่อมเห็นว่าผู้หญิงหรือผู้ชายไม่แตกต่างกัน ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเรียบร้อย หรือยอมตามเสมอไป ส่งผลให้บุตรวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสมกับตนเองได้ คือมีลักษณะความเป็นชายสูง เพราะทัศนคติเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะกำหนดทิศทางพฤติกรรมของบุคคล (รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช ; 2532 ; อ้างอิงมาจากฉวิลธาราโกชน์ .2524 : 60)

ลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิง กับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา

จากผลการศึกษานี้พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิง กล่าวคือ สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีสัดส่วนต่ำกว่าในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่าบุตรวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายจากบิดา มารดา ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูงมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนเป็นพื้นฐานของบิดา มารดา ที่จะถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ตามเพศของตน (รัชณี วารินทร์ .2531 : 2 ; อ้างอิงมาจากดวงเดือน พันธุมนาวิน .2528 ; อ้างอิงมาจาก Lewind) ส่วนเฮตเตอร์ริงตัน (Huston .1983 : 457 ; Citing Hetherington .1967) พบว่าสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับบุตรนี้จะเพิ่มลักษณะความเป็นหญิง ในทำนองเดียวกันแนวคิดของวันเพ็ญ บุญประกอบ (วันเพ็ญ บุญประกอบ .2527 : 17) ที่กล่าวว่า การสำนึกว่าตนมีเพศตรงตามร่างกาย มิได้ขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ หรือสรีระที่

ปรากฏเท่านั้น สิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลสูงต่อกานสำนึกทางเพศ จึงทำให้วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีลักษณะความเป็นชายต่ำ ส่วนวัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ มีลักษณะความเป็นชายสูง

ลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิงกับการคบเพื่อน

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าการคบเพื่อน มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายในวัยรุ่นหญิง กล่าวคือ สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในการคบเพื่อนดี มีสัดส่วนต่ำกว่าในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนดี ที่เป็นเช่นนี้เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งรวมไปถึงบทบาททางเพศของตนเอง ทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดความสับสน ว้าวุ่น เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของตนเอง ดังนั้นการคบเพื่อนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลเกิดการเลียนแบบ คล้อยตามกลุ่มของเพื่อนที่คบได้ โดยวัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ดี จึงทำให้วัยรุ่นหญิงมีบุคลิกภาพ และมีบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับตนเอง ในทางตรงกันข้ามเมื่อวัยรุ่นหญิงอยู่ในกลุ่มที่มีการคบเพื่อนไม่ดี จึงทำให้วัยรุ่นหญิงมีบุคลิกภาพและบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสมกับตนเองได้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นหญิง

ลักษณะความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิงกับทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิง กล่าวคือ สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีสัดส่วนสูงกว่าในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า บุตรวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิงจากบิดา มารดา ที่มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีจำนวนมากกว่าในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีจำนวนมากกว่าในกลุ่มที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก ที่เป็นเช่นนี้เพราะการที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ แสดงถึงการมีทัศนคติที่ว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ สังคมไม่ยอมรับ ทัศนคติเช่นนี้จะสะท้อนถึง

ความคิดแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นไปได้ว่ามารดาที่มีความคิดเช่นนี้ย่อมเห็นว่าผู้หญิงควรมีลักษณะสุขภาพอ่อนหวาน เรียบร้อย ไม่ก้าวร้าว ส่งผลให้บุตรวัยรุ่นหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับตนเอง หรือมีลักษณะความเป็นหญิงสูง ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก แสดงถึงการมีทัศนคติที่ว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย สังคมควรเห็นใจ ทัศนคติเช่นนี้สะท้อนถึงความคิดแบบสมัยใหม่ ซึ่งเป็นไปได้ว่ามารดาที่มีความคิดเช่นนี้ย่อมเห็นว่าผู้หญิงหรือผู้ชายไม่แตกต่างกัน ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเรียบร้อย หรือยอมตามเสมอไป ส่งผลให้บุตรวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวที่มารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก มีบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสมกับตนเองได้ คือมีลักษณะความเป็นหญิงต่ำ

ลักษณะความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิงกับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของ

บิดา มารดา

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดาเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นหญิง กล่าวคือ สัดส่วนของวัยรุ่นหญิง ในกลุ่มที่บิดา มารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีสัดส่วนต่ำกว่าในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิงในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง มีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่ำ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรในสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ บิดา มารดา มีบทบาทในการประกอบอาชีพนอกบ้านเพิ่มขึ้น ทำให้บิดา มารดา มีบทบาททางเพศในทิศทางเดียวกัน คือในลักษณะความเป็นผู้นำมีเลือนกัน ผู้ทำให้บุตรวัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดา มารดา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนสูง ซึมซับเอาลักษณะความเป็นนักสความ เป็นผู้นำของบิดา มารดา มาเป็นลักษณะของตนเอง ทำให้มีลักษณะความเป็นชายมากกว่าลักษณะความเป็นหญิงได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วอล์คเกอร์ พบว่าบิดา ของรักร่วมเพศหญิงจะมีสัมพันธ์ภาพที่สนับสนุนคุ้นเคยกับบิดา และมักจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับบิดา มารดา โดยมีรักร่วมเพศหญิงถึงร้อยละ 77 รายงานว่าตนเลียนแบบบิดา (พิทยา ไยสุ่น .2527 ; 15 อ้างอิงมาจาก Walker 1968)

ลักษณะความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิงกับเอกลักษณ์ในตนเอง

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าเอกลักษณ์ในตนเองมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นหญิง กล่าวคือ สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีสัดส่วนสูงกว่าในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองสูง มีจำนวนมากกว่าวัยรุ่นหญิง ในกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ เช่นเดียวกับการศึกษาที่พบในกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุ 15-18 ปี พบว่ากลุ่มที่พัฒนาเอกลักษณ์ในตนเองสูงจะมีความเข้าใจในบทบาทของตน และยอมรับสภาพร่างกายและเพศของตนเอง (La Voice .1976) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นหญิงที่เอกลักษณ์ในตนเองสูงจะลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่มีเอกลักษณ์ในตนเองต่ำ

ตัวแปรที่ทำนายลักษณะความเป็นชาย

ทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ สามารถทำนายลักษณะความเป็นชาย ได้ร้อยละ 9.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะทัศนคติเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งที่จะกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคล (รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช : 2532 ; อ้างอิงมาจาก ถวิล ธาราโกชน .2524 : 60) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศมีผลต่อบทบาทพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย อาจจะสนับสนุนคุ้นเคยกับบิดามากกว่ามารดา ส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมือนกับพฤติกรรมของบิดา (Saghir & Robins : 301 ; Rosen 1976 : 12 อ้างอิงมาจาก Kaye 1971)

ตัวแปรที่ทำนายลักษณะความเป็นหญิง

ทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการคบเพื่อนสามารถร่วมกันทำนายลักษณะความเป็นหญิง ได้ร้อยละ 13.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศของมารดาและการคบเพื่อน มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นหญิงของวัยรุ่นหญิง ที่เป็นเช่นนี้เพราะจากการศึกษาของ Rosen (1978 : 8) พบว่ามารดาที่มีทัศนคติทางเพศที่ไม่ถูกต้อง จะทำให้บุตรมีลักษณะทางเพศที่ผิดปกติได้ ส่วนการศึกษาของ ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532 : 80) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ พบว่ามารดาส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แสดงให้เห็นว่ามารดาเป็นแทนของการถ่ายทอดพฤติกรรมต่าง ๆ มาสู่ตัวบุตร

นอกจากนี้การคบเพื่อนก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นหญิงของวัยรุ่น ดังนั้น ลาร์สัน (Larson .1972) ได้อ้างอิงจากงานวิจัยหลายฉบับ เปรียบเทียบอิทธิพลของพ่อแม่กับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีลักษณะ พบว่าครอบครัวมีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยต่อเยาวชนและเยาวชนไม่ยอมรับพ่อแม่ เพราะพึงพอใจในตัวเพื่อนมากกว่า เพศหญิงเป็นเพศที่มีโอกาสในการคบเพื่อนชายน้อย จึงมีการเกาะกลุ่มกันภายในหมู่เพื่อนหญิงด้วยกัน ทำให้มีการเลียนแบบกันในกลุ่ม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับภายในกลุ่มและทำให้ตนมีความรู้สึกร่วมกับเพื่อนได้

ข้อเสนอแนะทางวิจัย

1. ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ตามต่างจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรด้านต่าง ๆ ของบิดาในต่างจังหวัดด้วย
2. ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิงที่อยู่ในโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งอาจทำให้ผลการศึกษาดекต่างกัน

ข้อเสนอแนะผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. จากผลการวิจัยพบว่าทัศนคติต่อบทบาททางเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ มีอิทธิพลต่อลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง ดังนั้นบิดา มารดา ควรเห็นถึงความสำคัญต่อเรื่องนี้ เพื่อจะเป็นแนวทางในการดูแลบุตรให้อยู่ในลักษณะเพศที่เขาเป็นอยู่ได้ถูกต้อง
2. ควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้และการสัมมนา ในการดูแลบุตรให้ผู้ปกครองได้เข้าใจบุตรของตนเอง เพื่อให้บุตรของตนเองเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีบทบาททางเพศที่เหมาะสม
3. ควรจัดค่ายให้เด็กได้พบปะเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อเขาจะได้รู้จักเอกลักษณ์ในตนเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิติกร มีทรัพย์. “วัยรุ่นกับการเป็นเกย์” ใน สุขภาพจิต 9. คณะทำงานเพื่อพิจารณาบทความเผยแพร่. กองสุขภาพจิต บรรณาธิการ กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์จำกัด. 2529.
- จันทร์รัตน์ เจริญสันติ. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่ออบทบาททางเพศความพึงพอใจในชีวิตสมรสกับการปรับตัวของบิดา มารดา ที่มีบุตรคนแรก. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล ; 2533. อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช ; 2523.
- ชลธิชา ศาสละคุปต์. กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.
- ชวณีย์ จันทร์น้อย. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- ณรงค์ศักดิ์ ทะลภู และคณะ. “ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหารักร่วมเพศ”, วารสารจิตวิทยาคลินิก. 8 : 24-31 ; เมษายน 2520.
- เต็มศิริ บุญยสิงห์. “จะชี้ทางวัยรุ่นอย่างไร ? ไม่ให้แหกคอกเข้ารกเข้าพง”, เรียบเรียงโดย บพิตร เกาฏีระ ในไทยรัฐ. 31 : 5 ; 13 กรกฎาคม 2531.
- ทัศนีย์ ธนาประชุม. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532. อัดสำเนา
- ธารทิพย์ ดัณศลารักษ์. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. 2532. อัดสำเนา.
- นงนาค แซ่ตั้ง. “เกย์ : ทัศนะเชิงสังคมวิทยา,” วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยาฉบับความเรียงบนทางเพศ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 : 2531.
- นวลละออ สุภาพล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

นันทิรัตน์ คุณากร. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษา
พฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล. 2532. อัดสำเนา.

นันทิรัตน์ คุณากร. วารสารจิตวิทยาคลินิก ฉบับ กรกฎาคม - ธันวาคม 2533
นุจรี เตชะปัญญาชัย. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษา
พฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532. อัดสำเนา.

บุปผา คุณพิโน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530.
อัดสำเนา.

ผกา สัตยธรรม. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดู
ของบุคคลรักร่วมเพศกับบุคคลปกติ. คม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2516. อัดสำเนา.

พนิตย์ จิระนนท์ประวัติ. "เลสเบี้ยน", นิตยสารผู้หญิง 6 : 137 ; พฤษภาคม
2532.

เพ็ญมาส กำเนิดโทน. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ : กรณีศึกษาข้าราชการครู
โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ สค.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

ไพบูลย์ ช่างเรียน. ลักษณะสังคมและการปกครองของไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช, 2524.

ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร. จิตเวชศาสตร์. เล่ม 3 เชียงใหม่ : โครงการตำรา
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.

มลวิภา ทรงวุฒิสีล. จิตวิทยาทั่วไปขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร : ประชาชนการพิมพ์,
2526.

เขาวนุช อินทรเดโชกุล. ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิก
สหภาพแรงงานไทยคุราโบ. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

รังรอง งามศิริ. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษา

พฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 7. วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
มหิดล, 2532. อัดสำเนา.

รัชณี วารินทร์. การศึกษาลักษณะความเป็นชายลักษณะความเป็นหญิงกับการอบรม

เลี้ยงดูปริญญานิพนธ์ ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

รุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช. ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อ

พวกรักร่วมเพศชาย กรณีศึกษา : กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล. 2532. อัดสำเนา.

ลลิตา ชีระศิริ. “เลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้เป็นเกย์”, สารมวลชน. กรุงเทพฯ : 2530.

วัชรวิทย์ อัมจิตร. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรม

รักร่วมเพศ เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
มหิดล. 2532. อัดสำเนา.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. “รักร่วมเพศในสังคมไทย”, ชีวิตและสุขภาพ 1 184-199 :

189-193 ; มิถุนายน - กรกฎาคม.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. “ก่อนจะมาเป็นเลสเบี้ยน, เกย์” วารสารแนะแนว 17 59-64 ;

สิงหาคม - กันยายน 2526.

วิทยา นาควัชร. “เกย์”, นิตยสารไกล่หมอ 9 : 79-81 ; มิถุนายน 2528.

วีณา โคมพนานคร. “มติชนสุขสรรค์” มติชน ฉบับวันที่ 11 ก.ค. 2538. หน้า 23

สิทธิโชค วรานุสันติกุล. “การเรียนรู้พฤติกรรมหรือคนเราเรียนรู้ได้อย่างไร”, จิตวิทยา

การ จัดการพฤติกรรมมนุษย์ นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2529 : 36-40

สุชา จันทรเฒ. วัยรุ่น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528

สุชาดา สัตบุตร์. ความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับบทบาทของหญิงในสังคม

ปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
อัดสำเนา.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

2533.

สุสันหา ยิ้มแย้ม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์ บทบาททางเพศกับการปรับตัวต่อการเป็นมารดาของหญิงครรภ์แรก. วท.ม. กรุงเทพฯ : มาลัยมหิตล, 2530. อัดสำเนา.

อดิรัตน์ วัฒนไพลิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527. อัดสำเนา.

อรทัย ชื่นมนุญย์. “ความผิดปกติทางจิต”, จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิตโรคประสาทและความผิดปกติทางเพศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คัมภีร์, 2518. อัดสำเนา.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. เพศ. กรุงเทพฯ : ป. สัมพันธ์พานิชย์. 2525.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. “Sexual Deviation”, ใน คู่มือจิตเวชศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2535.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. “รักร่วมเพศระบอบ”, ดาวสยาม. สิงหาคม 2523.

อุษา ศรีจินดารัตน์. พัฒนาการของเอกลักษณ์แห่งอีโก้ที่เกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของการทำงานและการรับรู้คุณค่าของศาสนาในวัยรุ่นไทยภาคใต้. ปริญญาโท วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 2533. อัดสำเนา.

Abramson. Paul R. “Implications of the Sexual System” In Adolescence Sex and Contraception. edited by D. Byrne and W. Fisher. p. 49-60 NewJersey : Lawrence Erlbaum Associated, 1983.

Adams, G.R. and others. “Ego Identity Status, Conformity Behavior and Personality in Late Adolescence”, Journal of Personality and Social Psychology. 47(5) : 1091-1141 ; 1984.

Allport, G.N. “Attitude in C. Merchison (ed)”, Handbooks of Social Psychology. p. 180, Horcester, Mass olark University Press, 1940.

Bernard. L.C. “The Multiple Factor of Sex Role Identification Rapprocheme of Unidimentional and Bidimentional Assessment”, Journal of Climinal Psychology. 863-991 ; 1984.

Bieliauskas, Vytautas J. “Recent Advance in The Psychology of Masculinity and Femininity”, Journal of Psychology. 60 : 255-263 ; 1965.

- Cappon, D. "Diagnosing the Homosexual Problem", In Toward and Understanding of Homosexuality. pp. 42-43 New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1965.
- James, Chaplin, P. Dictionary of Psychology. Third Printing, Dell Publishing Co Inc., 1971.
- Clunn, Patricia. Child Psychiatric Nursing. St. Louis : Mosby Year book Inc., 1991
- Freedman, Jonathan L., David O, Sears and Merrill J., Carlsmith Social Psychology 4th ed. Englewood cliffe, New Jersey Prentice-Hall, 1981.
- Gelder, M, Gath, D, & Mayou, R. "Sexual Problems.", In oxford Textbook of Psychiatry. pp. 457-492. New York : Oxford University Press, Inc., 1984.
- Gigl, L.J. "The Overt Male Homosexual" ; Primary Description of A Self-Selected Population. Dissertation Abstracts. 32(1971) : 174
- Gonsiorek, J.C. "Results of Psychological Testing on Homosexual Populations." In W. Paul, I.D. Weinrich, J.C. Gonsiorek, & M.B. Hotvedt (Eds) Homosexuality (Social Psychological and Biological Issues.) (pp. 71- 80) Beverly Hills : Sage Publication, 1982.
- Green, E.J. Personal Relationships : an approach to Marriage and the Family. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1974.
- Green, R. " Gender Identity in Childhood and Later Sexual Orientation : Follow-up of 78 Males ", American Journal of Psychiatry. 142 March 1974 : 181 ; March, 1974.
- Hetherington, E Maris and Ross D. Parke, Child Psychology. 2 nd ed. New York : Mc Graw-Hill, 1978.
- Hurlock, E.B. Child Psychology. Auckland : Mc Graw-Hill, 1978
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. 2 nd, Mc Graw Hill Book Company, 1955.
- Huston, A.C. Handbook of child Psychology Volume IV. : Socialization, Personlity, and Social development. New York : John Wiley & Son, 1983.

Hyde, J.S. "Homosexuality and Bisexuality" In Understanding Human Sexuality. pp. 360-394. 2 nd ed. New York : Mc Graw-Hill, Inc., 1982

Kaplan, Alexandra G. and Mary Anne Sedney. Psychology and Sex Roles : An Androgynous Perspective. Canada : Little Brown and Company, 1980.

La Voice "Ego Identity Formation in Middle Adolescence", Journal of Youth and Adolescence. 5 (4) : 371-385 ; 1976.

Larson, P.C. "Gay Male Relationship", Paul, J.D. Weinrich, J.C. Gonsiorek, & M.K. Homess, Homosexuality (Social, Psychological and Biological) (pp. 219-277) Beverly Hill : Sage Publication. 1982.

Miller F. Benjamin and Keame Claire Brackman. Encychopedia and Dictionary of Medicine, Nursing and Allied Health. Third Edition, W.B. Saunders Company, 1983.

Mussen. Adolescent Behavior and Society. 4 th ed. New York : Mc Graw Hill International Edition. 1990.

New Comb, T.M. Social Psychology. New York : Pryden Press, 1954.

Pattaya Yaisoon. Family Dynamic in Child of Male Homosexuals. Master's Thesis in Public Health Faculty of Graunduate Studies, Mahidol University, 1984.

Riess, B.F. "Psychological Tests in Homisexuality", In J. Marmor (Ed), Homosexual Behavior : A Modern Reappraisal. U.S.A. : Basic Books, Inc., 1980.

Smith, E. Janes, "The Role of Dogmatism in Teacher Education," Dissertation Abstracts International, 32(1) : 258-A ; July, 1988.

Tomch, A.K. "Sex-Role Orientation : An Analysis of Structural and Attitudinal Predictors", Journal of Marriage and The Family 40 (5) : 341-354 ; May 1978.

Waterman, A.S. "Identity Status Theory and Erikson's Theory : Communalities and Differences", Developmental Review. 8 : 185-208 ; 1988.

Whitam, F. 2, & Zent, M. "A Cross-Cultural Assessment of Early Cross-Gender Behavior and Familial Factors in Male Homosexuality", Archives of Sexual Behavior. 13 : 427-439 ; 1984.

ภาคผนวก

ที่ ศธ 0806/ 3447

กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๗ กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

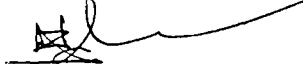
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวผ่องพักตร์ จีงวิมุติพันธ์ นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเอก
จิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวกับลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิง
ในวัยรุ่นหญิง” ในการนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ขอนำเครื่องมือวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย

กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการวิจัยดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาเป็นส่วนรวม สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย วิไลลักษณ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสามัญศึกษา

กองการมัธยมศึกษา

โทร. 2828463, 2081268

โทรสาร 2824096

รายชื่อโรงเรียน

1. โรงเรียนสตรีวิทยา เขตพระนคร
2. โรงเรียนสตรีวัฒนาพัฒนาาราม เขตบางรัก
3. โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี

ชื่อ _____ นามสกุล _____

ผู้ปกครอง _____

นักเรียนชั้น _____

ชุดที่ 1

3.

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นข้อความที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อบทบาททางเพศของผู้ชายและผู้หญิงในสังคม ขอให้ท่านอ่านและพิจารณาข้อความทีละข้อว่า ท่านมีความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อตรงกับข้อความแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด แล้วขีด (✓) ที่คำตอบเพียงคำตอบเดียวจากที่ให้ไว้ 5 คำตอบ และตอบให้ครบทุกข้อ การเลือกคำตอบถือเกณฑ์ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ มากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ เป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านตัดสินใจแน่นอนไม่ได้กับข้อความนั้น ๆ
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ เป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ เลย

1. ผู้หญิงเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดได้

☐	☐	☐	☐	☐
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ผู้ชายควรรับผิดชอบงานในบ้านเช่นเดียวกับผู้หญิง

☐	☐	☐	☐	☐
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. ผู้ชายควรจะเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องที่สำคัญของครอบครัว

☐	☐	☐	☐	☐
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. ผู้หญิงควรเป็นเพศที่ยอมตามผู้ชาย

☐	☐	☐	☐	☐
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5. ผู้ชายไม่ควรจะร้องไห้

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6. ผู้หญิงไม่ควรเป็นผู้นำทางสังคม

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

7. ผู้ชายควรจะเข้มแข็ง ผู้หญิงควรจะอ่อนโยน

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

8. ผู้ชายเป็นพยาบาลได้

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

9. ลูกชายควรมีอิสระมากกว่าลูกสาว

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

10. ผู้หญิงควรได้รับค่าจ้างแรงงานเท่ากับผู้ชาย

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

11. บทบาทผู้ชายและบทบาทผู้หญิงเหมือนกัน

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

12. ผู้ชายควรรับฟังความคิดเห็นของผู้หญิง

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

13. เมื่อบิดา มารดาเจ็บป่วยลูกสาวควรเป็นผู้ดูแล

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

14. ผู้ชายควรควบคุมอารมณ์ตลอดเวลาเพื่อแสดงถึงความเข้มแข็ง

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

15. กีฬาบางประเภท เช่น ฟุตบอล ไม่เหมาะสำหรับผู้หญิง

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

16. ผู้หญิงควรมีสัทธิเท่าเทียมกับผู้ชาย

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

17. ผู้ชายทำงานเย็บปักถักร้อยได้

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

18. ผู้หญิงควรเป็นช่างเท้าหลัง

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

19. ทั้งผู้ชายและผู้หญิงควรช่วยกันหาเลี้ยงครอบครัว

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

20. ผู้หญิงเรียนวิชารักษาดินแดนได้

☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่แน่ใจ

☐

ไม่เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ชุดที่ 2

คำชี้แจง

แบบทดสอบนี้เป็นข้อความที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของท่านต่อเด็กคนนี้โดยเฉพาะขอให้ท่านอ่านและพิจารณาข้อความที่ละข้อความนั้นกล่าวถึงความเป็นจริงกับที่ท่านปฏิบัติต่อเด็กคนนี้มากน้อยเพียงใด แล้วขีด (✓) ที่คำตอบเพียง 1 แห่ง จากที่ให้ไว้ 6 คำตอบ และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ การเลือกคำตอบจะถือเกณฑ์ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้น ๆ เป็นจริงเสมอ ๆ
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้น ๆ ส่วนใหญ่เป็นจริง
ค่อนข้างจริง	หมายถึง	ข้อความนั้น ๆ เป็นจริงบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้น ๆ ไม่เป็นจริงบ้าง
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้น ๆ ส่วนใหญ่ไม่จริง
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้น ๆ ไม่เป็นจริงเลย

1. ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้ารักลูกมาก

☐	☐	☐	☐	☐	☐
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ข้าพเจ้าชอบพูดคุยหยอกล้อฉันท์เพื่อนกับลูกเสมอ

☐	☐	☐	☐	☐	☐
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ข้าพเจ้าต้องการให้ลูกมีส่วนร่วมในกิจการรแทบทุกอย่าง

☐	☐	☐	☐	☐	☐
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ข้าพเจ้าเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของลูกเสมอ

☐	☐	☐	☐	☐	☐
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ข้าพเจ้ามักแสดงให้ลูกรู้ว่า ข้าพเจ้าภูมิใจในตัวลูกมาก

☐

จริงที่สุด

☐

จริง

☐

ค่อนข้างจริง

☐

ค่อนข้างไม่จริง

☐

ไม่จริง

☐

ไม่จริงเลย

6. ข้าพเจ้าชอบให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ลูกเสมอ

☐

จริงที่สุด

☐

จริง

☐

ค่อนข้างจริง

☐

ค่อนข้างไม่จริง

☐

ไม่จริง

☐

ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้าชอบพูดคุยกับลูกด้วยเสียงอันไพเราะนุ่มนวลเสมอ

☐

จริงที่สุด

☐

จริง

☐

ค่อนข้างจริง

☐

ค่อนข้างไม่จริง

☐

ไม่จริง

☐

ไม่จริงเลย

8. ข้าพเจ้าช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความกังวลใจของลูกอยู่เสมอ

☐

จริงที่สุด

☐

จริง

☐

ค่อนข้างจริง

☐

ค่อนข้างไม่จริง

☐

ไม่จริง

☐

ไม่จริงเลย

9. ข้าพเจ้าไม่เคยแสดงให้ลูกรู้ว่าข้าพเจ้ารักลูกมากนักเลย

☐

จริงที่สุด

☐

จริง

☐

ค่อนข้างจริง

☐

ค่อนข้างไม่จริง

☐

ไม่จริง

☐

ไม่จริงเลย

10. ข้าพเจ้ามักเห็นลูกดีกว่าคนอื่นเสมอ

☐

จริงที่สุด

☐

จริง

☐

ค่อนข้างจริง

☐

ค่อนข้างไม่จริง

☐

ไม่จริง

☐

ไม่จริงเลย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ซึ่งจะแสดงถึงความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็นต่อเรื่องรักร่วมเพศ รวมทั้งบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ ซึ่งคำตอบจะเป็นคุณลักษณะที่มีความหายตรงข้าม โดยทางบวกจะแสดงถึงทัศนคติในทางที่ดี ส่วนในทางลบจะแสดงถึงทัศนคติในทางที่ไม่ดี ขอให้ผู้ปกครองอ่านและพิจารณาว่าคำคุณลักษณะที่อยู่ในข้อต่าง ๆ ตรงกับทัศนคติของท่าน

วิธีการตอบ

ให้ผู้ปกครองทำเครื่องหมาย (X) ลงบนคะแนนที่ตรงกับทัศนคติของท่านมากที่สุด

ตัวอย่าง

ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

(0) น่าสนับสนุน

+3	+2	+1	0	1	2	3
----	----	----	---	---	---	---

นำต่อต้าน

ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศน่าสนับสนุน	+3	หมายถึง	น่าสนับสนุนมากที่สุด
ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศน่าสนับสนุน	+2	หมายถึง	น่าสนับสนุนมาก
ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศน่าสนับสนุน	+1	หมายถึง	น่าสนับสนุนค่อนข้างมาก
ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศน่าสนับสนุน	0	หมายถึง	ไม่สนับสนุนและไม่ต่อต้าน
ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศนำต่อต้าน	-1	หมายถึง	นำต่อต้านค่อนข้างมาก
ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศนำต่อต้าน	-2	หมายถึง	นำต่อต้านมาก
ถ้าผู้ปกครองตอบว่ารักร่วมเพศนำต่อต้าน	-3	หมายถึง	นำต่อต้านมากที่สุด

ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

1. ดี	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td>+3</td> <td>+2</td> <td>+1</td> <td>0</td> <td>-1</td> <td>-2</td> <td>-3</td> </tr> </table>	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	เลว
+3	+2	+1	0	-1	-2	-3			
2. มีค่า	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td>+3</td> <td>+2</td> <td>+1</td> <td>0</td> <td>-1</td> <td>-2</td> <td>-3</td> </tr> </table>	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ไร้ค่า
+3	+2	+1	0	-1	-2	-3			
3. สะอาด	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td>+3</td> <td>+2</td> <td>+1</td> <td>0</td> <td>-1</td> <td>-2</td> <td>-3</td> </tr> </table>	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	สกปรก
+3	+2	+1	0	-1	-2	-3			
4. ยอมรับได้	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td>+3</td> <td>+2</td> <td>+1</td> <td>0</td> <td>-1</td> <td>-2</td> <td>-3</td> </tr> </table>	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	น่ารังเกียจ
+3	+2	+1	0	-1	-2	-3			

5. น่าสนใจ

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 น่าเบื่อหน่าย

6. มีจริยธรรม

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ไร้จริยธรรม

7. น่าเห็นใจ

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ควรตำหนิ

8. มีประโยชน์

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 อันตราย

9. สุข

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ทุกข์

10. น่าคบหา

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 น่าขยะแขยง

11. มีศักดิ์ศรี

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 เสียดศักดิ์ศรี

12. สำเร็จ

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ล้มเหลว

13. ธรรมดา

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ผิดปกติ

14. ไวใจได้

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ไวใจไม่ได้

15. เสริมสร้าง

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ทำลาย

16. มีอนาคต

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 เสียนาคต

17. สง่า

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ซอมซ่อ

18. ยกย่อง

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ดูถูก

19. มีความสามารถ

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ไร้ความสามารถ

20. มีเหตุผล

+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
----	----	----	---	----	----	----

 ไร้เหตุผล

ชุดที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ _____ นามสกุล _____ อายุ _____
โรงเรียน _____ ชั้น _____

ลำดับการเกิด

- () บุตรคนโต
() บุตรคนรอง
() อื่น ๆ (ระบุ) _____

ชุดที่ 2

10

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นสถานการณ์ง่าย ๆ ซึ่งเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว ให้พิจารณาเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิดอย่างแท้จริง เพราะคนเราย่อมมีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกันไป ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับใคร การตอบแบบทดสอบนี้ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

วิธีการตอบ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (✓) ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ ให้ตรงกับความรู้สึกหรือความรู้สึกหรือความคิดของนักเรียนมากที่สุด

เกณฑ์การตอบ

7	หมายถึง	มากที่สุด
6	หมายถึง	มาก
5	หมายถึง	ค่อนข้างมาก
4	หมายถึง	ปานกลาง
3	หมายถึง	ค่อนข้างน้อย
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

(0) แกละเดินอยู่บนทางเท้าสู่ชั้นนอนขวางทางอยู่ แกละจึงเตะสุนัขตัวนั้นโดยแรง ถ้านักเรียนเป็นแกละจะทำอย่างแกละเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มาก						น้อย

นักเรียนต้องตัดสินใจก่อนว่าจะทำอย่างไรที่แกละจะมาหรือน้อยหรือปานกลาง เช่น ถ้านักเรียนตัดสินใจว่าทำน้อยยังแบ่งออกอีกว่าน้อยในระดับใดตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วจึงทำเครื่องหมายในกระดาษคำตอบที่แจกให้

1. ในช่วงโมงกิจกรรมครูให้เลือกกิจกรรมที่จะทำร่วมกัน ชัยเสนอให้ออกไปชนดินทำสวนหย่อมของโรงเรียนที่ยังค้างอยู่ ถ้านักเรียนอยู่ห้องเดียวกับชัยจะเห็นด้วยกับชัยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด			ปานกลาง			น้อยที่สุด

2. หลังจากฝึกการบริหารในวิชาพลศึกษาเสร็จแล้วครูจึงปล่อยให้เล่น ทุกคนเล่นกันอย่างสนุกสนานแต่กนกกลับเข้าไปนั่งใต้ต้นไม้ ถ้านักเรียนเป็นกนกจะทำอย่างกนกเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

3. โต้งเห็นเด็กคนหนึ่งกระตุกสร้อยและวิ่งผ่านมาทางโค้ง โต้งกลับหลักทางให้เด็กคนนั้นวิ่งไปทั้ง ๆ ที่เจ้าของสร้อยบอกให้ช่วยจับไว้ ถ้านักเรียนเป็นโต้งจะทำอย่างโต้งเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

4. โต้งกับโตทะเลาะกันในห้องเรียนขณะที่ครูไม่อยู่ เพราะเกิดการเข้าใจผิดในเรื่องของแ้วจวนเกือบจะใช้กำลังตัดสินใจ แ้วจวนจึงไม่กล้าเข้าไปปรับความเข้าใจ ถ้านักเรียนเป็นแ้วจวนจะทำอย่างแ้วจวนเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

5. หาญขึ้นไปแสดงบนเวทีแต่แสดงผิดจึงถึงเพื่อน ๆ โห้ หาญยังคงแสดงต่อไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นหาญจะทำได้อย่างหาญเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

6. ครูคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลแต่ยังขาดอีกคนหนึ่งซึ่งคนอื่น ๆ อายุเกินจากที่กำหนด ถ้านักเรียนอายุไม่เกินและมีสิทธิลงสมัครนักเรียนจะลงสมัครเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

7. ครูประกาศหานักมวยเพื่อแข่งขันมวยทะเลที่มีน้ำหนักตามที่กำหนดโดยไม่บังคับ ถ้านักเรียนน้ำหนักตรงตามที่กำหนดจะลงสมัครแข่งขันเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

8. ป๊อกล่นวอลเลย์บอลไม่ค่อยเก่าเท่าไรจึงเป็นแค่ตัวสำรอง แต่เมื่อถึงเวลาซ้อมป๊อกพยายามซ้อมอย่างเต็มที่ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าถึงซ้อมก็ไม่ได้ลงแข่งในคราวนี้ ถ้านักเรียนเป็นป๊อกจะทำอย่างไรบ้าง

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

9. แก่นวิ่งแข่งชนะในวันแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียน เมื่อเดินผ่านคู่แข่งชั้นที่แพ้ แก่นพูดว่า “วันนี้แข่งกับเต่าสบายมาก” ถ้านักเรียนเป็นแก่นจะพูดลักษณะเกี่ยวกับแก่นเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

10. ปานชอบคบกับแบ่งทั้ง ๆ ที่รู้ว่าแบ่งทำตัวแบบผู้หญิง ถ้านักเรียนเป็นปานจะคบกับแบ่งเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

11. ก้านเห็นนักเรียนรุ่นน้องกำลังแนะวิธีนี้โรงเรียนเพื่อไปเที่ยวในตอนบ่าย ก้านเข้าไปเตือนว่าอาจจะถูกครูลงโทษ แต่นักเรียนรุ่นน้องกลับบอกว่าไม่ใช่เรื่องของพี่ ถ้านักเรียนเป็นก้านจะรู้สึกหมดกำลังใจเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

12. แอนออกไปพูดหน้าชั้นแต่พูดไม่เก่ง ทำให้เพื่อนหัวเราะเยาะ แอนจึงขอพูดใหม่ในคราวหน้าถ้านักเรียนเป็นแอนจะทำอย่างไรบ้าง

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

13. อ้อยเคยสอบภาษาอังกฤษได้ที่หนึ่งของห้องเสมอ แต่การสอบปลายภาคนี้อ้อยกลับสอบไม่ผ่าน อ้อยเสียใจมากแต่ไม่แสดงให้ใครรู้ ถ้านักเรียนเป็นอ้อยจะทำอย่างไรบ้าง

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

14. วันนี้ตั้งไม่เข้าใจคณิตศาสตร์ที่ครูสอนเลย แต่ก็ไม่อยอมถามป้อม ซึ่งเก่งกว่าและเป็นเพื่อนรักกันมาก พยายามทำความเข้าใจแต่ก็เสียเวลามากกว่าจะเข้าใจ ถ้านักเรียนเป็นตั้งจะให้ป้อมช่วยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

15. ตั้งถึงกับร้องไห้ออกมาเมื่อเห็นเจ้าสโนว์สโนว์แสนรู้ถูกรถชนตายต่อหน้า ถ้านักเรียนเป็นตั้งจะทํายังไงเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

16. ชัยใส่เสื้อยืดที่นำสมัยและชวนให้เลิกซื้อใส่ด้วยทั้ง ๆ ที่เลิกลองใส่แล้วไม่เหมาะสมกับเลิกเลยแต่เลิกก็ยังคงซื้อมาใส่ ถ้านักเรียนเป็นเลิกจะทำเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

17. แจ๊ควาดรูปด้วยความตั้งใจ แจ้วมาเห็นกลับพูดว่าแจ๊ควาดรูปไม่สวยเลย แต่แจ๊คก็ยังคงวาดรูปต่อไปโดยไม่สนใจคำพูดของแจ้วเลย ถ้านักเรียนเป็นแจ๊คจะทําได้อย่างแจ๊คเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

18. ป๊อกออกไปรายงานหน้าชั้น ป๊อกประหม่า มือไม่สั่นไปหมด ไม่อยากมองหน้าเพื่อน เพราะกลัวเพื่อนจะหัวเราะ ถ้านักเรียนเป็นป๊อกจะมีความรู้สึกอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

19. น้อยไม่ชอบร้องเพลง เพราะรู้ตัวว่าร้องเพลงไม่เพราะ แต่น้อยก็ต้องเข้าร่วมกิจกรรมร้องเพลงเชียร์ น้อยก็พยายามร้องและเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ ถ้านักเรียนเป็นน้อยจะทํายังไงเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

20. โก รู้ว่าครูวิชัยชอบถามคำถามขณะที่ครูสอน โกไม่ชอบวิชานี้เลยเพราะโกตอบคำถามไม่ค่อยได้จึงไม่ยอมมองหน้าครูวิชัยขณะที่สอนเลย ถ้านักเรียนเป็นโกจะทำอย่างโกเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

21. นิดกับหน่วยช่วยกันก่อเจดีย์ทราย กิ่งเห็นเจดีย์ทรายของนิดกับหน่วยสวยกว่าของตน จึงแกล้งล้มไปเหยียบเจดีย์ทรายของนิดกับหน่วยจนพัง นิดโกรธมากจึงเอาทรายปาทิ้ง ถ้านักเรียนเป็นนิดจะทำอย่างนิดเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

22. จากสถานการณ์ข้อ 21 หน่วยเห็นดังนั้นจึงเข้าห้ามนิดไว้ เพราะเกรงจะมีเรื่อง ถ้านักเรียนเป็นหน่วยจะเข้าห้ามนิดเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

23. ย้อยไม่ถูกกับก้อยจึงไปฟ้องครูเรื่องที่ย้อยลอกการบ้านเพื่อน ทำให้ก้อยถูกครูตี ทำให้ย้อยพอใจมาก ถ้านักเรียนเป็นย้อยจะทำอย่างย้อยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

24. แอนเป็นหัวหน้าเวร แอนจึงสั่งให้เพื่อน ๆ ทำตามคำสั่ง ถ้านักเรียนเป็นแอน นักเรียนจะบังคับให้เพื่อนทำตามเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

25. ในช่วงเวลาพักครูให้เล่นอย่างอิสระ ป้อมออกความเห็นว่าจะเล่นตี่จับ แต่นิดบอกเสนอให้เล่นฟุตบอลคนอื่น ๆ ตกลงจะเล่นฟุตบอล ป้อมไม่พอใจและไม่ยอมเล่นด้วย แล้วก็ชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ให้มาเล่นอย่างอื่นตามที่ป้อมชอบแทน ถ้านักเรียนเป็นป้อมจะทำอย่างป้อมเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

26. วันไหว้ครูตุ๊กคิดแบบพานดอกไม้และคิดว่าสวยที่สุดแต่เพื่อน ๆ ไม่ยอมทำตามแบบของตุ๊ก ตุ๊กโกรธเพื่อน ๆ และคิดว่าในวันไหว้ครูจะไม่มาช่วยทำดอกไม้เด็ดขาด ถ้านักเรียนเป็นตุ๊กจะ怎样做ตุ๊กเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

27. เมื่อตี๋เดินผ่านมาทางกลุ่มเพื่อนกำลังคุยกันอยู่ ทุกคนก็หยุดหันมามองตี๋และอมยิ้ม ตี๋ถึงกับทำไม่ถูก และไม่ยอมมองหน้าใครเลยในวันนั้น ถ้านักเรียนเป็นตี๋จะ怎样做ตี๋เพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

28. แนนเดินเข้ามาในห้องได้ยินเพื่อน ๆ จับกลุ่มนินทาว่าไปแอบชอบต่อทั้ง ๆ ที่แนนไม่เคยคิดอะไรเลย แนนไม่กล้าคุยกับใครเลยวันนั้น ถ้านักเรียนเป็นแนนจะ怎样做แนนเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

29. จิตลัพอรรถว่าอันต่อหน้าเพื่อน ๆ พรจึงเข้าไปทูลจิตด้วยความอาย ถ้านักเรียนเป็นพรจะ怎样做พรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

30. คนเฒ่าคนแก่เชื่อกันว่าหากใครเข้าป่าห้ามส่งเสียงให้อื้อขึ้นเป็นอันตราย เพราะจะมีเสียงผีป่าโผล่ตามขึ้น ดังนั้นเวลาเข้าป่าจึงห้ามส่งเสียงให้เรียกซึ่งกันและกัน นักเรียนมีความเชื่อตามคำบอกนั้นเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

31. สอนกับดอนกลับบ้านด้วยกัน เห็นนักเรียนอีกห้องหนึ่งกำลังชกต่อยกัน สอนชวนดอนเข้าไปดูแต่ดอนกลับบอกให้รีบและเดินไปอีกทางหนึ่ง ถ้านักเรียนเป็นดอนจะ怎样做ดอนเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

32. ตุ่มอยู่บ้านคนเดียวในขณะที่คุณพ่อคุณแม่ไปงานศพลุงข้างบ้าน หลังจากที่คุณแม่ไปไม่นานฝนก็ตกอย่างหนักฟ้าแลบแปลบปลาบตามด้วยเสียงฟ้าร้องและมีฟ้าผ่าจนพื้นดินสะเทือน ถ้านักเรียนเป็นตุ่มจะรู้สึกกลัวเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

33. แก้วถึงกลับไม่กล้าเล่นชิงช้าอีกเลยเมื่อเห็นเด็กคนหนึ่งตกจากชิงช้าเพราะโซ่ขาดถึงกับศีรษะแตกเลือดไหลอาบหน้า ถ้านักเรียนเป็นแก้วจะทำการอย่างแก้วเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

34. แกละกับจุกไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าด้วยกัน แกละชวนจุกไปดูเสื้อรุ่นใหม่ ๆ ที่โชว์อยู่ในหุ่น ถ้านักเรียนเป็นจุกจะตามใจแกละเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

35. กุ้งใส่เสื้อผ้าขาวสะอาดและรีดเรียบร้อยมาโรงเรียนในตอนเช้า พบปูซึ่งเป็นเพื่อนกัน ปูเข้ามากระโดดกอดเพื่อจะเล่นกับกุ้งเหมือนทุกวัน ทำให้เสื้อผ้าของกุ้งยับและมียรอยเปื้อน ถ้านักเรียนเป็นกุ้งจะโกรธปูเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

36. นิตพยาบาลรักษาสมุดคัดไทยเล่มใหม่ไม่ให้ยับและเลอะเทอะ แต่ขณะที่ทำการบ้านอยู่น้องถิ่แก้วมาสะดุดทกล้มทำให้น้ำหกรดสมุดคัดไทยเปียก ถ้านักเรียนเป็นนิตจะโกรธน้องเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

37. จ้อยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับเลือกเป็นหัวหน้าชั้น แต่เมื่อนับคะแนนจ้อยกลับไม่ได้รับเลือก จ้อยถึงกับร้องไห้ ถ้านักเรียนเป็นจ้อยจะเป็นอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

38. อ้อถึงกลับดีใจจนกระโดดตัวลอยเมื่อรู้ว่าชนะการแข่งขันประกวดร้องเพลงของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นอ้อจะทำอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

39. เป็กไม่ยอมคบกับดีเพราะว่าดีชนะการวิ่งแข่งและได้เป็นตัวแทนของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นเป็กจะทำอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

40. ลักษณะเป็นเพื่อนกับต้อม แต่ต้อมไม่ถูกกับเฮ้ ลักษณะเลยไม่ยอมพูดกับเฮ้ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีเรื่องอะไรนัก ถ้านักเรียนเป็นลักษณะจะทำอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

41. ณีซื้อเสื้อตัวใหม่ที่ทันสมัยแต่ราคาแพง จึงชวนให้น้าซื้อใส่บ้าง น้าซึ่งเป็นเพื่อนกับณีก็ไปซื้อมาสักตัว ถ้านักเรียนเป็นน้าจะทำอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

42. ใคร ๆ ก็รู้ว่าเรไรแต่งตัวเซยแต่ก็เป็นคนเรียนเก่ง ท่วมแกลังพูดชมเรไรว่าแต่งตัวดีเพื่อที่จะได้ขอให้เรไรช่วยสอนการบ้านให้ ถ้านักเรียนเป็นท่วมจะทำอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

43. แก้วกับเก๋อยู่ห้องเดียวกันแต่ไม่ค่อยสนิทกันเท่าไร วันหนึ่งแก้วชมเก๋ว่าแต่งตัวน่ารัก นับแต่นั้นมาเก๋ก็สนิทกับแก้วเป็นพิเศษ ถึงกับซื้อขนมมาฝากแก้ว ถ้านักเรียนเป็นเก๋จะทำอย่างไรเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

44. จอยอยู่บ้านคนเดียวเห็นคนแก่มาขอทานที่หน้าบ้าน จอยรำคาญจึงไล่ให้ไปขอสี่คนอื่น ถ้านักเรียนเป็นจอยจะทำอย่างจอยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

45. ก้อยถึงกับร้องไห้ตามวิเมื่อตามไปงานเผาศพคุณแม่ของวิ ถ้านักเรียนเป็นก้อยจะเป็นก้อยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

46. เล็กเป็นเพื่อนกับแอน เล็กไม่กล้าบอกแอนว่าลืมหาเงินค่าอาหารกลางวันมา บอกแอนไปทานอาหารกลางวันคนเดียว แอนก็ไปโดยไม่ได้อะไร ถ้านักเรียนเป็นแอนจะทำอย่างแอนเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

47. บอยโกรธน้องคนเล็กที่คลานมารื้อค้นเสื้อผ้าของบอยจนยุ่งไปหมด บอยจึงแกล้งหยิกน้องจนร้องไห้ ถ้านักเรียนเป็นบอยจะทำอย่างบอยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

48. สู่เห็นแมวของตนตกโคลนจนเลอะไปหมด แต่สื่ก็ยังพาแมวของตนไปอาบน้ำทั้ง ๆ แสนจะเหม็น ถ้านักเรียนเป็นสื่จะทำอย่างสื่เพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

49. มลเห็นน้องชั้นเด็กเล็กวิ่งเล่นบนสะพานที่ผู้เป็นร้องอยู่ แต่มลก็ไม่ได้สนใจอะไร เพราะถือว่าไม่ใช่เรื่องของตน ถ้านักเรียนเป็นมลจะทำอย่างมลเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

50. ต้อยเห็นเด็กซึ่งแม่ของของอุ้มอยู่น่ารักมาก ต้อยถึงกับเอามือไปจับแก้มด้วยความเอ็นดู ถ้านักเรียนเป็น
ต้อยจะทำอย่างต้อยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

คำชี้แจง

ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่านักเรียนมีคุณลักษณะหรือความคิดเห็นของนักเรียนต่อตนเองดังข้อความนี้หรือไม่ และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด แล้วให้ขีด (✓) ลงบนเส้นที่ขีดไว้ให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนเพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 23 ข้อ

1. ฉันรู้สึกลึกลับ ที่จะทดสอบทำบางอย่างด้วยวิธีการใหม่ ๆ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

2. ฉันรู้สึกผิด เมื่อกำลังมีความสุขสนุกสนาน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

3. เมื่อผู้อื่นพิจารณาสิ่งที่ฉันทำ ฉันมักรู้สึกขัดเคืองเพราะคิดว่า เขาคงจะทำได้ดีกว่าฉัน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

4. ฉันมีความมั่นใจ ที่จะดำเนินการตามแผนการที่วางไว้ ให้เกิดผลสำเร็จในที่สุด

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

5. หลังจากที่ฉันได้ตัดสินใจไปแล้ว ฉันรู้สึกว่าได้ทำสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้ว

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

6. ฉันรู้สึกว่าสิ่งบางอย่างช่างหายไปในชีวิตฉัน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

7. เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันก็จะบอกให้เขาทราบ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

8. ใคร ๆ คิดว่าฉันเป็นคนขี้เกียจ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

9. ฉันจะไม่ขอโทษใคร เมื่อคิดว่าตัวเองไม่ผิด

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

10. ฉันรู้สึกว่าไม่สามารถจะทำในสิ่งที่ฉันอยากจะทำมากในชีวิต

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

11. เมื่อมีผู้อื่นชักชวนให้ฉันทำบางอย่างที่ฉันไม่ต้องการทำ ฉันก็ปฏิเสธไป

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

12. ฉันรู้สึกพอใจมากที่ได้ทำงาน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

13. ฉันรู้สึกว่าประสบความสำเร็จในสิ่งฉันต้องการในชีวิต

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

14. ฉันคาดว่าอนาคตมนุษยชาติ อาจมีปัญหาที่เลวร้ายได้

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

15. ฉันใช้ความสามารถของตัวเองอย่างเต็มที่ในการทำสิ่งต่าง ๆ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

16. เมื่อเป็นการยากที่จะทำบางอย่างให้ถูกต้อง ฉันจะยอมแพ้

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

17. ฉันรู้สึกเต็มตันไปด้วยความนิยมชมชอบในเพื่อนมนุษย์

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

18. ฉันคิดว่าปัญหาส่วนใหญ่ในโลกที่เกิดขึ้น สามารถแก้ไขได้

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

19. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำบางสิ่งที่ยาก เพราะกลัวความล้มเหลว

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

20. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนมีความสามารถ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

21. ฉันรู้สึกว่าคนอื่นไม่ไว้วางใจในตัวของฉัน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

22. เมื่อฉันลงแข่งขันกับผู้อื่น ฉันพยายามอย่างยิ่งที่จะเอาชนะ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

23. ฉันรู้สึกว่าจะมีความรู้สึกที่ไม่ดีที่เป็นข้อบกพร่องในตัวฉัน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
ไม่จริงเลย	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด

คำชี้แจง

ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับลักษณะของเพื่อนสนิทที่นักเรียนคบอยู่หรือไม่ และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด แล้วให้ขีด (✓) ลงบนเส้นที่ขีดไว้ ให้ตรงกับความเป็นจริงของเพื่อนมากที่สุด โดยขีดเพียงแห่งเดียวเท่านั้นในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทั้ง 20 ข้อ

1. เพื่อนของฉันไม่มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาที่เขานับถืออยู่

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เพื่อนของฉันได้รับการจัดว่ามีความประพฤติเกเร ไม่ชอบเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่หรือครูอาจารย์

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. เพื่อนของฉันขอย่ำฝืนหลักปฏิบัติของศาสนาที่ควรประพฤติ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เพื่อนของฉันมีกิริยาท่าทางและการพูดจาที่สุภาพเรียบร้อย

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เพื่อนของฉันมีความขยันขันแข็งในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. เพื่อนของฉันชอบทำบุญสร้างกุศล

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. เพื่อนของฉันไม่ใช่ศาสนาของเขาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. เพื่อนของฉันมีความสนใจที่จะทำงานเมื่อว่างจากการเรียน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. เพื่อนของฉันไม่นิยมการทำงานเพราะเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ของนักเรียน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. เพื่อนของฉันไม่เคยใช้เวลาว่างเพื่อทำงานพิเศษหรืองานที่ช่วยเหลือผู้ปกครอง

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. เพื่อนของฉันจะตักเตือนให้ฉันมีความตั้งใจเล่าเรียนมากขึ้น เมื่อฉันรู้สึกเกียจคร้านในการเรียน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. เพื่อนของฉันปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักการของศาสนา

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

13. เพื่อนของฉันมีความเกียจคร้านในการทำงาน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

14. เพื่อนของฉันมีความตั้งใจและขยันหมั่นเพียรในการเรียน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

15. เพื่อนของฉันไม่กระตือรือร้นในการเรียน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

16. เพื่อนของฉันมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

17. เพื่อนของฉันมักฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

18. เพื่อนของฉันเป็นคนดีจริง ไม่เชื่อฟังเหตุผลของครูหรือผู้ใหญ่

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

19. เพื่อนของฉันชอบชักชวนให้ฉันไปเที่ยวเล่นเพื่อหาความบันเทิง แม้จะต้องเสียเวลาเรียนไปก็ยอม

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

20. เพื่อนของฉันมีความประพฤติเรียบร้อยอยู่ในโอวาทของบิดามารดา

-----	-----	-----	-----	-----	-----
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวผ่องพักตร์ จิ่งวิมุตพันธ์
ภูมิลำเนา	จังหวัดอุบลราชธานี
วันเดือนปีเกิด	8 มีนาคม 2512
วุฒิการศึกษา	- ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางกะปิ - ระดับปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ - ระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	แผนกผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ตำแหน่งพยาบาล

องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชาย
และความเป็นหญิงในวัยรุ่นหญิง

บทคัดย่อ
ของ
ผ่องพักตร์ จีงวิมุตติพันธ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2541

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิงในกลุ่มบิดา มารดา ที่มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน 2) เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นที่มีลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิงในกลุ่มที่มีความมีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด 3) เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มบิดา มารดา ที่มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน 4) เปรียบเทียบสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง 4 แบบ ในกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด 5) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด 6) ศึกษาอำนาจการทำนายลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ตัวแปรทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด เป็นตัวทำนาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นบิดา มารดา จำนวน 142 คู่ และบุตรวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 142 คน ของโรงเรียนสังกัดกองมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบลักษณะความเป็นชายลักษณะความเป็นหญิง และสอบถามทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ Z-test, t-test และ Multiple regression analysis ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังนี้

1. ทัศนคติของบิดา มารดา ต่อบทบาททางเพศ ไม่เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นชายลักษณะความเป็นหญิง

2. ทักษะของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นชาย

3. ทักษะของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นหญิง

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นชายลักษณะความเป็นหญิง

5. การคบเพื่อนและเอกลักษณ์ในตนเองของบุตรวัยรุ่นหญิง เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นหญิง

6. ลำดับการเกิด ไม่เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นชายลักษณะความเป็นหญิง

7. ทักษะของบิดา มารดาต่อบทบาททางเพศ ทักษะของบิดา มารดา ต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดา มารดา เกี่ยวข้องกับสัดส่วนลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง

8. เอกลักษณ์ในตนเอง การคบเพื่อน และลำดับการเกิดของวัยรุ่นหญิง เกี่ยวข้องกับสัดส่วน ลักษณะความเป็นชายร่วมกับลักษณะความเป็นหญิง

9. วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะความเป็นชายต่ำกว่า ในกลุ่มที่บิดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

10. วัยรุ่นหญิงในกลุ่มที่มีมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางลบ มีคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่า ในกลุ่มที่มีมารดามีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในทางบวก

11. ทักษะของบิดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ (X_{13}) เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายลักษณะความเป็นชาย (Y) ดังสมการ

$$Y = 3.548 + 0.036 (X_{13})$$

12. ทักษะของมารดาต่อเรื่องรักร่วมเพศ (X_{11}) และการคบเพื่อน (X_{14}) เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายลักษณะความเป็นหญิง (Y') ดังสมการ

$$Y' = 2.721 - 0.034 (X_{11}) + 0.198 (X_{14})$$

**SOME FACTORS RELATING TO MASCULINITY AND FEMININITY OF
FEMALE ADOLESCENTS**

**AN ABSTRACT
BY
PHONGPARK JUNGWIMUTIPAN**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Development Psychology
at Srinakharinwirot University**

May 1998

The purpose of this research were 1) to compare the proportions of female adolescents having masculinity / femininity in relation to the differences in parents' attitude towards sex role, homosexuality, and love - oriented child rearing ; 2) to compare the proportions of female adolescents having masculinity / femininity in relation to the differences in ego-identity, association with friends, and birth order ; 3) to compare the the proportions of female adolescents four types of having masculinity / femininity in relation to the differences in parents' attitude towards sex role, homosexuality and love - oriented child rearing ; 4) to compare the proportions of female adolescents' adolescents four types of having masculinity / femininity in relation to the differences in ego-identity, association with friends, and birth order ; 5) to compare having masculinity / femininity mean score of the female adolescents classified by the background variables ; and 6) to find out predictor variables for the female adolescents' masculinity / femininity.

The sample consisted of 142 couples of parents together with their 142 adolescent daughters who were randomly drawn from mathayom 1-6 of three secondary school in Bangkok.

The instruments for collecting the data were a test on masculinity / femininity, a test on parents' attitude towards sex role and homosexuality, a test on love - oriented child rearing, a test on association with friends, and a test on ego - identity, and a questionnaire on personal background.

The statistical methods employed for analyzing the research data were Z-test, t-test, t-test and multiple regression analysis.

The major findings were as follow :

1. Parents' attitude towards sex role and homosexual behavior were not found to be relation to the proportion of masculinity / femininity.
2. Fathers' attitude towards homosexuality was found to be relating to the proportion of masculinity.
3. Mothers' attitude towards homosexuality was found to be relating to the proportion of femininity.
4. Parents' love - oriented child rearing was relation to the proportion of masculinity / femininity.
5. Female adolescents' association with friends and ego - identity were found to be relating to femininity.
6. Birth order was not relating to the proportion of femininity.
7. Parents' attitude towards sex role, homosexuality, and love - oriented child rearing were relating to a combination of masculinity / femininity.
8. Female adolescents' ego - identity, association with friends, and birth order were relating to a combination of masculinity / femininity.
9. Female adolescents of the fathers having negative attitude towards homosexuality had a lower mean score on masculinity than female adolescents of the fathers having positive attitude towards homosexuality.
10. Female adolescents of the mothers having negative attitude towards homosexuality had a higher mean score on femininity than the female adolescents of the mothers having positive attitude towards homosexuality.
11. The fathers' attitude towards sex role (X_{13}) could be a predictor for masculinity (Y) in the female adolescents, and the prediction equation was found to be as follows :

$$Y = 3.548 + 0.036 (X_{13})$$

12. Finally, it was found that the mothers' attitude towards homosexual behavior (X_{11}) and the association with friends (X_{14}) could serve as predictor variables for femininity (Y') in the female adolescents, and the prediction equation was as follows :

$$Y' = 2.721 - 0.034 (X_{11}) + 0.198 (X_{14})$$